El Butlletí de Llagostera

Núm.20/2ª Etapa/Desembre del 2000
600 ptes.(3,61 euros)

OPERACIÓ LLENÇAMENT NOU CITROËN XSARA

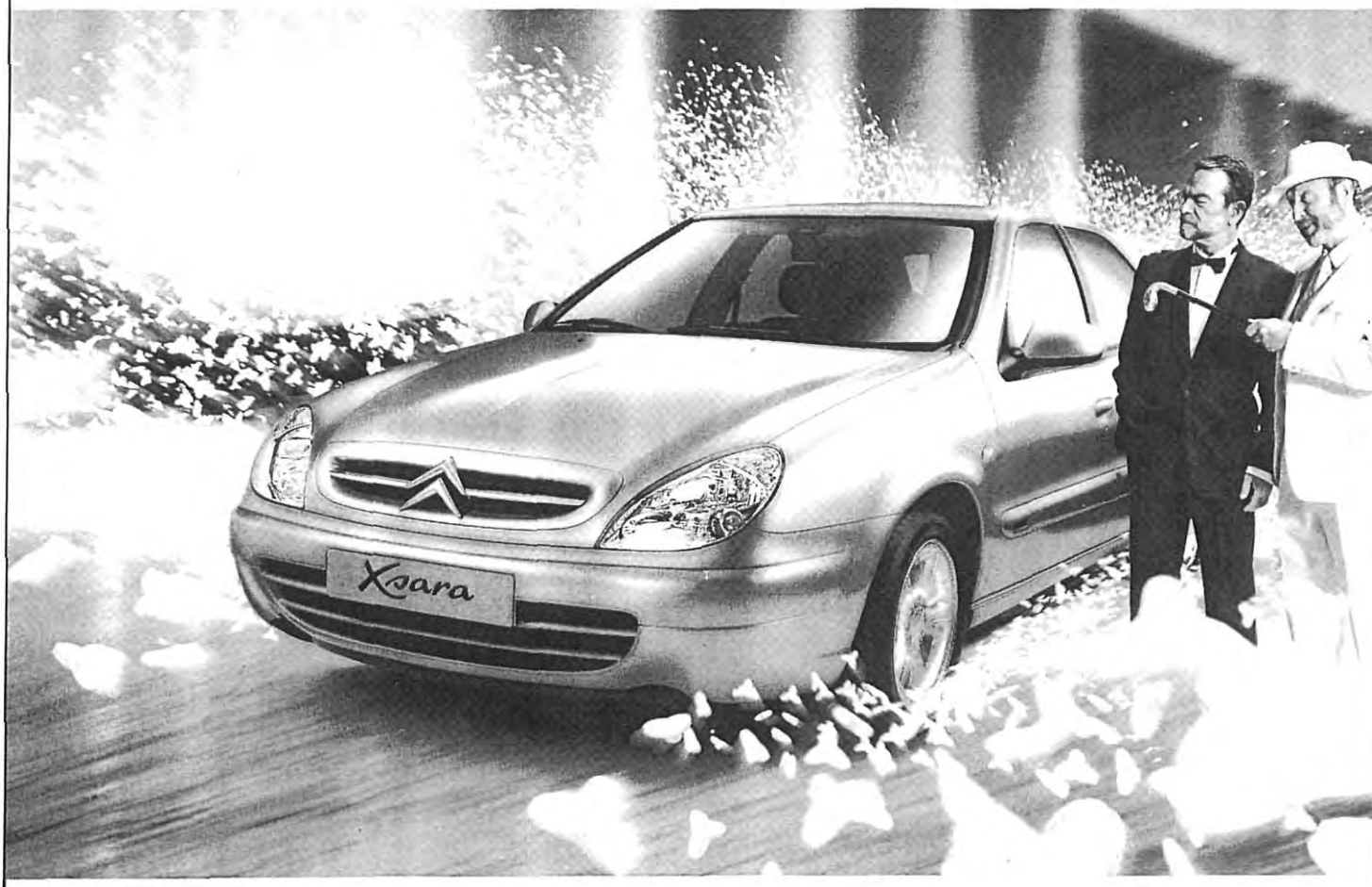

PROPERA OBERTURA

DEL NOU LOCAL AL C/MIGJORN, 1-3

US DESITJEM

UNES BONES FESTES!!

CITROËN

Taller Esteve
Agent Oficial Citroën
Zona Ind. C/Migjorn, 1-3
Tel: 972-83.02.17 LLAGOSTERA

Col·lectiu de Redacció

Carles Cáceres, Cristina Cáceres, J. Cañigueral, Núria Capdevila, Jordi Comas, Sílvia Cortés, Marta Genoher, Sònia Genoher, Teresa Gurnés, Enric Hospital, "Laits", Lídia Mallorquí, Montse Mayol, Dani Moll, Jordi Moll, Jordi Pinsach, Jordi Plà, Marta Ramírez, Santi Soler, Marc Sureda, Jaume Ventura, Marta Ventura, Pilar Ventura, Jaume Viñas.

Col·laboradors: Marta Albà, Eugènia Mascort, Ramon Motjé, Toni Navarro, Carles Oliveras, Roberto Pintre, Fina Solà, Arxiu Municipal, Biblioteca Julià Cutillé, Pub l'Enrenou.

Llagostera, Desembre 2000
"Butlletí de Llagostera" Núm. 20

Portada: **Xènia Miquel Martí**

Dirigit pel:
Col·lectiu de Redacció.
C/ St. Pere nº5 o Apt. Correus 76
Tel. 972.83.12.10
email: *elbutlleti@grn.es*
www: *http://ww2.grn.es/elbutlleti*

Impressió: Gràfiques Maçanet. Tel. 16 50 03. Maçanet de la Selva.
Dipòsit Legal: GI-1733/95

Amb la col·laboració de la Diputació de Girona

Membre de l'Associació Catalana de la Premsa Comarcal

SUMARI

4 EDITORIAL
5 TEMA CENTRAL. El Monestir de Solius
15 LA BÚSTIA DEL PAPU
26 MASOS DE LLAGOSTERA. Can Gutarró
29 LA CREU ROJA
32 EL PAPU PREGUNTA
34 DE LLAGOSTERA ALS ANDES
41 PASSATEMPS
42 RENOVACIÓ A LA LLAR DEL PENSIONISTA
45 PREMI SANT JORDI. 1er premi categoria juvenil A i B.
55 COSES DEL POBLE. Què hi falta i què hi sobra a Llagostera. La cuina del bolet. Homenatge a Maria Gay. "Els nostres bolets". Festa homenatge a la 3ª edat. Diada de Catalunya. "La Bella i la bèstia". La ruta dels molins de Ridaura. "Les fillles del taper". Dia europeu sense cotxes. Conferències al Casino. Activitats i cursets de l'Ajuntament. Foto denúncia.
75 LLAGOSTERA A LA PREMSA
76 ENTITATS. Club patinatge Llagostera. Avora. Colla Gegantera. Llagostera Ràdio. Biblioteca Julià Cutillé. G.E. Bell Matí. Agrupació Dansaires Sardanistes de Llagostera. Llar d'infants El niu. CEIP de Lacustària. Arxiu obert. Casal Parroquial Llagosterenc.
88 L'AGENDA
90 REGISTRE CIVIL
93 LLETRAFERITS
103 HORÒSCOP
105 EL IOGA.
106 BOTÀNICA. L'arboç
107 GENT SANA
109 A BOCA DE CANÓ. La invasió dels bàrbars virtuals
110 DES DE CA L'ÀVIA LOLA. D'amics i bolets
112 L'ÀLBUM DE FOTOS
113 CARTA ALS REIS.

El Col·lectiu de Redacció vol respectar la llibertat d'expressió i la diversitat d'opinions. El Col·lectiu de Redacció no es responsabilitza necessàriament de les opinions dels col·laboradors i no es compromet a que tots els escrits rebuts siguin pulicats. L'únic article que expressa l'opinió de tot el Col·lectiu de Redacció és l'Editorial. Tanmateix s'acceptaran treballs signats amb pseudònim, però el Col·lectiu ha de ser sabedor del nom de l'autor. Per raons d'espai, el Col·lectiu de Redacció es reserva el dret de resumir el contingut dels escrits que excedeixin l'extensió d'un foli escrit a doble espai. Totes les entitats del poble que ho desitgin tenen una pàgina del Butlletí a la seva disposició.

Punts de venda: Llibreria Llirinós, Tabacs Montse Plensa, Llibreria Mallorquí i Llibreria Frigola

Editorial

Aquest número del Butlletí surt després de fer-se públics els números de la Festa Major 2000. Ja deu saber tothom que el dèficit ha estat de 8.487.274 pessetes. Al *Butlletí d'Informació Local* del mes de novembre s'intenta justificar aquesta pèrdua de diners. És lògic que l'equip de govern vulgui rebaixar la importància d'aquesta relliscada, però posats a donar-ne les raons, pensem que s'hauria de fer sense recolzar-se en un altre dèficit de 7 milions de l'any 96 i detallant més clarament les despeses i les subvencions donades. No es pot anar sempre justificant errors propis amb els errors dels altres, i creiem que assumir i intentar explicar sense embuts ni mitges veritats una cosa que s'ha fet malament i estudiar-ne profundament els errors perquè no tornin a passar són signes de maduresa política que l'equip de govern hauria de començar a practicar amb més valentia.

Des de setembre fins a novembre s'ha programat a Llagostera un cicle de teatre i, com sempre en aquest poble, l'assistència de públic ha estat discreta. Ens preguntem què cal fer perquè els llagosterencs vagin més al teatre. Si busquem justificacions podriem dir que no s'ha fet prou publicitat, que la programació d'obres no era prou atractiva o que fins tot les inclemències meteorològiques van impedir a la gent deixar les seves llars. Està clar que hi ha coses que s'han de millorar i la Regidoria de Cultura i la Comissió de Festes han d'analitzar què s'ha fet malament, però es fa difícil entendre perquè la gent no va al teatre al seu propi poble i en canvi moltes vegades es desplaça a Girona o a altres llocs. A la gent de Llagostera no l'interessa el teatre? Quan fem aquesta pregunta sempre apareix com a resposta l'èxit aclaparador dels grups de teatre local que, malgrat no ser significatiu del tot -la gent va a veure el fill, el nét o la veïna de dalt- almenys ens pot donar a entendre que al llagosterenc no li molesta excessivament el teatre. La darrera mostra d'això que diem es va poder comprovar els dies 4, 5 i 19 de novembre al Casal Parroquial amb la posada en escena de LES FILLES DEL TAPER. Un èxit rotund aquí i al concurs de teatre Rafael Anglada de Santa Coloma de Farners, on va guanyar 6 premis.

Esperem que per les dates de Nadal i com a conseqüència de la gran afluència de trànsit cap a la costa, el poble no quedi com a l'estiu, envoltat de "conus" que fan impossible accedir amb normalitat al nostre poble i s'hagi d'anar a voltar per qui sap on. Continuant amb els vehícles, voldríem mostrar el nostre rebuig a la decisió del govern d'Espanya que obliga a matricular els nostres cotxes amb unes plaques on queda explícita la nacionalitat espanyola. Des del Butlletí, com des de molts altres mitjans de comunicació, us donem la possibilitat de contraatacar amb l'enganxina de CAT.

El Butlletí està d'enhorabona, ja que aquest Nadal celebrem 5 anys. Ens va semblar que una manera divertida i simpàtica de commemorar-ho seria encarregar als alumnes de 1r i 2on de primària la portada d' El Butlletí de nadal. Així ho vam fer. La idea era que els nens i nenes de les dues escoles (CEIP Lacustària i l'escola Ntra. Sra. del Carme) reinterpretessin LA GIOCONDA. Així doncs, la portada d'aquest Butlletí nº 20 és el dibuix que els membres del Col·lectiu de redacció vam triar. La elecció no va ser gens fàcil però hem de reconèixer que ens ho vam passar d'allò més bé. Esperem que ells també s'ho passessin bé. Les d'obres finalistes estan reproduïdes a les planes interiors de la revista. Des d'aquí volem donar les gràcies als petits artistes i a les dues escoles per la seva col·laboració.

També el Butlletí va fer una visita a l'IES de Llagostera per informar als estudiants del què fem i animar-los a participar en la confecció de la revista. Aquesta crida està oberta a tothom. Si algú que llegeix aquestes ratlles vol ajudar-nos, serà benvingut. No cal tenir vocació de periodista perquè les feines a fer són moltes i variades. Si algú vol veure com treballem, està convidat a venir qualsevol divendres a les 10 de la nit al nostre local.

Res més. Només ens queda desitjar-vos unes bones festes a tots i totes.

El Col·lectiu de Redacció

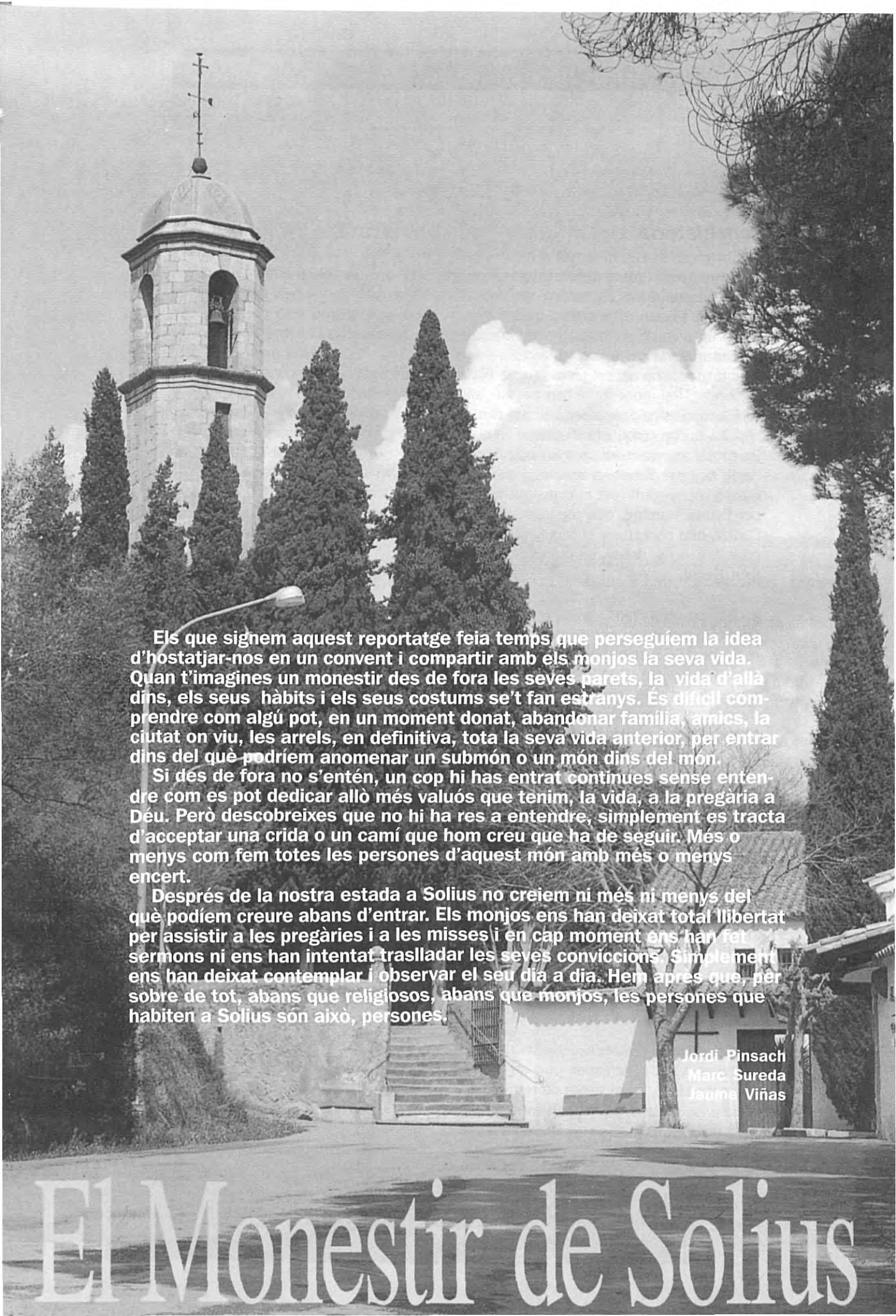

El Monestir de Solius

Els que signem aquest reportatge feia temps que perseguíem la idea d'hostatjar-nos en un convent i compartir amb els monjos la seva vida. Quan t'imagines un monestir des de fora les seves parets, la vida d'allà dins, els seus hàbits i els seus costums se't fan estranys. És difícil comprendre com algú pot, en un moment donat, abandonar família, amics, la ciutat on viu, les arrels, en definitiva, tota la seva vida anterior, per entrar dins del què podríem anomenar un submón o un món dins del món.

Si des de fora no s'entén, un cop hi has entrat continues sense entendre com es pot dedicar allò més valuós que tenim, la vida, a la pregària a Déu. Però descobreixes que no hi ha res a entendre, simplement es tracta d'acceptar una crida o un camí que hom creu que ha de seguir. Més o menys com fem totes les persones d'aquest món amb més o menys encert.

Després de la nostra estada a Solius no creiem ni més ni menys del què podíem creure abans d'entrar. Els monjos ens han deixat total llibertat per assistir a les pregàries i a les misses i en cap moment ens han fet sermons ni ens han intentat traslladar les seves conviccions. Simplement ens han deixat contemplar i observar el seu dia a dia. Hem après que, per sobre de tot, abans que religiosos, abans que monjos, les persones que habiten a Solius són això, persones.

Jordi Pinsach
Marc Sureda
Jaume Viñas

Fem història

Solius, petit i meravellós paratge situat just a la línia fronterera entre Llagostera i Santa Cristina d'Aro. La història del monestir de Solius comença pels volts de gener del 1967. Per aquelles dates, quatre monjos provinents del monestir de Poblet cercaven un paratge per establir-s'hi i construir un nou monestir. El monestir de Solius, de Santa Maria de Solius, no té més història que la vida dels seus monjos. El petit grup fundador ha acabat creixent amb el pas del temps i s'ha anat consolidant com a comunitat. Pel monestir hi han passat varis monjos i actualment n'hi ha 10.

Els monjos de Solius pertanyen a l'orde del Císter, "cosins germans" dels benedictins. La causa d'aquesta dicotomia cal cercar-la a l'any 1098, quan a Cister, a la Borgonya francesa, es crea un nou monestir amb el desig de seguir la fidelitat i la Regla de sant Benet, amb una vida més austera i senzilla que l'observança usual, massa recarregada per circumstàncies històriques. L'orde cistercenc fou consolidat per Esteve Harding, que fou abat de 1108 a 1113 i que va redactar la Carta de Caritat, que constitueix el text fonamental per al desenvolupament del recent nascut orde. Solius és, doncs, un monestir cistercenc i això significa que segueix la Regla de sant Benet.

Un cop els monjos s'instal·len a Solius per portar a terme el seu projecte, adapten l'església per poder-hi celebrar, amb la participació del poble, l'Eucaristia. El 31 de març de 1968 el bisbe de Girona, que posteriorment esdevindria cardenal, Narcís Jubany, consagra el nou altar de pedra. Al voltant de l'altar, com el lector podrà veure en les fotografies, s'instal·len els monjos per lloar i pregar a Déu. Tan sols un any després, el 23 de març de 1969, el P. Abat General de l'Orde Cistercenc, Dom Sigard Kleiner, beneïa el nou edifici del Monestir, amb les dependències necessàries per a la vida i el treball dels monjos, entre elles un taller més gran d'enquadernació i una biblioteca. Fins el 16 de juliol de 1987, les relacions entre el monestir de Solius i el monestir fundador, l'Abadia de Santa Maria de Poblet, foren regulades per un Estatut aprovat per la Santa Seu. A partir del juliol del 1987, el monestir de Solius assoleix la independència jurídica. Poc després, es nomenat el P. Abat Edmon Maria Garreta, que ja presidia la comunitat des de l'inici de la fundació. Actualment la presideix el Pare Enric com a Prior.

El Monestir ha vist reforçada la seva activitat social, pel ja famós Pessebre de Solius, empresa que el germà Gilbert va iniciar el Nadal de 1970 i pel qual ha rebut un premi internacional. El citat Pessebre consisteix en un conjunt de diorames que mostren les escenes més característiques de tot el que envolta el naixement de Jesús i la seva infantesa. Un altre motiu que ha donat més vitalitat al monestir, ha estat la creació d'un Grup Gregorià l'any 1982, que cada Cap d'Any ofereix un concert sota la direcció de Joan Casanova i amb la participació d'altres seglars.

Cal dir que l'església del Monestir de Solius va acollir les despulles del cardenal Francesc Vidal i Barraquer, que van ser vetllades pels monjos la nit del 14 al 15 de maig de 1978, en el viatge de retorn del "cardenal de la pau" a la seu de Tarragona, al cap de tants anys del seu exili a la cartoixa de La Valsainte, prop de Friburg, a Suïssa.

L'arribada.

És negra nit quan enfilem la carretera que va cap al monestir de Solius. Fa fred, la fred matinera de mitjans de novembre, la primera fred que precisament per ser la primera agafa per sorpresa a la còrpora entumida pels mesos de bonança. Falta poc més d'un quart per les vuit del vespre. Comença així una experiència una mica especial.

Després de tocar el timbre del monestir i esperar uns instants, ens obre un monjo vestit amb l'hàbit gris i la caputxa que els caracteritza. Té la mirada cansada però amable.

L'entrada al monestir provoca sensacions estranyes, difícils de precisar. De primer, el que més sobta és la tranquil·litat que s'hi respira. Només disposem d'uns minuts per intercanviar quatre paraules i conèixer la nostra cambra abans que els tocs de campana ens cridin a sopar. Són les vuit.

El primer sopar.

Els deu germans del monestir, puntuals com un gall matiner, desfilen pels passadissos fins arribar al menjador. El llarg hàbit els fa desaparèixer les cames i sembla que els monjos llisquin per sobre les rajoles netíssimes i brillants del passadís com si caminessin sobre gel.

El menjador és una estança rectangular, presidida per una taula llarga de fusta. Hi ha una llar de foc que reconforta amb la seva escalfor. Aquí, enmig d'un gran silenci trencat només per un disc de música clàssica a volum imperceptible, comencem a sopar després de beneir la taula. El monjos sopen sempre en silenci. Per a ells, l'horabaixa i la nit són moments d'introspecció i el silenci és una condició bàsica per a la seva reflexió.

Una sopa de lletres amb un "caldo" suau, de color verd hortalissa obre l'àpat. Només se senten els tocs metàl·lics de les culleres picant el fons del plat i algun xarrup despistat dels comensals. Aquest silenci és inquietant, costa de pair i mai millor dit. Una mosca, arraulida per la fred, s'ha apuntat sense permís al sopar. Un dels monjos, sense preguntar al negre insecte les seves intencions, l'ha esclafat d'un cop precís. Un divertit somriure general ha intentat, amb prou èxit, acomodar-se dins aquell silenci.

Ous remenats i enciam tallat han completat el sopar d'avui. Per beure, aigua i vi, un vi roig intens d'alta graduació que reforça el tòpic que assegura que els vins de monestir són excel·lents. Fruita del temps de postres. Un bon sopar. De fet, potser només hem trobat a faltar aquell cafè per pair que tan bon gust de boca deixa després de qualsevol menjada. "Només amb prescripció mèdica us podem portar un sobre de Nescafé", ens comenta el germà Jaume fent broma tot sortint del menjador. Més endavant, el germà Jaume ens dirà que el menjar el fan només dos dels monjos, tot i que la majoria de tasques del monestir les fan entre tots.

Completes.

Mentre l'estómac intenta ordenar alfabèticament la sopa de lletres, passem directament del menjador a l'església per fer la darrera pregària del dia: les *Completes*. A l'església, impressionats per l'ambient solemne de l'acte, fins i tot ens atrevim a seguir algun dels cants religiosos envoltats per les fredes pedres il·luminades tènuement per una llum groguenca. Al final de les *Completes*, s'encén un ciri a peu de la imatge de Santa Maria de Solius, s'apaguen els llums i, després del cant gregorià de la Salve, torna el silenci.

Ja són les nou passades, la nit fa estona que entra per les finestres del monestir. Els monjos desfilen cap al seu recolliment i nosaltres ens quedem sols.

El silenci de la nit.

Hi ha un gran silenci al monestir. A les persones que estem acostumades al brogit diari d'una vida massa contaminada per sorolls de tota mena ens intranquil·litza aquest silenci. Fins i tot les passes són una molèstia i fem un esforç per trepitjar suau, com si volguéssim que el terra fos cotó fluix. Quan una porta xerrica sentim que alguna cosa preciosa es trenca i, evidentment, el to de veu no passa sovint d'un murmuri. Els objectes, els mobles i les parets, tot i la seva naturalesa muda, fan un esforç *suplementari per respectar el silenci.*

A l'antiga rectoria, que és el lloc reservat als hostes, hi ha una sala on hem instal·lat el nostre despatx. Aquí comencem a escriure in situ el que ens provoca tot el que estem vivint. Fem una ullada al nostre voltant i descobrim uns mobles anacrònics, generalment de fusta treballada però d'època indefinida. N'hi ha de més senzills que aporten només funcionalitat. Les diverses estances de l'hostatgeria estan plenes d'objectes religiosos i de les parets sempre blanques en pengen quadres i fotografies aleatòriament.

No serà fins ben entrada la mitjanit que ens tancarem a les nostres habitacions, austeres, petites, amb un llit estret, potser excessivament tou i amb un coixí estretíssim. Totes tenen un mirall i un lavabo blanc amb dues tovalloles netes penjades. També hi ha una taula per llegir o escriure, una cadira i algun moble calaixera. Hi ha poca llum, la necessària. Hi ha una finestra amb porticons que dóna al lloc d'on surt el sol. A sobre el capçal del llit, un crucifix de fusta.

L'escalfor de les mantes reconforta. Els peus van recuperant a poc a poc la temperatura perduda. A la dificultat que suposa conciliar el son en un llit estrany s'hi afegeix l'anguniós poder del silenci. De tant en tant, massa sovint, el silenci es trenca pel brunzeig dels camions que fan el seu pelegrinatge sacríleg cap a l'abocador, un darrera l'altre i a totes hores, contaminant l'aire, la terra i la gent del voltant. És estrany, el silenci ens molesta perquè no hi es-

tem acostumats però quan aquest es trenca amb el soroll d'un motor, alguna cosa es remou dins nostre, odiant, o potser rebutjant, allò que hi ha fora de les parets del monestir.

Primeres hores del matí.

Ens aixequem a les set quarts de vuit. La nit ha estat curta però plàcida. Els monjos s'aixequen a les cinc i mentre nosaltres esgotàvem les últimes hores de son ells ja han fet dues pregàries, les *Vigílies* i les *Laudes*. Fa molta fred. Segurament les parets, els mobles i el silenci no afavoreixen gens la calidesa que caldria per fer entrar en calor el cos destemperat.

A partir de les vuit i fins a dos quarts de nou, els monjos es van acostant al menjador per esmorzar. Després de la pregària de benedicció dels aliments, comença el primer àpat del matí en silenci. Si es fa algun comentari és en la més estricta intimitat. La taula està parada amb galetes de varis tipus, pa, mantega i melmelada i formatgets amb llet (sencera i descremada) i malta ("el cafè que fa adormir", en paraules del germà Albert). Els monjos mengen amb rapidesa i bona gana, sense perdre el temps.

Després de l'esmorzar hem assistit a la *Tèrcia*. Abans de cada pregària, el germà Agustí ens busca en el *Llibre de les Hores* les pàgines que es llegiran, així es poden seguir fàcilment i de manera més entenedora els cants que reciten els monjos. Cadascú és al seu lloc al cor, al voltant de l'altar, mentre reciten individualment, en grup i alternadament, seguint amb precisió matemàtica un ordre que a nosaltres se'ns escapa.

En acabat, hem mantingut una llarga conversa amb el germà Jaume, el nostre guia i interlocutor. És un home alt, prim, de somriure freqüent i contagiós. Parla amb rapidesa, fins i tot atropelladament, amb la fluïdesa verbal d'algú que té moltes coses a dir i les diu sense embuts.

Visita al monestir

Passen pocs minuts de les deu quan el germà Jaume ens porta de visita a les diferents estances del monestir. La primera parada és el taller d'enquadernació. Els treballs d'enquadernació dels monjos de Solius són potser l'activitat més coneguda per la gent de les contrades. En aquesta petita habitació, plena de màquines i llibres, els monjos practiquen l'antic art d'enquadernar. Allà ens hi trobem el Pare Abat Edmon

Mª i el germà Agustí treballant en algun dels molts volums que omplen les taules i les lleixes del taller. No porten l'hàbit i suposem que se'l treuen a l'hora de treballar. Ens ensenyen llibres antics i ens expliquen els diferents processos d'enquadernació i restauració. Fins i tot confeccionen ells mateixos les tapes i les graven amb lletres daurades, donant un acabat perfecte al llibre.

En un racó, el germà Josep Mª, l'especialista en informàtica, tecleja a l'ordinador. Tot i que hom pugui pensar el contrari, aquí també ha arribat el progrés. El monestir té pàgina web, televisió i vídeo, tot i que ens asseguren que no la miren quasi mai, "potser quan hi ha algun partit del Barça".

Sortim del taller i ens dirigim a l'hort, amb poca cosa plantada per l'època de l'any però que de segur omple el rebost del monestir de verdures i hortalisses de primera qualitat. "Qualsevol es mengi un tomàquet de granja podent-lo menjar d'aquí" ens comenta amb satisfacció el germà Jaume.

A sota un porxo, descobrim el germà Gilbert treballant en l'escena del pessebre d'enguany. El pessebre del monestir de Solius s'ha guanyat una fama merescuda arreu, i fins i tot autocars estrangers fan una parada per contemplar-lo durant una bona estona. Recelós del seu secret, el germà Gilbert tapa amb un drap el seu treball, però tot seguit ens el deixa veure i fins i tot fotografiar-lo. Des de l'any 1970, el germà Gilbert ha anat construint aquesta petita obra d'art, un prodigi d'ambientació en miniatura i il·luminació.

Entrem de nou al monestir. Les rajoles del terra són vermelles, un vermell fosc i brillant. Passem pel costat del passadís esglaonat on hi ha les habitacions dels monjos. Suposem que, si fa no fa, deuen ser com les nostres. El germà Jaume ens comenta que tots el monjos tenen La Bíblia a sobre la taula de la seva habitació, indispensable per a la pregària privada i per llegir la paraula de Déu (lectio divina).

Entrem a la sala on hi ha la televisió i el vídeo i tot seguit a un despatx amb una taula gran de fusta on hi descansen els

diaris del dia. Aquestes habitacions són més grans, tenen grans finestres amb cortines que proporcionen força llum natural i estan plenes de mobles i prestatgeries amb llibres. El germà Jaume ens ensenya amb satisfacció uns àlbums amb la col·lecció de postals de marededeus. N'hi ha moltíssimes.

Sortim a la terrassa elevada des de la qual es pot veure perfectament l'hort, els boscos i, més enllà, mig enteranyinat per la calitja, el mar. Ens adonem de la privilegiada situació del monestir i de la pau que es respira enmig d'aquest entorn natural. De tant en tant, la vista ensopega amb algun edifici que trenca l'harmonia de paisatge mentre de fons un motor ronca en encarar la corba que va a l'abocador.

La visita continua i després de passar per una altra habitació on destaquen un parell d'ordinadors, entrem a la biblioteca. Centenars de llibres omplen llargues prestatgeries metàl·liques. Hi predominen els llibres religiosos, però també hi ha obres d'història, literatura variada i fins i tot vídeos d'en Tintín. El germà Josep ha començat a informatitzar el catàleg de la biblioteca que, any rera any, creix considerablement.

L'última etapa de la visita és el claustre i l'església. El claustre no és tancat i té forma de "L". L'envolta un porxo amb columnes de fusta rústega coronades per uns capitells també de fusta sense treballar. Al final es troba la porta per on els monjos accedeixen a l'església. El temple és petit, fosc i senzill. Hi destaca el bloc de pedra que fa d'altar i la talla de fusta de Santa Maria de Solius.

Després de contemplar les activitats que practiquen els monjos i de visitar el monestir, el germà Jaume ens deixa per ocupar-se del seu treball. Ens fa por que tot el temps que ens dedica li pugui ocasionar alguna molèstia. És una sensació que ens inquieta, però no podem deixar de pensar que la nostra presència és un petit destorb en la vida quotidiana dels monjos. Ara, almenys, sabem on som i què hi ha a cada racó del monestir.

El dinar.

Hem dedicat un temps a escriure i aviat ha arribat l'hora de la *Sexta*, la pregària d'abans de dinar. Tot seguit ens hem dirigit al menjador per fer l'àpat central del dia. El dinar comença també amb una pregària, però el silenci colpidor del sopar és substituït per una lectura. Un dels monjos llegeix en veu alta mentre tothom es va servint. Més o menys en finalitzar el primer plat, el monjo para de llegir i es-

clata la conversa. Comença una tertúlia animada i sorprenent, on es parlen temes d'actualitat i els monjos ens fan preguntes sobre el nostre poble i la nostra vida amb curiositat d'infant. Per primera vegada sentim la veu de tots els monjos i la tensió entre desconeguts desapareix esvaïda pels acudits i les rialles. Durant aquest dinar, els monjos han deixat de ser les figures silencioses que desfilaven pels passadissos i se'ns han fet més propers, més accessibles.

El dinar ha consistit en uns macarrons de primer i carn de segon (botifarres i pollastre). De postres ens han servit galetes i biscuits de tot tipus. Després de dinar, hem creuat el claustre i hem entrat a l'església per fer la pregària de després de dinar, la *Nona*. Encara xerrant animadament, ens hem fet unes fotografies al pati i ens hem acomiadat fins més tard.

Vespres, sopar i *Completes.*

La somnolència provocada per la digestió ens fa estirar una estona per reposar.

La migdiada s'ha allargat incomprenssiblement (coses que passen...) i per això no hem anat a la missa de les sis. Amb el cap enterbolit per haver dormit massa, comprovem com el sol ja s'ha amagat i la foscor regna de nou al monestir. Aprofitem per escriure una estona abans de les *Vespres*.

Les *Vespres* són més llargues que les pregàries de la tarda, però, com sempre, són cantades. Després ens dirigim al menjador a fer el nostre darrer sopar al monestir. Com la nit anterior, tothom entra en silenci i després de beneir la taula només se sent el so de la música ben fluixeta. Hem sopat patata i bleda bullida i una carn arrebossada amb formes estranyes. De postres, fruita del temps.

Després de sopar hem anat a *Completes*. Sortint de l'església ens ha sorprès llegir un cartell a la porta que diu: "desconnecteu el mòbil, per parlar amb Déu no

el necessiteu". Mentre comentem la gràcia i l'encert de la frase ens retirem a l'hostatgeria. La jornada arriba un altre cop a la seva fi, invariable, com cada dia des que el sol va començar a sortir a l'albada.

Quan ens trobem sols a les nostres dependències, aprofitem per fer un canvi d'impressions sobre tot el que estem vivint. Si alguna cosa ens ha afectat en el dia d'avui és l'exasperant monotonia de la vida dins el monestir. Durant un moment de la conversa del matí, el germà Jaume ens ha confessat que el fet de fer el mateix cada dia i a la mateixa hora els fa valorar més les coses insignificants. La més petita novetat és per a ells un esdeveniment. La nostra presència, per exemple, lluny de ser el trasbals que en algun moment nosaltres ens havíem imaginat, ha suposat un atractiu més que els ha donat el nou dia. Com que nosaltres no podem entendre els seus motius religiosos se'ns fa estrany que algú pugui dedicar la seva vida dins quatre parets amb una única aspiració transcendent, la de pregar a Déu. Per als monjos és una gran aspiració, l'única important. Pots creure o no, però el que està clar és que els monjos són devots de manera radical i sincera. I això de vegades no es troba enqui professa la religió fora d'aquestes parets.

El diumenge.

Ens hem aixecat per anar a esmorzar a les vuit. Abans de baixar al menjador ens hem dutxat amb una aigua que bullia. Els lavabos són molt nets i austers, com totes les estances del monestir. Ens crida l'atenció un rètol enganxat amb cel·lo que diu "No llenceu coses als lavabos. S'embussen".

Els monjos ja han esmorzat quan nosaltres entrem al menjador. Per a ells, avui tot és especial, el diumenge és la festa dels cristians i al monestir tot gira al

Horari del Monestir de Solius

DIUMENGES

5:30	Vigílies
7:10	Laudes, *esmorzar*, Tèrcia
8:00 – 8:30	Temps d *esmorzar*
10	Missa
13:00	Sexta, *dinar*, Nona
19:00	Vespres
20:00	*Sopar*
20:45	Completes

DIES FEINERS

5:30	Vigílies
6:40	Laudes
8:00 – 8:30	Temps d'*esmorzar*
13:00	Sexta, *dinar*, Nona
18:00	Missa
19:10	Vespres
20:00	*Sopar*
20:45	Completes

voltant de la santificació del dia. No fa tanta fred com ahir, però la llar de foc encesa del menjador ens dóna la benvinguda amb una abraçada càlida. La taula està parada amb tot l'esmorzar, el mateix esmorzar que el dissabte. És agradable trobar-t'ho tot fet de bon matí, en un menjador calentó i amb la tranquil·litat que es respira a aquestes hores.

En acabat, hem recollit les habitacions i ens hem fet el llit. El dia es va aixecant però el sol sembla que no acaba de deixar-se veure. Abans de baixar a la sala que ens ha servit d'estudi i reunió escrivim al llibre d'hostes unes petites notes d'agraïment.

A les deu hem anat a missa. Unes trenta persones s'han congregat a l'Acte religiós. És una missa majoritàriament cantada, oficiada pel Pare Abat i dos dels sacerdots de la comunitat. La missa s'ha tancat amb el cant dels Goigs de Santa Maria de Solius. La missa del diumenge és per als monjos la culminació solemne d'una setmana de pregària.

Després de la missa, els monjos conversen animadament a l'entrada del monestir amb els feligresos que han assistit a l'acte. Precisament avui també es preparen per rebre una peregrinació que amb el lema "Caminem per la pau" acaba el seu recorregut amb el corresponent dinar de germanor en un bosc de les rodalies. Els monjos atenen amb cordialitat els peregrins i fins i tot algun s'ha apuntat a les sardanes que s'han ballat a la placeta de l'entrada del monestir.

La nostra estada aquí s'acosta al final. Després d'escriure les vivències del dia, hem anat a dinar. Com en el dia anterior, l'àpat ha començat amb una lectura i un cop acabada hi ha hagut una tertúlia distesa. Tots els comentaris s'orienten cap al comiat. El germà Josep Peñarroya ens ha delectat amb una vedella amb bolets collits del dia boníssims. En acabat, com a fet especial, hem pogut fer una mica de sobretaula amb un cafè.

Després de dinar assistim a l'última pregària i ens acomiadem de tothom, especialment del germà Jaume. Li agraïm moltíssim la seva atenció constant i la seva paciència i amabilitat. Realment s'han dissipat els temors que ens feien suposar de manera infundada que la nostra presència era una molèstia. L'atenció sincera que tots els monjos ens han dispensat ens emociona i no podem fer res més que repetir tots els agraïments possibles a unes persones que creuen en el que fan i fan el que creuen.

El sol escalfa amb el pessigolleig agradable del sol de tardor. Són quarts de tres de la tarda quan agafem la carretera que a poc a poc ens va allunyant del monestir de Solius. Cada revolt i cada quilòmetre ens torna ineludiblement cap a un món diferent, el nostre.

Delegació d'observadors internacionals de l'Ajuntament de Llagostera a les eleccions municipals de Nicaragua. 5 de novembre del 2000

Com a resultat de les converses mantingudes amb el Secretari del Fons Català de Cooperació al Desenvolupament i Alcalde d'Arbúcies, Jaume Soler, i amb el futur veí de Llagostera, Rafel Villena, vam decidir ocupar les nostres vacances en un viatge* a Nicaragua que perseguia un doble motiu, integrar-nos en la Delegació d'Observadors Internacionals de "la Confederación de Fondos de Cooperación y Solidaridad" (CONFOCOS) per a les Eleccions Municipals de Nicaragua, i establir -primers contactes en el cas de Llagostera- per a desenvolupar projectes de cooperació.

El grup el formàvem deu persones, integrades en les Delegacions de l'Ajuntament d'Arbúcies, Sant Celoni, Cassà de la Selva i Llagostera. Juntament amb 67 persones més (entre Alcaldes, regidors i tècnics) d'altres pobles de Catalunya, el País Basc i les Illes Balears vam realitzar, els quatre primers dies a Managua, un curs de capacitació per a realitzar les tasques d'observador.

En aquest vam assistir a diverses conferències (President del Consejo Supremo Electoral –CSE-, membres de diferents Associacions, representant del PNUD –Programa de les Nacions Unides pel Desenvolupament-, etc) i ens vam entrevistar amb representants dels principals partits polítics -FSLN, PLC-.

Al llarg de la jornada electoral vam realitzar l'observació en els municipis de San Nicolás de Oriente (Departament d'Estelí), Palacagüina i Yalagüina, (Departament de Madriz) i, tot i les previsions d'aldarulls, va transcórrer amb força normalitat.

Sorprèn del procés electoral :

1.- L'alt grau de participació (aprox. 80%).

2.- La precarietat dels locals que acollien "las Juntas Receptoras de Votos" (aquí col·legis electorals), principalment a les àrees rurals.

3.- Les eleccions separades per a "Alcaldes y Vicealcaldes" i "concejales", que pot ocasionar casos curiosos com el de San Nicolás de Oriente on el PLC va guanyar l'Alcaldia per 5 vots, mentre que el FSLN va guanyar l'elecció de consellers per 3 vots (aquests resultats resten pendents de la resolució d'una impugnació per part del CSE).

4.- Els mecanismes de control per a garantir la transparència del procés, allí comprensibles per a la situació que viuen, però per a nosaltres del tot desproporcionats. Per exemple :

-El fet que cada butlleta es marqui, abans de lliurar-la al votant, amb el segell del CSE, amb un número secret i amb la firma del President i del Primer Membre.

-El fet que una vegada hagi introduït la papereta, el Segon Membre hagi de tacar el dit polze de la mà dreta del votant amb tinta indeleble. I Afegeix la Llei Electoral: " En defecto de ese dedo el elector introducirá el dedo de la mano izquierda o cualquier otro dedo de sus manos si le faltaren los pulgares... Si faltan ambas manos, se impregnará cualquier parte visible del cuerpo..."

5.- L'establiment de la "Llei Seca", és a dir la prohibició de venda i distribució de begudes alcohòliques, el dia de la votació.

Sens dubte, conèixer un país tant llunyà al nostre en un moment tant important com és el d'unes eleccions municipals ens ha permès fer una profunda immersió en la seva realitat i entrar en contacte amb la societat nicaragüense de forma molt directe. La manera com es viu la política en aquell país ens recorda el nostre fa uns vint anys, malgrat la situació econòmica que es viu allà que és de les més pobres del món.

Potser en altres números del Butlletí tindrem oportunitat de parlar-ne.

* El finançament del viatge i de la totalitat de despeses ha estat a càrrec de cada persona. No ha suposat la més mínima despesa per l'Ajuntament.

Lluís Postigo García

AUTOESCOLA LLAGOSTERA

TOT TIPUS DE CARNETS

BON NADAL!

. 17240 LLAGOSTERA
Passeig Tomàs Boada, 10. Tel. 83 00 81
Fax 83 03 42
. 17411 VIDRERES
Narcís Monturiol, 30. Tel. 85 05 46
. 17455 CALDES DE MALAVELLA
Russinyol, s/n

BOBINATGES FRANCESC

SERVEIS TÈCNICS DE REPARACIÓ

HITACHI Herramientas Eléctricas
Europea IBERICA
KÄRCHER
FELISATTI
Metabo
PERLES

C/ Gavarres, 24
17240 LLAGOSTERA
Tel. i Fax 83 09 73

JOAQUIM COMAS CORRIUS S.L.
CONSTRUCCIÓ D' OBRES C.I.F.: B-17034265

Promoció de cases amb jardí al carrer Ricard Casademont de Llagostera

Bon Nadal!

Carrer Maiena, 15 - Telèfon i Fax: (972) 83 02 06
17240 LLAGOSTERA (Girona)

DPC

PROJECTE I FABRICACIÓ D´ENVASOS PER LES INDUSTRIES ALIMENTARIA , COSMÈTICA i FARMACÈUTICA

TRANSFORMACIÓ DE PLASTICS
INJECCIÓ
COMPRESSIÓ
EXTRUSIÓ
BUFAT

DECORACIÓ
SERIGRAFIA
TERMOGRAVAT

DOMINGO PASCUAL CARBÓ,S.A.
17240 LLAGOSTERA (Girona)
C/. CAMPRODÓN,55 TEL. .(972) 83 00 25
FAX .(972) 83 07 59
E-Mail: dpcsa @ nexo.es

Respecte la línia d'alta tensió

Llagostera a 12 de setembre de 2000

Sr. Director del BUTLLETÍ DE LLAGOSTERA,

Trobo que en el Butlletí hi manca informació periòdica sobre el tema de la línia d'alta tensió que la prepotent ENHER ens vol fer passar pel mig de camps, boscos i masies del nostre poble.

Crec que el debat s'ho val, informativament parlant, per conscienciar a tots els vilatans que tots formem poble, adhuc els que vivim o tenim la segona residència als afores. Cal recordar que precisament a Llagostera va néixer, per iniciativa popular i sense cap suport de l'Ajuntament anterior de CiU, la primera Associació Antilínia de l'Estat. A partir d'aquesta iniciativa, fa uns tres anys, es va crear la Coordinadora Estatal contra les línies d'alta tensió i centres de transformació.

Els resultats d'aquella iniciativa cívica els teniu a la vista si aneu al pla de Panedes: la línia està aturada des de fa uns tres anys tant sols gràcies als veïns i simpatitzants dels afectats, ja que l'Ajuntament de CDC tan sols "volia nedar i guardar la roba". També a Cassà la línia ha estat fortament contestada tant pels vilatans com pel propi Ajuntament que va arribar a posar un Contenciós contra la decisió de la GENHERALITAT per declarar-la d'Utilitat Pública. La iniciativa de l'Ajuntament de Cassà, tindria que fer pensar a tots els que confiàvem que l'anterior Ajuntament de CDC de Llagostera defensaria els interessos del poble i el seu territori, i aniria contra la decisió del Govern de la Generalitat, que el que potser cercaven alguns, o alguna, era tant sols el propi benefici polític. Possiblement una prova del que dic la tenim a l'Ajuntament de l'altre costat: a l'actualitat l'Alcaldessa és la Presidenta de l'Associació de Municipis de Catalunya. Com a reconeixement per donar el permís, perquè ENHER destrossi paratges singulars com la Font Picant o zones urbanes com Bell-lloc? Allà la consciència política de cadascú!

Com que l'Ajuntament el formem tots els que hi contribuïm i en nom de tots els afectats directa o indirectament pel pas de la línia d'ENHER, demanaria una postura ferma i clara d'oposició de l'Ajuntament de Llagostera i que faci complir l'ordre per enderrocar l'actual traçat mentre ENHER no trobi un corredor que no perjudiqui a ningú. I si aquest corredor no el troba, que ENHER solucioni amb tecnologies del segle XXI la demanda energètica de la Costa Brava, com son: energies alternatives, aprofitament de biomassa, centrals de cogeneració, etc. o millor encara, DESDOBLAR les línies actuals d'alta tensió que van des de Juià a Castell d'Aro o de Tordera a Castell d'Aro. Aquesta senzilla solució, exposada per la Coordinadora des de l'any 1995, permetria que els municipis de Palafrugell, Palamós, Calonge, Castell-Platja d'Aro, Sant Feliu i Sta. Cristina per una banda i Tossa i Lloret per l'altra, beneficiaris tots ells de la línia, es poguessin empalmar i amb petits centres transformadors solucionar per sempre més el problema de consum. Cal recordar a més, que els dies punta de consum no passen d'una setmana cada any. Cal que malmetem el nostre territori, perquè una prepotent ENHER faci més negoci tant sols set dies l'any? I si aquest és el problema: Perquè ENHER no posa en marxa els set dies punta de l'any quatre generadors (és un dir) en els punts claus d'augment de consum? O és què els ciutadans "de a peu" hem de donar les solucions als tècnics de la Direcció d'Indústria o al propi Conseller Sr. Subirà? No estan també ells al nostre servei per defensar-nos dels abusos de companyies privades com ENHER i trobar solucions de futur i amb "sentit comú" tal i com estem reclamant des de l'any 1995?

Josep Mª Ricart. Portaveu de la Coordinadora Antilínia de "Les Gavarres"
Veïnat de Panedes-45. 17240 Llagostera. Tel 972831110. DNI 46308178R

TALLER MECÀNIC
Joan Puig
I FILLS S.L.
Servei de Grua Permanent
17240 - LLAGOSTERA
Crta. de Tossa, 13
Tels.: (972) Part. 83 03 89 - Taller 80 56 84

M.ª Assumpció Llobet
Centre d'Estètica
Bon Nadal a tots!
C. Almogàvers, 22
Tel. 83 01 47
17240 LLAGOSTERA
(Girona)

Carmen Mestres Pigem
BAR MESTRES
Bon Nadal!
C/ Pau Casals, 2
Tel. 972 83 05 22
17240 LLAGOSTERA
Girona

Barberia JOSEP
Els dimarts, preu especial per a jubilats i nens
C.Migdia, 28
Tel. 972 83 06 40
17240 LLAGOSTERA
(Girona)

Meritxell
BUGADERIA INDUSTRIAL
Bones Festes!
C/. Ricard Casademont, 14
Tel. (972) 83 03 12
Fax (972) 83 03 12
17240 LLAGOSTERA (Girona)

Floristeria Cal - Ri
Composicions Florals
Rams de nuvia - Ceramiques
Servei a domicili
C/ Concepció, 4
17240 LLAGOSTERA
TL: 83 09 88

Bones Festes!
CALÇATS
LLINÀS
LLAGOSTERA
Plaça Catalunya, 1
Tel. 80 52 91
LA BISBAL
C/ Alta Riera, 5
Tel. 64 32 91

CAN CASSOLES
972 83 07 02

Una reflexió per a Creu Roja, Ajuntament i Consell Comarcal

Benvolguts Srs;

El passat 30 de juny, Creu Roja va deixar de fer el trasllat de malalts i l'assistència domiciliaria a persones incapacitades a Llagostera. Jo com a persona afectada amb el servei, em vaig posar en contacte amb els responsables de l'entitat i em van contestar que de moment no podien fer res, per manca de voluntaris i que tan aviat com és pogués solucionar, em trucarien. El segon pas va ser dirigir-me a l'ajuntament per demanar una entrevista amb l'Alcalde i la regidora de benestar social, que tot i que em van atendre amb molt bones paraules, es van acabar excusar dient que era un problema que no els pertanyia i que parlés amb el consell Comarcal. Així ho vaig fer i em vaig entrevistar a Girona amb el responsable de Benestar Social, que després d'una bona estona de parlar, em va dir que això era un buit que no estava previst omplir i que per tant depenia del poble i que ja em respondrien. D'això ja fa quatre mesos i cap dels tres estaments ha donat resposta al tema.

Em vaig reunir una segona vegada amb l'ajuntament, després d'haver parlat amb el Consell Comarcal i em van dir que l'ajuntament no pot atendre aquest servei perquè és molt car.

La meva pregunta a aquests tres estaments és si és tant difícil reunirse i buscar cada una de les parts què poden aportar per resoldre un problema que de moment és d'una minoria de persones però que pot anar creixent en un futur.

Llagostera és un poble de gairebé 5.500 habitants. Qui pot assegurar que quan aquests habitants vagin arribant als 60 anys no necessitaran aquest servei que de moment ningú té previst ni s'hi busca solució perquè afecta només a una minoria?

Si el mateix ajuntament (tal i com expliquen al "Full d'Informació Municipal nº2) és capaç de reconèixer un dèficit de 8 milions i mig amb una festa major, com pot dir que cobrir aquest servei és car? Que potser donar solució als problemes de benestar social que hi ha al poble no és prioritari ni important?

Que potser el consistori considera que pagant la Festa de la Tercera Edat, en la que he col·laborat des dels seus inicis, ja ha fet tota la feina necessària en matèria de benestar social i atenció a la gent gran? Si malauradament l'any que vé algun dels homenatjats en la Festa per la Tercera Edat d'enguany no hi pot assistir per culpa d'una invalidesa, què s'els hi dirà, que no tenen dret a cap ajuda perquè són pocs? Això és correcte senyors?

Per tot això m'agradaria fer una reflexió a les persones responsables perquè no es dormin a la palla fent veure que això no va amb ells. Que aquest també és un problema del poble si el volen veure. Que el poble som tots, els qui han votat l'Entesa i els que han votat a l'oposició i que la política no s'ha de fer a l'ajuntament, la política comença després de l'ajuntament.

Salutacions cordials a tots tres.

Atentament.

Mercè Salvador

PERRUQUERIA ROSER
Bon Nadal
CarrerNou,27
Tel.972805738
17240LLAGOSTERA
(Girona)

Transports
PAYRET
Bon Nadal
Servei diari a Barcelona

C. Cantallops, 2
Tel. 972 83 02 56
17240 LLAGOSTERA
A Barcelona:
C/ Pamplona,62-64
C/ Àlaba, 51

El Butlletí de desinformació municipal

Enguany l'equip de govern de l'ajuntament de Llagostera, ha tret al carrer un butlletí de "Informació municipal" que intenta informar de les activitats portades a terme per l'ajuntament de Llagostera. Aquest objectiu d'informar a la gent del poble del que es fa a l'ajuntament és plenament compartit per l'equip de la oposició. El que sí que no podem compartir de cap manera, és que en el segon número que es treu al carrer, aquest butlletí es dediqui a desinformar descaradament i passi a ser un butlletí de propaganda i maquillatge de l'equip de govern. L'exemple més clar del que diem, és l'article que sota el títol "Festa Major" parla del dèficit de la Festa Major. Segons la opinió de la regidoria de festes, reconèixer un dèficit de 8'5 milions no és per sentirse'n contents però ho justifiquen per raons comptables i comparen aquesta situació amb el dèficit que va haver-hi per la Festa de l'any 96.

AJUNTAMENT DE LLAGOSTERA

informació municipal

LLAGOSTERA novembre del 2000 Núm. 2

Ordenances fiscals per al 2001

L'Ajuntament no ha perdut una subvenció de 3 milions

L'esmentat article del butlletí de desinformació municipal, intenta justificar el Major dèficit que hi ha hagut mai en una Festa Major a Llagostera, però "s'oblida" dades molt importants que demostren clarament la ineficàcia que hi ha hagut en la planificació de la Festa Major i en la seva gestió. Aquesta responsabilitat és exclusiva de la responsable de l'àrea, la regidora de festes Montserrat Vila i de l'equip de govern de l'Entesa i en cap moment és atribuïble a la Comissió de Festes, als que volem felicitar per la seva feina i animar a que la continuïn fent. A la Comissió de Festes mai se la pot fer responsable de que el resultat econòmic de la Festa Major de Llagostera d'aquest any 2000 hagi estat un desastre. Aquesta és una responsabilitat exclusiva de la regidora, que és la que contracta els grups i se suposa que és la que hauria hagut de planificar-ho tot. Però anem a donar algunes dades que justifiquen el que diem:

1.Intenten comparar el dèficit d'enguany amb el de l'any 96 que va ser d'un milió menys que aquest any. L'any 96 es van traslladar els firaires del passeig a l'avinguda de l'esport. Per poder fer bé aquest trasllat, va ser necessari posar sorra i assentar el terreny on actualment hi ha el Local Polivalent i els terrenys de l'avinguda de l'esport, que pràcticament eren camps de cultiu. Es va posar sorra i es va assentar la Plaça del Mas Sec per ferhi un ball a l'aire lliure. Es va fer arribar l'aigua i la llum als firaires i es va afegir un comptador de llum addicional a l'avinguda de l'esport. Totes aquestes despeses sí que es varen incloure en el resultat de la Festa, cosa que sap molt bé la regidora de festes. A més, les obres fetes aquell any han estat aprofitades per les festes majors dels anys següents, que no han hagut de suportar despeses d'aquest tipus tant elevades.

2.L'entrada en funcionament del local polivalent, ha fet que no s'hagi de llogar l'envelat i això ha suposat una sensible reducció de la despesa. Llogar l'envelat suposava una despesa de 2 milions de ptes. Aquest any, engalanar el local polivalent com si fos un envelat ha costat 864.200 ptes. Això suposa una diferència de 1'2 milions de ptes menys, i malgrat tot, l'ajuntament ha tingut un dèficit de 8'5 milions reconeguts.

3.Intenten donar lliçons de comptabilitat, però s'obliden de posar despeses que també formen part de la Festa Major com els drets d'autor, que segons les dades facilitades per l'ajuntament a la Societat General d'Autors, poden suposar unes 400.000 ptes més de despesa. Això acostaria el dèficit real de la Festa Major d'enguany als 9 milions de ptes.

4.Diuen que es va fer una compra massiva de begudes per aprofitar millors descomptes i que això ha incrementat considerablement la despesa del bar. Segons les dades de l'inventari facilitat per l'ajuntament, les begudes que varen quedar de la Festa reduirien la despesa en només 136.281 ptes. En cap cas les compres per al Bar justifiquen un dèficit reconegut de 8'5 milions de ptes. i que realment s'aproxima als 9 milions.

Un altra element a tenir en compte és el programa de la Festa Major i la despesa del carrilet. El carrilet que traslladava la gent de la Plaça Catalunya a l'Avinguda de l'Esport va costar 345.100 ptes.

Com és que no es varen buscar patrocinadors que financessin el seu cost tal i com s'havia fet en anys anteriors?

Com és que només es va permetre fer anuncis de tamany petit al programa de la Festa Major, quan hi va haver anunciants que varen demanar fer anuncis mes grans, pagant més diners?

Com és que el programa de la Festa ha costat 910.693 ptes i només s'ha ingressat per publicitat 300.000 ptes?

Tots aquest arguments demostren que el dèficit d'aquest any no es deu a un canvi en la manera de comptabilitzar les despeses, sinó a una manca total de planificació i de capacitat de gestió.

Per acabar, ja que s'intenta comparar el dèficit d'aquest any amb el de l'any 96, ens agradaria recordar el que en varen dir alguns dels mes destacats membres de l'actual equip de govern quan estaven a l'oposició l'any 96.

En una entrevista al Butlletí de Llagostera nº 3, l'actual Tinent d'alcalde, la Sra. Montserrat Pla deia que el dèficit de l'any 96 es devia "a la falta de previsió i planificació" i que hi havia d'haver grups adequats a les necessitats del poble i del pressupost. *(Potser per això aquest any hi ha hagut menys públic al polivalent que en anys anteriors tot i haver-hi més grups i mes cars.)*

En el Butlletí nº 4, l'actual alcalde, el Sr. Lluís Postigo deia que el dèficit era "una mostra de política d'improvisació" que les coses no s'havien fet bé i que "en èpoques d'austeritat, dèficits com aquest no es podien permetre". Suposem que tot això encara deu ser aplicable en l'actualitat o potser considera el nostre batlle que a l'ajuntament li sobren els diners?

Potser per això es passa el dia fent veure que demana subvencions i explicant que es treballa en temes com l'institut o la sanitat, per veure mes tard com no es dona cap subvenció a aquestes àrees, o en el cas d'aconseguir-ne, veure com son sensiblement inferiors a les que aconsegueixen pobles veïns, alguns menys importants que Llagostera en nombre d'habitants, però pels resultat aconseguits, amb equips de govern molt més ben preparats i eficaços.?

Posem alguns exemples:

En les subvencions concedides per el Pla Únic d'Obres i Serveis, l'ajuntament de Llagostera ha rebut una quantitat molt inferior a la mitjana de les rebudes per altres ajuntaments de característiques similars del nostre entorn.

Pel que fa a l'Institut de Llagostera, si ens hem de creure el que manifesta el butlletí de propaganda municipal, és un tema de màxima prioritat. Llegint això, tothom hauria d'estar tranquil, perquè l'equip de govern de l'Entesa sembla que treballa en alguna cosa, però com és que no diuen que gràcies a les seves gestions, en els pressupostos d'ensenyament per l'any 2001 no hi ha prevista cap partida pressupostaria per l'IES de Llagostera? Dit mes clarament; de cares a l'any que ve, no han aconseguit cap inversió relacionada amb l'Institut de Llagostera.

Tot plegat demostra una vegada més la política d'imatge que està fent l'Entesa, més interessada en fer veure que treballa i en sortir a la foto als mitjans de comunicació, que en treballar de veritat per al poble. En l'elaboració del butlletí municipal no s'ha tingut en compte l'oposició per a res, ni sen's ha permès reflexar-hi la nostra opinió. Potser tenien por de que s'expliqués una altra versió del que esta fent l'equip de govern de l'ajuntament?

Potser aquesta és la manera d'entendre la política municipal de l'Entesa, però nosaltres no la compartim ni de bon tros i de moment, els resultats i la feina feta no els avalen precisament.

Grup Municipal de CiU

* ELECTRODOMÈSTICS
* VIDEO
* TV. C.
* SÓ

ELECTRODOMÈSTICA JULI CLARA

C/. Pau Casals, 16
Tel. 972 83 02 23

17240 LLAGOSTERA
(Girona)

Tapisseria i Tendals Sanchez

☎ 972 83 03 87

Confecció i col·locació de tot tipus de tendals
Pressupostos sense compromís
C/ Barcelona, 16 17240 Llagostera (Gi)

ELECTRONICA GENOHER

Exposició, Venda i Reparació de:

RÀDIO - TV-COLOR - HI-FI
VIDEO - AUTO-RÀDIO
ELECTRODOMÈSTICS
i ANTENES PARABÒLIQUES

Distribuidor EDESA

C/ BARCELONA, 12 - Tel. 83 04 30
17240 LLAGOSTERA (Girona)

Esports Pujolràs

Estel Martí

Pg. Pompeu Fabra, 40 - Tel. (972) 80 51 12
17240 LLAGOSTERA (GIRONA)

EDUARD GALOBARDES
ADVOCAT
AGENT DE LA PROPIETAT IMMOBILIÀRIA
ADMINISTRADOR DE FINQUES

ASSESSORIA JURÍDICA I FISCAL
VENDA I LLOGUER D'IMMOBLES
ADMINISTRACIÓ DE FINQUES
ASSEGURANCES

C/ Fivaller, 24
Tel. 972 830926
Fax: 972 830900
17240 Llagostera

Horari:
Matins: 9 a 13,30
Tardes: 17 a 20,30
Dissabtes tarda tancat

FORN DE PA - PASTISSERIA
ANTONI GARCIA

C/. St. Feliu, 17 - Tel. 83 05 01
LLAGOSTERA
R.S.I. 20.18.159 GE

Us desitja Bones Festes !

Festa Major 2000

No es el meu fort fer escrits i creieume que he tingut motius per fer-ne diferents vegades, ja que en aquest bulleti o bé altres mitjans de comunicació moltes notícies o escrits referents a la meva persona no han estat del tot encertats, més aviat el contrari. Però el que m'ha motivat a fer un escrit aquesta vegada, ha sigut la comunicació que ens ha fet arribar la Regidora de Cultura i Festes, a través de "Informació Municipal" del novembre del 2000, en el qual les pèrdues de la Festa Major d'enguany son de 8.487.274,- pessetes (manca pagar els drets d'autor, que seran al voltant de 500.000,- pessetes), això vol dir que en total seran 9.000.000,- de pessetes les pèrdues de la Festa Major de l'any 2000, sincerament ho trobo desmesurat. La regidora fa esment a les pèrdues de la Festa Major de l'any 96 (al voltant de set milions i mig), en aquesta Festa jo vaig participar activament a la seva programació, juntament amb l'equip de govern d'aquells moments, (recordeu que va ser l'any del canvi del Passeig Pompeu Fabra a L'Avinguda de l'Esport) i en aquesta Festa hi havia despeses importants, per exemple: l'acondicionament del terreny de l'Avinguda de l'Esport i la Plaça del Mas Sec, assentar el terreny de l'habitatge dels firaires i la portada de llum i aigua en aquests dos últims llocs, i una altre despesa molt important que aquest dos últims anys ha estat molt inferior, es la del Envelat (crec recordar de memòria que valia al voltant de 2.000.000,- de pessetes, i ara té un cost de 860.000,-), també hi havia assentar el terreny, propietat del Sr. Galobardes, on hi anaven diferents atraccions.

No vull amb aquesta explicació excusar-me de les pèrdues de l'any 96, però penso que mirant el programa de la Festa Major d'aquell any, comparat amb el d'aquest any, la quantitat perduda aquell any no es tant desmesurada com la que hi hagut l'any 2000. I pel que fa a la resta d'anys fins avui, les pèrdues que hi hagut per la Festa Major com a molt, han estat de la meitat a la gran pèrdua d'aquest any.

Un altre dels motius per fer aquest escrit, es que en el ple del mes de setembre, el partit a l'oposició a l'Ajuntament va fer una pregunta a la regidora de festes demanant com havia anat la Festa Major i la resposta va ser que no tenia els números tancats, però que gràcies a portar el bar del local polivalent els resultats serien bons, la meva sorpresa ha sigut comprovar que la recaptació del bar del polivalent ha sigut d'un milió i mig de pessetes, mentre que segons tinc entès, la Colla Gegantera l'any passat per la Festa Major va recaptar gairebé el doble que aquest any 2000.

No vull en cap moment involucrar amb aquest assumpte la Comissió de Festes, que vull seguir encoratjant perquè continuï col·laborant com ho està fent fins ara. Sé el que es perdre hores en una barra, o amb qualsevol reunió o activitat, per tant vull que rebin el meu suport amb aquesta tasca que duen a terme.

I com a punt final vull afegir, que la regidora acaba l'escrit dient que ha fet un anàlisi d'aquestes pèrdues i que el proper any es el seu desig que ens pugui informar mes satisfactòriament. La veritat es que així ho espero, o ho esperem tots, crec que planificant (i no fent-ho veure) ho aconseguirà.

Fèlix Pallarols Negre

Agraïment

Les famílies dels autors de *Les filles del taper* volem felicitar públicament a tots els que hi han actuat i participat, així com també al *Casal Parroquial i l'Ajuntament de Llagostera*, per la seva col·laboració. Per a nosaltres ha estat molt emotiu.

També volem agrair al director del cor parroquial, Alfons Figueras, la seva col·laboració en la part musical de l'obra.

L'Ernest Lluch

L'Ernest Lluch havia estat a Llagostera en diverses ocasions. Els militants i simpatitzants locals del Partit dels Socialistes de Catalunya vàrem compartir amb ell inoblidables estones. Venia sempre generós quan li demanàvem una xerrada o el convidàvem a dinar o sopar per celebrar algun acte dels socialistes.

Era veritablement agradable sentir-lo parlar amb el seu tarannà senzill, didàctic i profund. Un home dialogant, que sabia situar-se al nivell de la gent, malgrat la seva talla intel·lectual i política, i nosaltres l'escoltàvem encisats. Era un home bo i honest.

Del seu pas pel Ministeri de Sanitat en queda, com obra seva, la llei de sanitat per a tothom, una honrosa herència de la qual l'Ernest se'n sentia ufanós.

Recordem, com a cosa admirable d'aquells primers anys de la democràcia, el contrast que es desprenia de la simplicitat dels seus personatges (diputats, senadors, ministres, líders polítics...) comparats amb aquells altres del règim franquista que envoltats d'una aura d'autoritarisme barroc, superbs, semblaven surar per sobre de tots amb més ganes d'atemorir que de servir.

A l'Ernest Lluch el vèiem com el paradigma de l'intel·lectual polític sorgit del poble per a benefici del mateix poble, un senyor de la política, que lluitava per la llibertat i la concòrdia. Al mateix País Basc era també admirat i apreciat pels joves universitaris com a un gran humanista...Però el seu discurs, basat en la llibertat, la reconciliació i el diàleg, el va estroncar, assassinant-lo la nit del 21 de novembre, el diàleg repugnant de les pistoles de la ETA . Recordant l'interrogant neguitós de la cançó... *"Què volen aquesta gent... Què volen aquesta gent que maten de matinada?*

Defensar uns ideals per patriòtics que siguin, esclafant el pensament dels altres o matant, no ens porta enlloc, no és d'humans, massa exemples en tenim a la Història.

Ens han mort una excel·lent persona, un bon company i un gran socialista.

Volem expressar el nostre emocionat condol a tota la seva família i a tots els qui amb nosaltres han sentit la seva mort.

Llagostera, 22 de novembre de 2000

Agrupació Local dels Socialistes Catalans

SAT PC
972 83 15 12

Isidre Pinos
TRANSPORTS
Tel. 83 10 32
Bones Festes !

Aclariment sobre les subvencions de les carpes de la Festa Major 2000

El passat mes de novembre va sortir al carrer el nº2 del full d'informació municipal. A l´article sobre la Festa Major on es parla de les subvencions concedides a les carpes, s´explica que es varen concedir 300.000 ptes. per despeses d'infrastructura i 300.000 per la programació musical.

Llegit això i per alguns comentaris que ens han arribat, pensem que es pot interpretar que la subvenció concedida per l'Ajuntament a les carpes va ser repartida a parts iguals entre les dues carpes presents. Com que això no és del tot correcte i per evitar males interpretacions la direcció de la Carpa Dance voldria fer uns breus aclariments:

1. Per la Festa Major d'enguany es van muntar dues carpes: la Dance, on dj's locals van poder mostrar les seves habilitats i la que es va anomenar carpa d'entitats, on hi havia tres colles de gent diferent, cadascuna amb la seva pròpia barra de bar i en la que es varen fer diverses actuacions de grups de música i d'altres activitats. Les dues carpes van funcionar de manera autònoma.
2. La quantitat destinada a la programació musical, 300.000 ptes. fou concedida íntegrament a la carpa d'entitats al ser la única que oferia actuacions musicals.
3. L'altra, la destinada a despeses d'infrastructura, fou repartida a parts iguals entre els quatre grups de gent que van participar en les carpes. És a dir, que cada grup va rebre 75.000 ptes.

Queda clar doncs quines quantitats van rebre cada una de les carpes.

Per acabar i aprofitant el fet, volem donar les gràcies al públic assistent i a tota la gent que al llarg de la Festa Major, d'una manera o altra, va fer possible que la Carpa Dance fos un èxit.

Esperem que l'any vinent, amb el suport de tothom, es pugui repetir.

La Direcció de la Carpa Dance

superAvui

Bon Nadal!

C.Àngel Guimerà, 27
Pl.del Mercat, 1

17240 LLAGOSTERA

Can Gutarró, l'altre mas

Lamentablement és trist, però és la realitat que ha d'afrontar la pagesia actual a Catalunya. A Llagostera l'exemple clar el tenim a Can Gutarró que, juntament amb Can Gros, són les últimes masies amb activitat agrícola-ramadera que resten al veïnat de Sant Llorenç.

Les grans explotacions ramaderes fan que el petit pagès no tingui un futur gaire esperançador. Però aquesta situació també afecta al l'entorn rural, boscos i camps, perquè avui dia són els pagesos que els mantenen nets o conreats.

En una zona molt verge, on no hi passen ni variants, ni línies d'alta tensió, al veïnat de St. Llorenç, hi trobem Can Gutarró. Observant la llinda de pedra que hi ha sobre la porta, encara es llegeix l'any la construcció del Mas, 1735. A l'interior de la casa hi trobem una rajola, recuperada per la família Roquer-Plà, on hi posa: "Jaume Gutarro 1833". Això fa pensar que el nom del Mas prové de l'amo que en aquella època hi vivia.

Des de l'any 1960 el matrimoni format per en Josep Roquer i Júlia Plà juntament amb el seu fill Joan, són els actuals masovers. L'activitat principal que porten a terme la generen les vaques lleteres i el cultiu per a produir el gra per al bestiar.

Jordi Moll

El número de caps de bestiar puja a una quarantena de vaques, totes de cria pròpia, per a produir un total de 76.000 litres de llet per temporada. Aquests litres són els marcats per la quota que els masovers han previst. En Joan no gaire partidari del sistema de quotes ens explica: *"Ara, al març, s'acaba la quota i fins el setembre no l'hem de tornar a sol·licitar. Això t'obliga a preveure d'aquí al setembre quina pot ser la producció de llet que faràs, i en mig any poden passar moltes coses..."* . El fet que les vaques produeixin més o menys llet no només depèn de la persona que les cuida, però a Can Gutarró no hi ha cap vaca que mengi pinso comprat. *"Penseu que si mengessin pinso d'aquest que venen, farien la meitat més de llet"* -puntualitza en Joan- *"podrien arribar a fer 200.000 mil litres de llet amb les mateixes vaques, però menjant del gra que fem nosaltres en fan la meitat. Per contra duren més, hi ha vaques que tenen vint anys. El pinso que ens fem nosaltres és més natural. Ens fem el gra i hi afegim 'koko' i soja"*. També cal tenir en compte que les vaques són 'filles' de Can Gutarró, perquè trien les mares que han tingut un bon rendiment i les aparellen perquè criïn. Una experiència desfavorable, com explica en Joan va fer que adoptessin aquest sistema de cria pròpia: *"Fa molts anys, el meu pare va tenir problemes amb un bestiar que va venir de fora, de Santander, i que va agafar una malaltia. D'aquella feta ens criem nosaltres el bestiar, i s'han acabat els problemes"*.

A l'hora de munyir, els pares d'en Joan se'n cuiden de fer passar les vaques a la sala destinada a la tasca i amb una hora, més o menys, tenen les vaques munyides. En Joan recorda: *"Abans era una feina molt dura, s'havien d'omplir les cantines i traginar-les amunt i avall, era molt feixuc, ara la llet va directament al tanc i és més higiènic"*.

Jordi Moll

L'aliment per a les vaques s'extreu de les explotacions agràries que treballen, aproximadament són unes 35 hectàrees, amb rei-gras, userda i ordi. Per a dur a terme l'activitat agrícola a Can Gutarró no els falta l'eina imprescindible, el tractor: *"Tenim de tot, embaladora,tractor, recol·lectora...tot el que fa falta. Si comparem amb èpoques anteriors, fa uns deu o dotze anys, el meu pare se'n anava a fer menjar per els animals amb la dalla. Tot el dia se'l passava fent menjar per a les vaques, ara amb el remolc amb deu minuts la tens recollida. També les bales sortien més petits que ara. Avui dia a les cases de pagès de per aquí hi ha molt poca gent que vagi al camp, abans, a cada casa, hi havia dues a tres persones que treballaven el camp, ara no".*

El control exhaustiu de les vaques va a càrrec del veterinari que mitjançant l'ordinador té fitxades totes les vaques, i cada un dels seus estats. *"El veterinari ve un cop cada mes, i ens dóna l'informe de totes les vaques així sabem si n'hi ha alguna que s'ha d'examinar, plegar... . Abans ho controlàvem amb una llibreta, però així és més còmode"* -explica en Joan-.

Una tasca però que en Joan no dubta de qualificar com a molt dura: *"No trobes ningú que vulgui quedar lligat dissabtes i diumenges, dies de Nadal i festius. Jo ho faig perquè m'agrada i ho he fet sempre, però hi ha vegades que... mare de Déu! A vegades hi ha dies que plegues a les dues o a les tres de la nit i l'endemà hi has de tornar a les sis del matí. Cada vegada hi ha menys gent que vulgui tenir bestiar, això a la llarga acabarà amb grans granges d'explotació d'animals i els petits pagesos només es dedicaran a sembrar els camps d'ordi i civada i a vendre'ls per a fer pinso. Ara mateix aquí només en som dos que tenim bestiar, abans a cada casa n'hi havia".*

Un dels factors importants que destaca en Joan és el de les ajudes i subvencions. Coneix el sector de la ramaderia i sap que hi ha altres països de la Comunitat Europea que reben ajuts molt favorables per a tirar endavant aquest ofici: *"En països com Irlanda, els pagesos estan més recolzats i viuen millor. Tenen subvencions a fons perdut, els hi faciliten crèdits 'tous' per a comprar màquinaria, per a fer modificacions a les granges..."* . Un altre punt, i que actualment és notícia a tots els mitjans de comunicació, és el de l'elevat preu del gas-oli. En Joan tot fent quatre números ens explica: *"Abans emplenava el dipòsit de 2.000 litres i em costava 100.000 pessetes, ara me'n costa el doble!"*

Quan a en Joan li plantegem l'opció d'anar a viure a una casa dins del poble i amb una feina a una fàbrica ens comenta: *"Aquí, una vegada hi estàs ficat pel mig, t'adones que hi has invertit molts diners. Entre eines, tractors, camps, maquinària, bestiar... . Hi estic molt tranquil, ningú et ve a molestar. A vegades passa un cotxe que s'ha perdut, alguna moto...o bé se sent un gos bordar!!!*

Jordi Moll Casamitjana & CiA

COMERCIAL MONTSE
* P. RABASEDAS - M. BOADELLA, C.B.
CONFECCIONS - GÈNERE DE PUNT
LLENCERIA - CORSETERIA
ROBA DE CASA
Plaça Catalunya, 1 - Local A
Tel. (972) 83 05 46
17240 LLAGOSTERA

Bones Festes !

Celler Can Ramiro

C/ Comte Guifré, 1 - Tel. 83 01 63
LLAGOSTERA

Fruites i Quevires

CAN MADÍ

C/ Almogàvers, 8 - Tel. (972) 83 00 98
17240 LLAGOSTERA

Combustibles ROBERT BADOSA
Petrocat

C/ Panedes, 35
LLAGOSTERA
Tel. (972) 83 02 11

BONES FESTES!!

Des de 1952

Matança pròpia
Embotits Casolans
Plats Cuinats

Passeig Tomàs A. Boada, 12
17240 Llagostera (Girona)
Tel. 972 83 02 14
e-mail: cesteve@grn.es

Carns Esteve
Us desitja un Bon Nadal !

ALIMENTACIÓ
VENDES A L'ENGRÒS
Bones Festes !

Comercial MESTRES, S.A.

C/ Fivaller, 9 - Tel. 83 02 95 Fax 83 11 01
17240 LLAGOSTERA

Mercè Salvadó Berenguer

Bones Festes !

Assegurances CATALANA OCCIDENT
Asseguradors des de 1864

Àngel Guimerà, 21 - bis
Tel. 80 53 70 - P. 83 04 45
17240 LLAGOSTERA

Constructor d'Obres

Martí Plà

C/. Músic Aguiló,3
Telèfon (972) 83 04 17

17240 Llagostera
(Girona)

La Creu Roja a Llagostera

El transport sanitari que fins fa poc realitzava Creu Roja s'ha vist alterat i modificat després que el Servei Català de la Salut convoqués, el passat mes de desembre, un concurs públic per a l'adjudicació del transport sanitari a Catalunya. Per poder participar en el concurs, Creu Roja va crear l'empresa Transport Sanitari de Catalunya (TSC), empresa a la qual es va adjudicar en transport sanitari per carretera del Pallars Jussà, Pallars Sobirà, Delta Litoral-Garraf, Osona, Sabadell i una part de Barcelona ciutat. Llagostera i els pobles del gironès queden fora de l'abast de la Creu Roja i el transport sanitari passa a mans del Consorci Transport Sanitari. D'aquesta manera comença una polèmica que s'ha pogut seguir abastament pels diversos mitjans de comunicació del país i que en alguns casos ha despertat un cert alarmisme social. Què ha passat amb la Junta de la Creu Roja de Llagostera?, Quins serveis ofereix, quins té pensat oferir i quins ha deixat d'oferir? Quina utilitat tenen les tres ambulàncies que fins ara eren operatives a Llagostera? Aquestes i altres preguntes que de ben segur preocupen i que han passat pel cap a més d'un llagosterenc intentaran ser respostes.

...de lectura voluntària

Breu història de Creu Roja

La Creu Roja tingué el seu origen el 1859, quan Henry Dunant contemplà, a la batalla de Solferino, com els ferits quedaven sense assistència en el camp de batalla. Va concebre així la idea de crear Societats de Socors en cas de guerra o desastre, constituïdes per voluntaris formats i preparats per a aquests tipus de successos. Va estendre la seva idea a través d'un llibre imprès a Ginebra el 1862, titulat "*Un Record de Solferino*".

El 1863 es constituí un comitè de cinc persones, amb la intenció de donar forma al treball realitzat per Dunant fins aleshores. Aquest comitè, que més tard es denominà "Comitè Permanent Internacional", decidí convocar una reunió internacional a Ginebra. El Comitè estava presidit pel General Dufour, militar suís; el secretari era Dunant; i els restants membres eren Moynier i dos metges, els doctors Appia i Maunoir. La Conferència Internacional, celebrada el 26 d'Octubre de 1863, va reunir 36 participants representant 14 nacions europees. Aquesta conferència va tenir dues importants conseqüències: increment de la influència del comitè organitzador i va aprovar algunes resolucions de manera que fossin estudiades pels països per a la seva possible aprovació en una Conferència Diplomàtica. La Conferència Diplomàtica, celebrada a Ginebra el 8 d'agost de 1864, va comptar amb l'assistència de 24 representants de 16 països europeus i alguns observadors dels Estats Units, que varen influir en les exposicions sobre el treball dels voluntaris en tasques de socors en cas de guerra o desastre. La Conferència va obtenir com a resultats la signatura del Primer Conveni de Ginebra i la creació d'un emblema: la creu vermella sobre un fons blanc. El Dr. Appia, del comitè fundador, fou el primer home que portà aquest símbol al seu braç durant la guerra entre Prússia i Dinamarca el 1864. Mentrestant, aquest moviment comença a conèixer-se amb el nom de la Creu Roja, i el Comitè va prendre el nom de Comitè Internacional de la Creu Roja (CICR).

Després d'aquest Primer Conveni de Ginebra, hi va haver una successió de convenis i protocols per a la protecció de les víctimes de guerra, constituint, el seu conjunt, el que es coneix com a "Dret Internacional Humanitari".

...a Catalunya

La Creu Roja s'implantà a Catalunya en els primers anys de la seva creació a l'Estat espanyol (1872: Barcelona, Mataró i Lleida). Va créixer ràpidament i actualment el conjunt de recursos humans i materials de la Creu Roja a Catalunya representa una part molt important del total de la Creu Roja Espanyola. Seguint l'estructura de l'Estat espanyol i de la vigent Constitució, existeix a Catalunya, des de l'any 1981, l'Assemblea Catalana de la Creu Roja, corroborada i perfeccionada posteriorment per l'actual Estatut i Reglament General Orgànic de la Creu Roja Espanyola, de 28 d'abril de 1988 i 3 de febrer de 1989, respectivament.

...a Llagostera

Explicava la mateixa Junta de la Creu Roja de Llagostera, en el *Butlletí núm. 17, que el 25 d'octubre de 1939*, segons consta en el llibre d'actes de l'Assemblea de la Creu Roja, es va constituir la "Junta de la Asamblea Local de la Cruz Roja Española de Llagostera".

La presidenta d'honor de la primera Junta va ser la Sra. Flora Bragulat Trafí i el president efectiu, Narcís Coris Gruart.

Des dels seus inicis, la funció de la Creu Roja a Llagostera ha estat oferir d'una manera eficaç el transport sanitari a la gent que ho necessitava i també ajudar la gent més vulnerable i que pogués necessitar més atencions.

Han estat seixanta-un anys treballant al servei de la població i prestant, entre d'altres serveis de tipus social, el transport sanitari per carretera. Tres ambulàncies permanents al poble de Llagostera, per poder realitzar el màxim de ràpid possible qualsevol tipus de transport sanitari, especialment en casos d'accidents de carretera.

Cronologia

28 de setembre 98: Ordre del Ministeri de la Presidència, publicada en el BOE núm. 215, que desenvolupa el Reglament de la Llei d'ordenació dels transports terrestres (administració central). En aquesta ordre hi ha una disposició especial on s'explicita que la Creu Roja o altres entitats que treballaven per conveni en el camp del transport sanitari, no podran continuar oferint aquest servei. Per la Llei de Contractes de les Administracions Públiques, 13/95, del 18 de maig, i modificada l'any 99, el Servei Català de la Salut (SCS) es veu obligat a treure a concurs els serveis de transport sanitari que fins ara havia adjudicat per conveni. **Inici 99:** El Servei Català de la Salut anuncia que convocarà un concurs per adjudicar el transport sanitari, d'acord amb la Llei de Contractes de les Administracions Públiques(13/95)

Març 99: IV Assemblea General de la Creu Roja Espanyola (CRE) on s'impulsa la funció de la institució com a auxiliar dels poders públics en matèria de prevenció i intervenció en socors i emergències "no substituint ni duplicant les tasques i competències d'altres organismes". **Abril 99:** El Comitè Nacional de la CRE adopta un acord que permet crear una empresa per optar al concurs anunciat pel SCS. Es crea l'empresa Transport Sanitari de Catalunya, SLU. (TSC,SLU), que entra al registre mercantil el mes de juliol. **Octubre 99:** TSC, SLU comença a funcionar i el mes de novembre el SCS l'acredita per optar al concurs. **21 de desembre 99:** El SCS publica les bases del concurs **25 de gener 2000:** L'empresa TSC, SLU es presenta als 48 lots de què consta el concurs

10 de febrer 2000: El SCS dóna a conèixer les empreses que opten al concurs

9 de maig 2000: El SCS dóna a conèixer el resultat de l'adjudicació, anuncia que el nou servei començarà a funcionar l'1 de juliol i TSC, SLU resulta adjudicatària de 8 lots, dels 48, i 4 queden deserts.

5 de juny 2000: El SCS reuneix totes les empreses adjudicatàries i comunica, a petició d'ACEA, que el traspàs no es podrà fer fins l'1 d'octubre i que, per tant, la Creu Roja ha de mantenir el servei.

Fitxa actual

Domicili social: C/ de la Barceloneta
Equip humà:
Professionals (gent cobrant): 0
Voluntaris: 30
Delegat especial: Josep Mª Dausà
Contacte: Telèfon i fax 972830254

Serveis que oferia Creu Roja a Llagostera

* Transport sanitari per carretera
* Serveis preventius (a petició dels organitzadors d'algun acte es demana a Creu Roja la presència amb un ambulància
* Participació activa en activitats relacionades amb serveis socials i medi ambient
*Organització d'activitats
*Transport assistencial a gent gran a domicili

Serveis que ofereix o que té pensat oferir Creu Roja a Llagostera

*Activitats amb infants: esplai d'hivern els dissabtes tarda durant el curs escolar, campanya de reis...
*Activitats amb gent gran: acompanyaments, voluntaris de teleassistència, sortides de grup, organització de xerrades i animació, tallers intergeneracionals (avis-infants)
*Servei d'acollida als immigrants (acompanyament als immigrants acabats d'arribar, col·laboració en tallers d'alfabetització, guarderia de serveis socials, formació bàsica en higiene i pediatria, classes teòriques de preperació per al carnet de conduir...)
*Serveis preventius
*Transport sanitari de caps de setmana portat per voluntaris
*Socorrisme aquàtic (piscines)
*Cooperació internacional
*Transport adaptat

Opinions de ***Josep Mª Dausà,***
delegat especial de l'Assemblea Local de Creu Roja Llagostera-Cassà

El transport sanitari...

"A Llagostera, igual que a altres pobles, sempre s'ha associat Creu Roja només al transport sanitàri. Això, i més ara amb el canvi que hi ha hagut, s'ha vist que no és així. Creu Roja sempre ha fet i farà moltres altres activitats, entre elles el transport sanitari".

Canvi de xip...

"Amb l'adjudicació del transport sanitari al CTSC, Creu Roja ha de canviar el xip".

El futur...

"Llagostera disposa de 30 voluntaris a Creu Roja, el passat dia 21 de setembre es varen reunir per parlar sobre què pot fer Creu Roja al poble de Llagostera. Varen sortir moltes propostes, algunes molt interessants, com per exemple que hi hagi 2 voluntaris amb un ambulància de guardia tots els caps de setmana".

Convenis...

"S'està treballant amb l'ajuntament per establir convenis de col·laboració per a poder desenvolupar varis serveis de caire social a Llagostera".

El concurs públic...

"Crec que la Generalitat va convocar el concurs públic per a gestionar el transport sanitari de Catalunya, per pressions i sobretot per denúncies a Creu Roja per "competència deslleial" per part de Creu Roja a les empreses privades que també oferien aquest servei cobrant".

Les ambulàncies...

"De les tres que tenia Creu Roja, dues són operatives a Llagostera per a tasques de prevenció (presència en actes com per exemple la tallada de troncs del Casal) i transport assistencial (com per exemple desplaçaments de gent gran) l'altra ha passat a mans del CTSC".

Marc Sureda

El Papu i el mobiliari urbà

Banc
Caixer
23 anys

1.Són gaire grosos els culs llagosterencs?
-El que em preocupa és la flaire.
2.Estàs ben "col·locat"?
-Va a èpoques. Pregunteu als companys del "parque"
3.Banc o caixa?
-Guardiola.

"Conu"
Temporer
12 anys

1.Molt de trànsit no...?
-Calla, calla, no me'n parlis.
2.Què en penses del treball temporal?
-Està ben pagat, no hem puc queixar.
3.Ja saps que amb la variant et quedaràs sense feina?
-Demanaré un trasllat a Andalusia. Allà hi ha molta autovia.

Bústia
Col·leccionista
2500 anys

1.Fas col·lecció de segells?
-Si, però he demanat l'àlbum i encara l'espero.
2.Per això hi ha cartes que mai arriben?
-La que mai arriba s'ha enviat per e-mail
3.Ensenya'ns les teves cartes?
-Mira noi, sempre em guardo un as sota la maniga.

Ratlla Discontinua
Política
acabada de pintar

1.Speed o coca?
-Reflectant.
2.Estàs enganxada?
-No, només pintada.
3.I la teva col·lega contínua?
-Aquella se la sap molt llarga.

Contenidor Drapaire pendent del carboni 14

1.Et sents solidaritzat amb els teus companys del País Basc?
-Aquí també hi ha Kale Borroka i ningú diu res.
2.Tens ganes que arribi sant Joan?
-Ja pateixo
3..Blau, verd o groc?
-Depén de si és mascle o femella.

Banda Rugosa Esteticienne 6 petacades

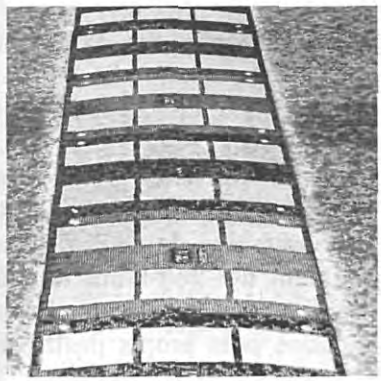

1.Molta seca no...?
-Ves més a poc a poc, nano
2. Els tallers mecànics estan contents, eh?
-I els que tenen accions a amortiguadors. Com jo també.
3.Suposo que no fas servir cap crema anti arruges?
-No, l'Ajuntament m'ho ha desaconsellat.

"Vadu" Vigilant 3 anys

1.Ei...! no badis?
-Per què? Si sóc un "vadu"
2.Perquè si bades, aparcaré.
-Aparca i avisaré en Pelegrina.
3.Només seran cinc minutets.
-Sí, sí, tothom diu el mateix.

Senyal Carril Bici Ciclista 100 pedalades

1.Molta pols no...?
-Si no vols pols no vagis a l'era.
2.Està pensat que el carril "vici" arribi a Galicia?
-Tot depèn de si els narcos canvien la zodiac per la monty.
3.Has deixat sense feina l'"arcén"?
-Que el bombin!

De Llagostera als Andes

La cordillera Blanca és considerada la cadena muntanyosa tropical més alta de la terra, amb més de 200 cims d'entre 5000 i 6000 metres, entre ells el Huascarán que amb 6768 és la muntanya més alta del Perú.

La serralada Blanca és una serralada d'origen jove, que començà a créixer fa només de 5 a 8 milions d'anys, durant el període del Miocè o Pliocè. Formada predominantment de granit i amb 722 glaceres, abasta una extensió de 723 km2. Es troba situada en la Regió de Chavín, a uns 300 km al nord de Lima,, de la capital del Perú.

És aquí, a la Serralada Blanca, on el passat 18 d'agost una colla d'excursionistes, entre ells un jove llagosterenc, sobrepassaven els 6000 m coronant un cim. Jordi Puig i Roger, de 23 anys, vice-president de la Colla Excursionista de Cassà, assolia aquesta fita, curiosament, 10 anys després de què Joan Sàbat i Tibau, president del Bell-Matí, també ho aconseguís.

Aprofitant aquesta coincidència, hem cregut interessant fer un paral·lelisme entre les dues expedicions, explicades pels propis protagonistes.

JOAN SÀBAT TIBAU 49 anys

"De sempre m'ha agradat passejar pel bosc i la muntanya. Vaig començar a fer excursions l'any 68 amb el Bell-Matí, als 17 anys, fent sortides pel Pirineu: a Ull de Ter, a Núria... i tota aquesta zona. Més endavant, ens vam atrevir cap a la zona central: l'Aneto, Pusets... També he estat dues vegades al Nepal amb excursions totalment organitzades, però, podríem dir que l'expedició més gran, essent jo un dels organitzadors, ha estat la dels Andes, Serralada Blanca (Perú) l'any 1990."

JORDI PUIG ROGER 23 anys

Practica una mica tots els esports de muntanya des de caminar per la garrotxa, fins enfilar-se per les parets del pedraforca, passant per BTT, barranquisme, snowboard, esquí de muntanya, canals de gel, escalada esportiva, tirolina, curses de muntanya,...i més,(que hom sàpiga sols li falta el ponting i el paracaigudisme).

Ha assolit molts cims del pirineu català i aragonès, i també alguna incursió als Alps.

Aquesta expedició és el projecte més ambiciós en el que ha participat.

Vista del Huascarán i el Chopicalqui

Components de l'expedició

Llagostera-Amer – Andes 90 2 – 21 juliol 1990
Joan Sàbat Tibau, 39 anys, Llagostera
Raül Garijo Mir, 33 anys, Amer
Josep Carballude Juncà, 17 anys, Santa Cristina d'Aro
Josep Pujol Prat, 20 anys, Amer

Cassà – Andes 2000 31 juliol – 4 setembre 2000
Joaquim Carreras i Barnés, 38 anys, Cassà de la Selva
Jordi López i Ramot, 27 anys, Sant Feliu de Guíxols
Jordi Puig i Roger, 23 anys, Llagostera
Marc Vallés i Renom, 25 anys, Cassà de la Selva
Montse Carreres i Barnés, Cassà de la Selva
Montse Jordi , 25 anys Girona
Jordi López, 27 anys Girona
Xevi Juanola, Figueres
Josep Pigols, Palamós

Objectius marcats

1990. Ens vàrem proposar fer tres cims:
- Nevado Pisco (5760) (aclimatació)
- Nevado Chopicalqui (6354)
- Nevado Huascaran sud (6758)

"El primer que vàrem fer va ser el Pisco, va ser per aclimatar-nos, ja que era el més senzill. El Chopicalqui degut al mal temps no vam arribar a fer el cim; i finalment

vàrem pujar el Huascaran, però passant per la cara nord, ja que a la part sud ens hi vam trobar una esquerda enorme que ens privava el pas".

2000. Els objectius inicials eren:
- Nevado d'Urus (5495) (aclimatació)
- Nevado Ishimca (5530) (aclimatació)
- Nevado Huascaran Sud (6758)
- Nevado Alpamayo (5947) per la Via Ferrari BD+ (bastant difícil superior)

finalment l'Alpamayo es va canviar per:
- Nevado Chopicalqui (6354)

"Els dos cims d'aclimatació Urus i Ishimca, els vam assolir sense masses problemes. El Huascaran, estava en molt males condicions i no vam passar de la canaleta. La via Ferrari de l'Alpamayo no es va ni intentar per recomanacions de la casa de guies. I finalment el Chopicalqui tot i la intensa boira i vent es va aconseguir coronar."

Preparació de l'expedició

1990."Vàrem estar dos anys preparant on podíem anar, buscant alguna subvenció, que per cert varen ser molt petites, (a nivell d'Ajuntament i alguna cosa la Diputació) i preparant-nos físicament. Fèiem sortides cada cap de setmana; en vàrem fer alguna d'una mica bèstia, de 15 o 16 hores caminant; i sovint també anàvem a córrer. De preparació psicològica pràcticament no en vàrem necessitar, per sort érem una colla que tot i ser de diferents edats ens aveníem molt."

2000. "Nosaltres no vam fer cap entrenament específic, i cadascú procurava per la seva forma física. Jo intentava anar a corre dos cops per setmana, per agafar "fondo" (resistència respiratòria i muscular en intensitat d'esforç) i fer sortides tots els caps de setmana, esquí de muntanya, gel , caminades, ... Moltes d'aquestes sortides eren conjuntes amb els altres membres d'expedició. Preparació psicològica no va ser necessària, tots sabíem el que anàvem a fer i estàvem molt motivats.

Alguns preus d'interès al Perú. Any 2000

Entrada al parc nacional de Huascarán	20$
Arriero	10$
Burro	5$
Cuiner	25$
Guia	75$
Traginer	25$

Comença l'expedició

1990. Dia 2 de Juliol de 1990, després de 12 hores de vol, BCN-Madrid, Madrid Lima, l'expedició **Llagostera-Amer Andes 90** feia peu a la capital del Perú. Després de dos dies a la ciutat comprant i acabant d'arreglar els últims detalls, es traslladaren fins a Caraz, al peu de la Serralada Blanca. I més tard fins els estanys de Orcococha i Chinancocha, a la Quebrada(glacera) de Yanganuco, des d'on es surt per pujar el Pisco 5752 i el Chopicalqui 6354.

Carregant l'equipatge moments abans de marxar de Lima

Al cim del Huascaran

"El Pisco el vam ascendir 3 dels 4 expedicionaris, ja que per oblit, un dels components es va deixar la jaqueta al camp base i no va poder continuar a causa del fred. Feta l'aclimatació l' objectiu, era un Nevado de més de 6000 mts, el Chopicalqui. Aquesta va ser una ascenció molt dura per culpa del mal temps.

I sols vam poder superar els 5000 mts, quedant-nos al camp I sota el coll." En aquest intent Joan Sabat no va participar-hi perquè es trobava malament. No quedaven prou dies per tornar-ho a intentar i es va decidir anar cap a Muscho, des d'on s'inicia l'ascenció del Huascarán 6768, el sostre del Perú. "Vam contractar un guia i un traginer.

El Huascarán tot i ser el cim amb més alçada no és el de més dificultat tècnica. Durant l'ascensió vam muntar dos camps d'alçada i en quatre dies vam fer cim, aquesta vegada tots els membres de l'expedició.

Els quatre dies que quedaven els vam aprofitar per fer turisme i conèixer millor la zona de Cuzco i Machupichu.

Vam tornar cap a casa el dia 21 de juliol."

2000. "Vam marxar de Barcelona cap a Amsterdam, el dia 31 de Juliol de 2000. Després d'un retard de vuit hores, vam aconseguir agafar el vol cap a Lima amb escala a l'illa de Aruba per repostar carburant. Els primers quatre dies els vam perdre reclamant la pèrdua d'unes maletes a l'aeroport. Al cinquè dia arribàvem a Huarás (Com Chamonix però en sud-americà), on contractàvem transport i compràvem menjar. Per fer l'aclimatació vam anar cap a la Quebrada d'Ishimca des d'on s'inicia la marxa cap al Nevado d'Urus 5495, i el Nevado Ishimca 5530, vam pujar tots dos cims, intercalant un dia de descans entremig.

Ja aclimatats, i, tot i les previsions de mal temps, vam anar cap a Musho amb la intenció d' intentar el Huascarán 6768. Aconseguíem muntar el camp I, superar la canaleta (tram d'uns 10 m amb 70º de verticalitat) però les condicions de la neu a partir d'aquí eren molt

La colla de Cassà travessant la Cordillera Blanca

Fent aclimatació al Nevado D'Urus

complicades i no teníem temps d' arribar al camp II, per això vam tirar avall. La nit fou molt dolenta i els allaus sovintejaren.

El que havia de ser un despertar d'atac al cim, es transformà en una retirada per precaució. No volíem arriscar, les parts superiors estaven molt carregades de neu i feia molt mal temps. Un dia més tard un espanyol perdia la vida sota una allau.

Altra vegada érem a Hauràs, on ens desaconsellaven anar a l'Apamayo. Feia més d'un mes que ningú no el pujava, i tal com estava la climatologia el risc d'allaus era molt elevat.

Decidíem doncs provar l'Alpamayo 6354, a priori més assequible. Vam emprendre la marxa des de la Quebrada de Llanganuco. El grup es reduïa, ja que en Marc es ressentia d'una antiga lesió i no podia continuar. Instal·làvem el camp base avançat a peu de glacera (campo morrena) on dormíem. L'endemà van anar cap al camp I on vam passar una nit fredíssima amb molt vent, fins i tot vam improvisar una paret de neu al voltant de la tenda. El matí era clar i maco, vam iniciar la marxa obrint traça, i això ens alentia el ritme, poc a poc el dia es tapava i el vent es feia notar, cosa que incrementava la sensació de fred. La opció de portar en Martín (el nostre cuiner) fou vital. La boira no va ser problema per ell, i s'orientà perfectament. Finalment després de vuit llargues hores fèiem el cim del Chopicalqui 6354. A dalt només hi estàvem el temps de tirar les fotos i felicitarnos, feia molt vent i fred, i moltíssima boira que no ens va permetre veure la fabulosa vista que "diuen" que hi ha. El dia següent s'acabà l' estada alpinística i passar a ser relax i turisme pels conjunts històrics de la zona: ruta Inca, llacs Titicaca, Machupichu, ...

Tornem a casa el dia 4 de setembre."

Dificultats

1990. "De dificultats tècniques en les rutes que vam escollir no n'hi havien, més que tot era que a partir dels 4000 mts ja es començava a notar l'alçada. Això sí, havíem d'anar alerta amb algunes esquerdes que trobàvem. Hi havia algun itinerari amb alguna pendent forta, però de dificultat cap. El més important era parar atenció allà on posàvem el peu.

Vàrem tenir sort de poder comptar amb gent de Lima, teníem uns companys de Banyoles que ja hi havien estat i van posar-nos en contacte amb gent del país. Ells ens van fer guies i al mateix temps van ajudar-nos a solucionar petits problemes que sorgien.

En la qüestió climàtica, un dia que vaig mirar el termòmetre dins la tenda estàvem a 10 graus sota zero, i només estàvem a 5000 m. d'alçada. No el vaig mirar cap més dia."

2000. "Vam arribar a les quatre de la nit, i Lima pels estrangers és molt perillós, t'ho poden robar tot. Vam tenir sort que els companys de Figueres i Palamós havien marxat un dia abans, i ens esperaven amb un taxi i una reserva d'hotel.

En la muntanya una de les dificultats més grans que ens vam trobar va ser el fet d'obrir traça. Les nevades eren intenses i gairebé cada dia ens trobàvem la neu molt tova. Amb l'aspecte tècnic, no hi havia massa complicacions, esquivar esquerdes, i no relliscar.

Més difícil va ser orientar-se amb boira al Chopicalqui, sort del nostre cuiner que es coneixia bé el cim.

El dia que vam anar a desmuntar la corda fixa de la canaleta del Huascarán, jo em vaig quedar al camp I desmuntant la tenda mentre, en Martín va anar a desmuntar la corda. Hi havia un tram entre on era jo i la canaleta que no el veia, però vaig calcular que amb mitja hora ja el tornaria a veure. Feia una hora i no el veia i em vaig posar molt nerviós.

Quan ja anava a buscar-lo va sortir. Més tard vaig saber que estava ajudant a una altra gent per això s'havia retardat.

Difícil també va ser la notícia de la mort d'un espanyol. Te n'adones que és una rifa i que tu també hi jugues."

Jordi Puig escalant una pared de gel

Anècdotes

1990. "En la Quebrada que vam fer de Yanganuko cap a Musho ens va venir a buscar una camioneta. Al cap de 8 o 9 km es va parar, s'havia trencat un suport de la roda i el conductor el va arreglar amb fil ferros i cordes. Nosaltres no ho vam veure gens segur i vam preferir esperar a què ens pugessin a buscar amb una altre camioneta. Però, vam tenir sort dels nostres companys de Lima que es va preocupar de buscar-nos un altre vehicle per poder baixar.

La primera nit que vam passar amb neu ens vàrem descalçar, vam deixar les sabates dins la tenda però l'endemà en vàrem haver de posar les sabates a 10 graus sota zero. La propera nit ja vàrem anar més en compte i al portar doble bota, el botí el vam posar dins el sac."

2000. "A Lima , anant amb taxi, en Quim anava amb el seu superrellotge al canell, i el braç fora la finestra, i vist i no vist, el rellotge ja no hi és. I és que a Lima un dels atractius turístics (l'únic) són els nens del carrer.

I molt curiós és el cas d'en Martín, el nostre cuiner, que a casa seva no te llum, però quan vam anar a Lima va consultar si tenia missatges a la seva adreça de correu electrònic.

També vam veure com en la negre nit els nens sense frontal s'orientaven perfectament."

Com a vivència personal

1990. "Personalment em feia molta il·lusió, feia temps que esperava fer una cosa així, crec que costa molt explicar que se sent quan s'arriba al cim, i més quan ho has estat preparant amb temps i t'ho esperes amb molta il·lusió. És una alegria interna que no es pot expressar amb paraules.

Si algú té ganes d'anar-hi i crec que és una experiència molt bona, per mica que t'agradi la muntanya val molt la pena. És molt diferent a tot el que tenim per aquí hi ha molta varietat de paisatge, es passen zones desèrtiques, zones amb molta vegetació... i zones com a Cordillera Blanca que està totalment nevat a partir dels 4000 m. En canvi hi ha una altre cadena muntanyosa entre Cordillera de Blanca i el Pacífic que també hi ha cims de més de 5000 m. i quasi bé no hi ha mai neu."

2000. "Tot i no complir els objectius marcats, i la tristor que això pot provocar, estic satisfet. Va ser el meu primer 6000 i l'experiència va ser molt maca. A més vaig poder complir un dels meus somnis, visitar el Machupichu.

Conèixer la gent d'allà, el poc que necessiten per ser feliços, les costums i hàbits de convivència. És una experiència única "

Un dels camps base de l'expedició de 1990

Algun altre projecte

1990. Fins aquest moment no n'hem organitzat cap més d'aquest tipus, a més cal tenir en compte que es necessita un cert pressupost, no massa elevat, però sí considerable, i a part d'això tenir tot un mes de vacances, com a mínim per poder marxar.

2000. Primer recuperar-me econòmicament. I després, de projectes n'hi i ha moltíssims, potser el més atractiu, que tinc possibilitat de participar, és una ruta de dos mesos amb BTT per Kenya, fent cims com el Kilimanjaro. Però els problemes són econòmics i disposar de vacances.

Tot i la distància de 10 anys que separen aquestes experiències, els punts en comú de les dues expedicions són uns quants. Un bon equip, un grup cohesionat, una bona preparació física i un important esperit de superació sense el qual les grans fites no són possibles.

Jordi Cañigueral
Marta Genoher

Siluette

Cristòfol Colom, 6
17240 LLAGOSTERA (Girona)
TEL. 972 80 55 06

(Centre d'estètica)
✓ Depilacions amb cera (un sol ús).
✓ Tractaments facials i corporals.
✓ Massatges corporals.
✓ Manicures i pedicures.
✓ Tint i permanent de pestanyes.
✓ U.V.A. (Solàrium vertical).
✓ Peelings corporals.
✓ Maquillatges.
✓ Decoracions.

Can Meri
Restaurant & C@fè Internet
930180
Can Meri
Pizza
Plats per Emportar
Obert tot l'any
de 9 matí a 12 nit
http://www.ctv.es/canmeri
Almogàvers 17 - Llagostera

CARNS I EMBOTITS

ELABORACIÓ PRÒPIA

GASCONS

C/ Migdia, 21 - Tel. 972 83 01 54

LLAGOSTERA

19 Maig 1940 - 19 Maig 2000

Floristeria Mª ROSA

Plantes i Flors

Carrer Consellers, 24 - **Tel. 83 05 24**

17240 LLAGOSTERA (Girona)

Desitja a tothom Bon Nadal

DDISSENY INTERIORISME COMERCIAL

Maiena, 3 17240 LLAGOSTERA

Tel 805519 Fax 830527 E-mail ral@grn.es

DECORACIÓ
PROJECCIÓ
I
REFORMES
DE
LOCALS
COMERCIALS

FLECA i PASTISSERIA

Us desitja Bona Nadal!!

La Flor de Maig

HNOS. CÓRDOBA, S.C.

Àngel Guimerà, 17
Tel: (972) 80 52 52
17240 LLAGOSTERA

Joan Miró, 22
Tel: (972) 83 74 88
17246 STA. CRISTINA D'ARO

DROGUERIA i FERRETERIA

BON NADAL !

Carrer Nou, 7
Telèfon (972) 83 00 57

17240 LLAGOSTERA
(Girona)

farmàcia

lluís saurí

pau casals, 13 - tel. 805599

llagostera

electrodomèstics

Codolar

Agrupació

DEGISA

Som especialistes en electrodomèstics

Carrer Camprodón, 11 - Tel. 972-83.04.77

LLAGOSTERA (GIRONA)

Excavacions
VIÑOLAS PUIGMOLÉ, S.L.

C/Mas Sec, 60 Baixos 17240 LLAGOSTERA

tel.83 04 92

Us desitja Bones Festes!

Relaciona i... guanya !!

Intenteu relacionar aquests rostres famosos amb la seva parella. Participa i guanya una invitació a la boda de l'any 2001.

Jugen blanques i guanyen amb 3

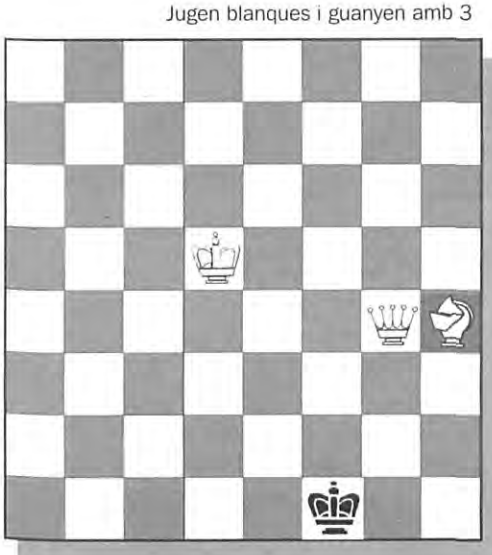

Sopa de lletres

Cerca el nom de 8 personatges d'Els Simpson

R	S	N	J	K	B	T	L	E	G	R	A	M	P	A
H	C	E	G	Q	X	A	D	S	H	W	E	R	T	A
E	G	Q	P	A	S	H	W	F	L	F	D	S	H	P
W	E	R	T	S	K	S	F	J	E	Q	C	A	L	J
F	D	S	H	I	M	U	Q	S	O	O	P	L	U	F
Q	C	A	L	L	F	I	T	D	M	A	D	Ñ	S	H
S	W	F	L	O	X	P	T	P	A	P	Z	W	X	O
E	K	P	G	A	D	F	L	H	Q	C	A	F	S	M
S	M	I	V	S	H	Q	C	A	E	I	T	Q	C	E
A	Y	N	N	F	L	K	L	B	A	R	T	K	G	R
C	T	I	O	N	K	I	Ñ	B	A	D	S	L	E	A
P	R	N	I	Y	E	A	W	E	R	T	E	Q	D	L
E	K	S	E	G	Q	R	F	D	S	H	D	I	C	A
S	M	P	J	X	E	W	Q	C	A	L	F	W	W	J
N	M	A	G	G	I	E	H	F	L	K	J	H	X	Z

Mots encreuats

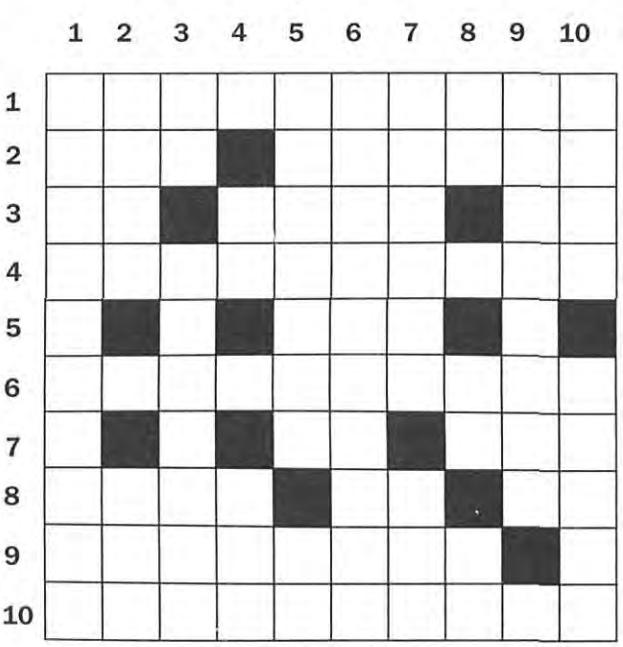

Horitzontals: 1. Esvanides, com si un mag les fes desaparèixer. 2. La casa més enlairada. Esberlant amb el mínim de resistència. 3. Ànec gens repugnant. M'agrada assassinar, robar, cometre actes impurs i d'altres. Entonació. 4. Qualitats dels rics que patrocinen les arts. 5. Vista aèria d'un circ. No hi ha qui l'engreixi. Una senyora bona, per breu. Comença a nevar. 6. Van cap al segle XIX en comptes de cap al XXI. 7. Amb ella el mestre em va pegar. Amb ella em pegà per segon cop. Un robot que no salta. Prefix grec amb cua. 8. La que té la cara més resistent. Los Àngeles. Article molt mascle. 9. Perdent energia per culpa de la calor. És forta i una mica sorda. 10. Expressaven pel millor desig.

Verticals: 1. Han perdut l'enteniment pels seus ídols. 2. Acosta't a la lliga ACB. L'entrada a Europa depèn d'ella. Capgirada, l'organització més unida. 3. Símbol químic volador. Anomenares amb els instruments de cordes. 4. Consonant popular. La lletra anterior però ben escrita. Mig diàmetre. Hi ha rap barrejat a la sarsuela. 5. Ultratjador, de paraula o de fet. Bacus n'és el Déu. 6. Complicar un concepte que era ben fàcil d'explicar. 7. Apuntar el número de telèfon a l'agenda. Partí a la recerca de l'Anna. 8. Preposició de no sé on. La inicial del meu germà. Som-hi, ocell. Amb la G és gallega, amb la E espanyola i amb la C catalana. 9. Copsar gràcies a la intel·ligència. Mena de raspall. 10. Les tombes que hi ha al sostre. Acostumen a fer sempre el mateix.

Renovació a la Llar del Pensionista

La història de la Llar del Pensionista de Llagostera ha estat marcada per tres moments clau que han definit la seva trajectòria. El primer va coincidir amb la seva creació, l'any 1983, amb la formació de la primera junta; el segon es va produir amb el canvi de local, que l'any 1996 va servir per revitalitzar i donar un nou impuls a l'entitat; i el tercer, el més recent, ha estat el canvi de l'òrgan gestor de la llar. Després d'una bona colla d'anys al capdavant de l'entitat, els integrants de la primera junta han cedit el pas a una nova generació que afronta amb il·lusió el repte del dia a dia a la Llar del Pensionista. En aquesta entrevista, els seus membres ens exposen els projectes de futur.

Quan temps fa que gestionen la Llar del Pensionista?

Des del primer d'octubre d'enguany.

Per què van decidir formar una candidatura per presentar-se com a nova junta?

Feia temps que uns quants amics havíem parlat amb la junta anterior i ens havien animat a presentar una candidatura. Ens feia il·lusió poder aportar les nostres idees i la nostra voluntat i treball.

Quin sistema es va seguir a l'hora de fer l'elecció?

Es va fer tal i com marquen els estatuts, mitjançant una assemblea extraordinària que es va celebrar el dia 21 de setembre. No es va presentar cap més candidatura i la nostra va ésser aprovada per unanimitat.

Com valoren la feina feta per l'antiga junta?

Ens omple d'orgull i satisfacció, estem molt agraïts a la gent que ha dispositat la seva confiança en nosaltres i els podem assegurar que ens en farem mereixedors. D'altra banda, també suposa un repte personal per a tots nosaltres.

Com funciona la junta?

Com totes les juntes, mitjançant trobades periòdiques amb tots els membres.

Quins càrrecs hi ha a la junta i com ho han fet per repartir-los?

CÀRRECS I MEMBRES DE LA NOVA JUNTA

PRESIDENT	Esteve Lloveras i Miquela
SOTSPRESIDENT	Ignasi Pujolar i Ximenes
TRESORER	Josep Turón i Rabassedas
SECRETARI	Francesc Bordera i Canals
VOCAL	Joan Coll i Prat
VOCAL	Martí Puig i Puig

L'actual junta de la Llar del Pensionista en els locals de l'entitat. D'esquerra a dreta: Joan Coll, Martí Puig, Francesc Bordera, Ignasi Pujolar, Esteve Lloveras i Josep Turón.

Bé, els càrrecs s'han repartit tal i com diuen els estatuts, però volem remarcar que a banda de les responsabilitats que té assignades cada càrrec, entre tots ho fem tot.

Amb quina periodicitat es reuneixen?

Ara per ara podem dir que ens reunim a diari, ja que hem de situar-nos i tenim moltes idees per portar a

terme. Pensem que una vegada pasada l'etapa inicial, la junta es reunirà un cop a la setmana.

Quants socis hi ha actualment a la llar?

Amb exactitud no ho sabem, però estem al voltant de set-cents socis.

Quines activitats han organitzat des que són a la junta?

Home, fa pocs dies que hem començat i no podem aportar gaires activitats, però malgrat tot hem fet una festa d'homenatge a la Junta anterior, durant la qual els vam lliurar una placa recordatori en reconeixement a la seva tasca al front de la Llar; hem fet una conferència de l'impacte de l'Euro a la societat i una altra sobre plantes medicinals.

Volem aclarir que la festa dels jubilats l'organitza directament l'Ajuntament per a totes les persones de la tercera edat, independentment de si són socis de la llar o no ho són.

Quines activitats es porten a terme actualment a la llar?

Hi ha diferents activitats, com són les puntaires, que es reuneixen cada dimarts; també tenim un grup que fa manualitats una vegada a la setmana i finalment l'activitat que més participació té, el ball setmanal, que es fa cada dissabte a 2/4 de 6 de la tarda.

I quins serveis s'ofereixen?

Tenim un servei de podologia una vegada a la setmana i també comptem amb un servei de bar i restaurant molt ben regentat.

Quins projectes tenen per a la llar?

De projectes en tenim molts, però els més madurats són mirar d'oferir un servei de barberia, organitzar excursions i sortides, i gestionar i tramitar la documentació per sol·licitar a l'IMSERSO les excursions amb subvenció oficial.

FOTOS VALL-LLOSERA

La primera junta de la Llar del Pensionista l'any 1983. D'esquerra a dreta: Arturo Oliveras, Joaquim Colomeda, Martí Masvidal, Josep Ramionet, Joan Valentí, Joan Castelló, Antoni Grau i Josep Fàbregas.

FOTO KIM

La junta del 1996, any en què es va inaugurar el local que ocupa la llar actualment. D'esquerra a dreta: Bartomeu Compte, Arcadi Compte, Joan Valentí, Joan Sais, Fèlix Sureda, Esteve Perxachs, Ramon Pons, Francisco Pareta i Marcelino Bou.

Sònia Genoher
Marta Ventura

Bar Restaurant **Can PANEDES**

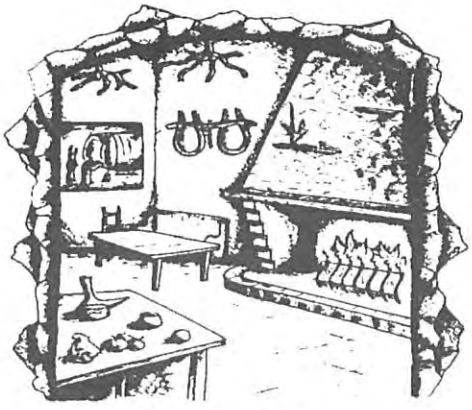

Desde 1966 Cuina Casolana

Especialitat en Conill Rostit

Carns al caliu de Llenya

Escudella i Carn d'Olla

Botifarres d'elaboració Pròpia

Els dimarts Tanquem

Carretera de Sant Feliu, 5 - Tel. (972) 83.03.56
LLAGOSTERA (Girona)

Desitja un feliç Nadal als seus amics i clients.

BON NADAL !

E.S. LES SUREDES
PETROGAL ESPAÑOLA
TELEFON 46 38 93

BOTIGA
TREN DE RENTAT
CANVI D'OLI

***24** HORES*
AL SEU SERVEI

La màquina del temps

1r premi del Concurs Literari Sant Jordi 2000. Categoria Juvenil A

La història que us explicaré ara, passarà de veritat, ho sé gràcies a una màquina, anomenada LA MÀQUINA DEL TEMPS. Estem al 2286, una època diferent a totes les èpoques que han existit. Molts científics pensen que s'acabarà el món. Però la Júlia i en Gerard no pensen així. Suposo que voldreu saber com són. Bé, la Júlia és una noia de 14 anys, alta, ulls blaus, rossa... Té un caràcter fort i normalment sempre vol tenir la raó. En canvi en Gerard és un noi de 15 anys, morè, ulls foscos i amb un caràcter dòcil. Aquests nois són molt amics, gràcies a les aventures que han viscut junts des que es van conèixer.

La Júlia i en Gerard van a 2n.i a 3r. d'ESO, respectivament. Des que es van conéixer han sigut amics inseparables tot i les seves diferències.

En Gerard sempre ha tingut el cervell de científic, un noi especial, com diria la seva professora. El seu somni sempre ha sigut inventar els objectes dels contes que li explicaven quan era petit. Moltes vegades mirava el cel i veia entre els núvols la forma de construir màquines curioses.

La Júlia era molt diferent. Encara no sabia què faria de la seva vida quan sigués gran. A vegades volia ser *periodista, d'altres metgessa, d'altres model... i així* podríem anar enumerant diferents professions. Sempre tenia l'excusa que encara era petita per pensar en aquestes coses. Però ja tenia 14 anys i tenia d'anar pensant en les coses del demà. La seva mare sempre li repetia el mateix, i ella es cansava del mateix conte. Quan li passa això, s'escapa de casa i s'amaga entre els matolls del prat, fins molt tard. Però la seva família ja hi està acostumada i no s'estranya quan no veuen la Júlia a casa.

Quan els caps de setmana la Júlia no té res a fer, se'n va a casa d'en Gerard per veure si es desenvolupen els seus experiments. Moltes vegades el noi es queixa perquè la Júlia el molesta i no es pot concentrar. Però en Gerard no sap que no es pot concentrar perquè s'ha enamorat bojament de la Júlia. Això ja passa entre amics, es coneixen des de petits, i està acostumat a veure la noia passejar per la seva habitació. Però ell encara no ho sap això i no ho descobreix fins que construeix la màquina del temps. Quan li va ensenyar a la Júlia la seva invenció, la reacció va ser una forta abraçada. El noi es va quedar parat. La noia en aquells moments deia que era ecologista i es preocupava pel medi ambient. I amb raó, perquè a la seva ciutat ja no quedava ni un bosc que es lliurés de la destrucció de l'ésser humà. Per això quan va sentir això de la màquina del temps, va pensar que allò era la salvació de la natura. Amb la màquina del *temps, podien anar a temps passats i demanar opinió als* savis. En Gerard no ho veia gaire clar. No estava segur que la màquina funcionés, i no volia que ningú es quedés atrapat en el temps. Ho havia vist en algunes pel.lícules, i estava segur que també podria passar en la realitat. Però quan deia aquestes paraules ho deia pensant en la Júlia. No volia fer mal a un cos tan bell i alhora feble. Però ella no volia sentir res d'això, així que ja la veus dintre l'aparell. En Gerard, veient que no hi havia res a fer per convèncer aquella noia també es va ficar a dins. Va teclejar a l'ordinador l'any que volia anar, es va sentir un soroll horripilant i la màquina va desaparèixer.

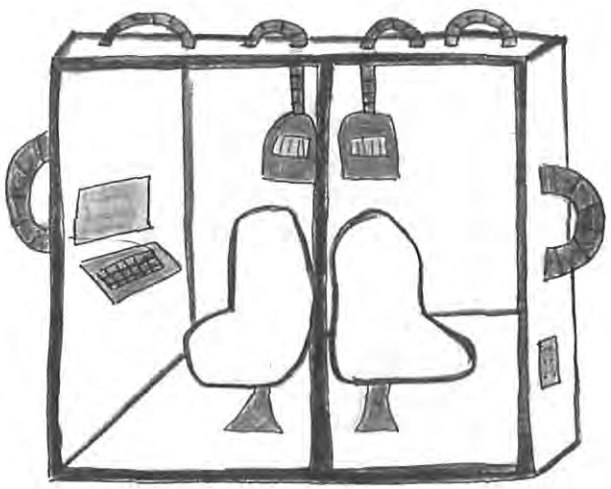

Al cap d'uns segons els dos amics van aparèixer l'any 500. La màquina havia fallat. En Gerard havia teclejat el 1990. N'estava segur. Però no es van posar nerviosos. Al contrari, van poder gaudir de la seva ciutat. Van quedar meravellats. Hi havia frondosos boscos, i la gent es passejava tranquil·lament, sense tenir por que un cotxe els atropellés.

Però ells dos no podien quedar-se allà. Havien de trobar el temps que havien demanat. Així que es van ficar altre cop dins la cabina i en Gerard tornà a teclejar la data. Aquest cop van anar a parar a l'any 33 a.C. Ara sí que estaven nerviosos. En Gerard ja no sabia què fer. Ella deia que no es preocupés tant que segur que havia tocat uns altres botons. En fi, ell animat per la seva amiga va tornar a prémer l'any 1990. Aquest cop es van veure rodejats de plantes selvàtiques i boscos frondosos. Havien arribat a la prehistòria. Com podien sortir d'aquell embolic? Fins i tot la Júlia ja no estava dels mateixos ànims, i es sentia culpable d'haver fet pujar també en Gerard. Ella també començava a sentir un fort afecte envers el seu amic. Però ella no li va donar importància.

Al final, el noi va informar a la Júlia que es tindrien de quedar a dormir allà, perquè ell tingués temps d'arreglar la màquina.

Cap dels dos va poder dormir. Tots dos tenien por que els dinosaures se'ls mengessin. Tot i que feien torns, el que dormia no confiava en el que vigilava.

Així, com que cap dels dos dormia, en Gerard va dir que ell començaria a inspeccionar l'aparell per veure què li passava.

Així van passar durant una setmana. Quasi no menjaven, i bevien de l'aigua de reserva que hi havia a la màquina. Però l'aigua ja se'ls havia acabat i la Júlia va voler anar a veure si trobava alguna cosa per beure. En Gerard, capficat en les seves coses, no es va adonar de l'absència de la Júlia fins ben entrada la nit. Al noi no li feia cap gràcia sortir a aquelles hores, pensant en els diferents animals que corrien per la selva. Però no va tenir cap més remei.

En Gerard maleïa la Júlia per haver-lo fet anar amb la màquina del temps, per perdre's pel mig de la selva, per tenir-la de buscar. Maleïa la màquina del temps per sortir en els contes, per funcionar malament, per portar-los a la prehistòria. Maleïa el seu cervell per inventar aquelles coses tan rares; es maleïa ell mateix per ser el que era, un científic.

En fi, que amb tantes malediccions ni es va adonar que al seu voltant hi havia tot tipus d'animals estranys, fins i tot el T-Rex.

De sobte va sentir una veu humana. Era la Júlia! Estava molt content i li semblava que ella era la persona a qui estimava, la persona a qui mai li faria mal.

La Júlia estava molt pàl·lida, tenia els ulls inflats d'haver plorat molt. Tenia la roba trencada i la cama li sagnava. En Gerard va anar directament als braços de la Júlia. Ella l'abraçà i es van fondre en un dolç petó. L'havia trobada, estava viva. L'havia trobada, estava salvada.

Al dia següent encara estaven pitjor. En Gerard encara no havia trobat la solució al problema i a la Júlia se li havia infectat la ferida. Podien tenir més problemes? Doncs sí.

De sobte, l'animal més temible de la selva, el Tiranosaure Rex, es va presentar al costat de la Júlia. Ella va xisclar i es desmaià. En Gerard en veure-ho, arrencà a córrer per anar al costat de la seva estimada:

-Júlia, desperta't, sisplau! La noia no despertava. Ja no li interessava res més que ella. No li importava ni la màquina del temps, ni tan sols la seva pròpia vida.

Però el dinosaure encara voltava per allà i es dirigia cap a la màquina del temps, i l'estava a punt de destruir-la. I es sentí el crit d'en Gerard:

-Nooooo!!!!!

No volia ni pensar que el dinosaure destruiria l'aparell i ja no podrien tornar mai més a casa. No! no podia permetre que el dinosaure fes res a la màquina, però tampoc podia deixar la Júlia allà tota sola, indefensa, sense sentits... Però no va tenir de fer res, perquè quan el dinosaure es disposava a menjar-se la màquina del temps, de dintre de l'aparell va sortir una força magnètica , i així el ferotge animal no va poder acostar-s'hi més perquè es va espantar i va marxar d'allà cames ajudeu-me. El noi estava molt sorprès. Ell havia inventat aquell sistema de protecció? Sí, i havia funcionat de la manera que ell no esperava.

I en aquell precís moment es va despertar la Júlia.

-Oh! Júlia, t'has despertat, t'estimo!

-Jo també, Gerard.

En Gerard estava molt content. La màquina encara existia i la seva amiga l'estimava. ¿ Podia desitjar alguna cosa més? Sí, tornar a casa sans i estalvis.

Al cap de 3 dies en Gerard va trobar una solució lògica: Si per anar del 500 al 1990, van baixar fins a la prehistòria, només calia que en comptes d'anar cap al 1990 anés més enrere, o sigui, la diferència de 1990-500, per tant, 1490 anys enrere.

Es van ficar a la cabina i van teclejar altre cop els números, i aquest cop va funcionar. Bé, no del tot, perquè es van quedar a mig camí.

A la Júlia i en Gerard, ja no els feia res. Fins i tot van trobar-hi coses positives: descobrien coses que ni els mateixos savis, científics, podien imaginar-se, visitaven llocs impressionants que es trobaven a la seva ciutat...

Però tenien un problema molt greu: La ferida de la Júlia. Era molt important que la cama de la noia es desinfectés. A la cabina hi havia un maletí de primers auxilis, però en Gerard no volia fer res, perquè la ferida era molt estranya i no sabien com curar-la.

Estaven al 745, a la meitat dels anys que en Gerard havia demanat. Sembla que la solució és molt fàcil, marcar 745 anys més i serien al 1990, però el noi no es va voler arriscar. Volia estar segur a quin any els portaria aquella andròmina.

La Júlia ja estava cansada de tants numerets, així que es va preparar la seva pròpia vida: Viure en aquella època, tot i que no li agradés. Pensava que mai més tornarien a casa i ja anava fent-se a la idea que mai més podria veure la seva "estimada" família. Tant que els havia fet enfadar, i ara els trobava a faltar. Se li va acudir una cosa, però ho tenia de consultar amb en Gerard. Així que hi va anar i li va dir:

-El teu ordinador té internet?

-Sí, es clar.

-O sigui, que també té correu electrònic, no?

-Sí, es clar.

-Podria enviar una carta a la meva família?

Aquest cop en Gerard no va contestar. No estava segur que el missatge arribés a l'any 2286.

-Podria enviar una carta a la meva família?

La Júlia es pensava que en Gerard no l'havia sentit. Però aquest cop en Gerard tampoc va contestar. No volia dir res, s'ho volia pensar abans de contestar.

-No em sents, o és que no em vols escoltar?¿ Podria enviar una carta a la meva família?

-M'ho haig de pensar. La carta que vols enviar podria tenir una sèrie de conseqüències greus, i val més no arriscar-se.

A la Júlia aquella resposta no li va agradar. Volia escriure a la seva família, i no volia esperar-se a una resposta. Sabia molt bé que en Gerard podria estar dies per contestar una pregunta de no res. Així que va escriure la carta sense que el noi ho sabés. Deia:

Estimada família:
Sóc la Júlia. Estic bé. En Gerard ha fabricat la màquina del temps. Sóc a l'any 745.
Escriviu-me al seu ordinador, ja sabeu, el 007.

Un cop acabada la carta, la Júlia la va enviar a la seva família. La màquina, però, va fer un soroll molt estrany. Pensava que ja s'havia fet malbé la màquina del temps i que ja no podrien tornar més a casa. Per això, va sortir ben lluny d'allà, perquè quan vingués en Gerard i veiés que l'aparell s'havia fet malbé, no ho relacionés amb ella.

Al cap d'unes tres hores, en Gerard va venir carregat de menjar, aigua i alguna cosa més...l'esperança per reparar l'aparell. Però el que es va trobar va ser un e-mail, que deia:

Estimada nena:
Tot i que ens costa de creure el que ens dius, fem un esforç per entendre't. Dius que estàs al 745? Deu ser molt bonic. Felicita en Gerard per haver inventat l'aparell. Adéu.

A en Gerard li va pujar la sang al cap. Com havia arribat aquella carta al seu ordinador? Segur que ho havia fet la Júlia. Així que la va cridar.

-Júlia!!!!!!

La noia s'hi va acostar amb cara d'innocent.

-Es pot saber per què has escrit als teus pares?

-Jo...

-Ja n'estic fart de tu, no vull que t'acostis a la màquina, no vull. Per què mai no em fas cas? Sóc jo qui ha inventat la màquina del temps, no tu. Sóc jo qui sap com funciona, no tu. Sóc jo qui sóc el científic, no tu. Sóc jo el qui patirà les conseqüències quan arribem a casa, no tu. I ara puja a la cabina, que tornem al nostre temps.

Havent dit això, la Júlia va pujar i al seu darrere va deixar tot un món que no tornaria a veure mai més.

El trajecte, tot i que només durava uns segons, per a la Júlia van ser uns minuts eterns. En Gerard estava molt enfadat, i tornava a maleir la seva estimada.

Aquest cop la màquina del temps va aterrar a l'habitació d'en Gerard, al seu lloc. Perfecte! Però cap dels dos ho va celebrar. La Júlia se'n va anar directament a casa seva. No va dir ni hola a l'entrar, tot i que feia setmanes que no la veien. Es va estirar al llit i va amagar la seva cara entre el coixí i va començar a plorar. Havia fet enfadar el seu estimat, havia fet una cosa que no tenia perdó,

tocar el seu gran invent. Tothom sabia que els experiments d'en Gerard eren sagrats, i que no es podien tocar. I burra d'ella, va i toca l'invent més important per a ell: *la màquina del temps*.

En Gerard també estava molt trist. Potser s'havia passat amb el sermó que li havia clavat a la Júlia. A hores d'ara devia estar plorant, i tot per culpa d'ell. Segur que ella ja no sentia l'amor que li havia dit a la prehistòria, segur!

L'endemà al matí, en Gerard va anar a casa de la Júlia per disculpar-se. El va obrir la mare d'ella i li va dir que la seva filla estava a la seva habitació. En Gerard es va dirigir on li havien dit, i la va trobar estirada al llit. Tornava a tenir els ulls inflats, com quan la va trobar al mig de la selva. En Gerard no sabia expressar-se gaire bé, per això només va dir:

-Vols anar a l'any 1990? Ja he arreglat l'aparell.

-De debò? Es clar que si!

Se'n van anar cap a casa del noi. Van entrar a la cabina i el noi va teclejar la data. I la màquina va fer el de sempre: Un soroll horripilant i va desaparèixer.

Però la màquina no volia funcionar. Sempre tenia problemes tècnics i van anar a l'any 2000. I gràcies a aquests problemes tècnics em van conèixer.

Jo vaig veure quan va aparèixer l'andròmina, just davant meu. Quan van sortir aquelles dos nois vaig pensar: Extraterrestres!! Estava a punt de cridar quan ells em van dir: A quin any ens trobem? Jo no podia parlar. Les paraules no em sortien de la boca. Ells van tornar a repetir la mateixa pregunta d'abans. Aleshores vaig preguntar:

-Sou extraterrestres?

-Com vols que siguem extraterrestres si ells són blaus i llefiscosos?

-I això tu com ho saps?

-És una història molt llarga, però igualment l'explicarem: Som de l'any 2286, i hem vingut amb la màquina del temps.

No sé com me'ls vaig poder creure, però ho vaig fer. Em van explicar tota la història que us he explicat. Tot i que no eren al 1990, no els va causar cap molèstia que fossin al 2000.

La Júlia, em va dir que es preocupava molt pel *medi ambient, i que volia resoldre els problemes* que havia causat l'ésser humà durant molts anys. Jo li vaig dir que a l'època on ens trobàvem, ja hi havia molts problemes ecològics i que el millor que podíem fer era: reciclar, no contaminar, informar als nostres amics els problemes que estem causant a la natura...

En van tenir prou en saber tot el que els vaig explicar sobre la contaminació. Abans de marxar, però, ens vam fer una foto. Aquí la teniu:

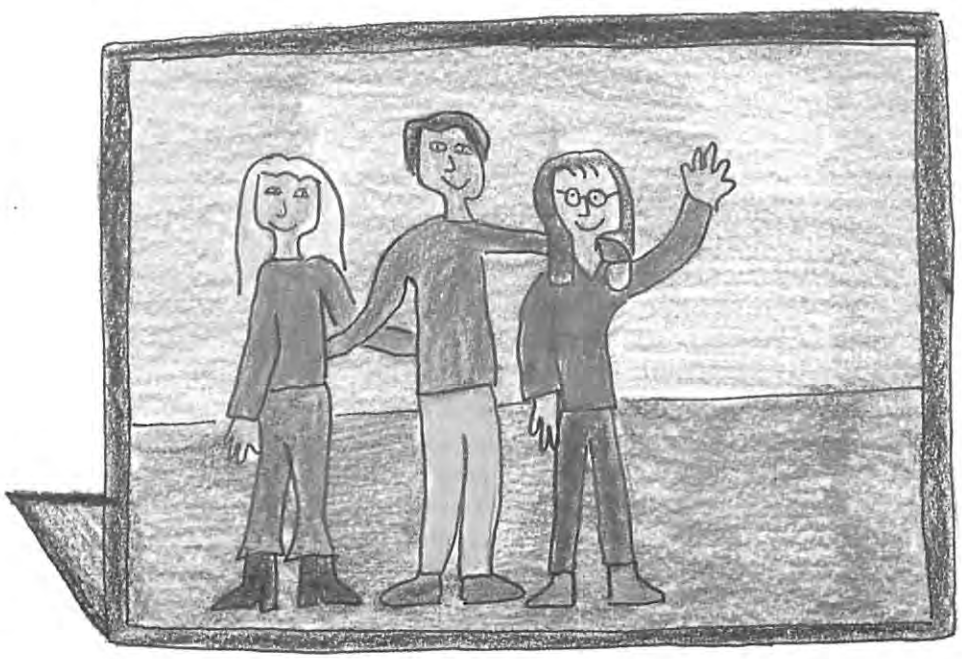

I aquí acaba la meva història. Ara ens enviem molts e-mails. Enyoro en Gerard i la Júlia, tot i no tenir-hi una autèntica relació. Al principi havia dit que els científics es pensaven que s'acabaria el món. La Júlia i en Gerard pensen que no passarà gràcies als meus consells. Ara només queda una pregunta per resoldre: De debò que s'acabarà el món l'any 2286?

Text i il·lustracions:
Cristina Turon Blasco

Innocència refusada

1r premi del Concurs Literari Sant Jordi 2000. Categoria Juvenil B

Solella era un petit poblet costaner de Tarragona. La ciutat més pròxima es trobava a uns trenta quilòmetres de distància. A Solella no s'arribava als cent habitants; eren tots com una gran família. Allí, tothom tenia una enorme casa de pagès envoltada d'horts i alguns, fins i tot, tenien bestiar. Era, efectivament, un lloc rústic. Cap carrer estava asfaltat, la majoria de persones es desplaçaven amb bicicleta per anar d'un lloc a l'altre. Els tres o quatre més adinerats tenien cotxe. La gent vivia, bàsicament, dels aliments que obtenien del camp. Cada cap de setmana els solellencs es reunien tots a casa d'en Jaume, el batlle del poble, i pactaven intercanvis. N'hi havia que es dedicaven només a la plantació de patates, uns altres, conreaven tomates... així doncs, el dissabte decidien la distribució de tot el conjunt d'aliment obtingut. La gent només baixava a la ciutat un cop cada dues setmanes. Algú que tenia cotxe acompanyava el qui volia anar a proveir-se i aquest últim, tenia cura de comprar en abundància per no haver de fer tants viatges. A la gent els agradava la seva vida però, en certa manera, anhelaven ser uns ciutadans acomodats i poder gaudir de tots els avantatges d'una ciutat.

Un dia d'estiu, tranquil com tots els dies de Solella, la gent es va reunir normalment a casa d'en Jaume. Quan ja eren a punt d'acomiadar-se tots, el petit Enric va obrir la boca. L'Enric era un nen de cinc anys de pell bruna. Tenia uns enormes ulls de color de mel; la seva mirada abraçava tot l'horitzó. Tenia el cabell fosc com una nit d'hivern i el duia una mica llarg, per sota l'orella. El nas, el tenia una mica punxegut però a Solella això no importava perquè la gent no es fixava en les peculiaritats dels altres. Tenia una filera de petites dents desordenades i un somriure maliciós. Era tot ell molt menut i escanyolit, però el seu cos descansava damunt uns llarguíssims peus. Veure'l, realment, provoca un somriure inevitable. En fi, aquell dissabte, l'Enric va proposar obrir un restaurant arran del mar. Tothom va romandre en silenci durant uns segons i, després, es van sentir un munt de paraules distorsionades que no se sabia de quins llavis sortien. L'Enric es va començar a impacientar i sense adornar-se'n va llançar a l'aire un fort crit per posar ordre. Sorprenentment, tothom va callar. A partir d'aquell moment es va iniciar un apassionant debat. Finalment, es va arribar a la conclusió que era una idea genial.

Els solellencs eren gent pragmàtica i desconeixien el significat de l'expressió "perdre el temps". Quatre homes van baixar a la ciutat i van comprar tot el material que necessitarien. El restaurant es va construir ràpidament. Ara, els agricultors eren constructors i d'aquí poc es convertirien en cambrers i empresaris. El nou edifici, va rebre el nom de "Restaurant l'Enric". La inauguració va ser un èxit; tots els coneguts de la ciutat van acudir a l'encontre.

El negoci avançava i, a poc a poc, l'economia de Solella anava progressant. Dos mesos mesos més tard, Solella ja era una important zona turística. Venia gent de tots els indrets i el Restaurant, aviat va quedar petit. Tots van estar d'acord a ampliar el local.

El matí següent, l'Àngel i l'Erica, els pares de l'Enric, van anar a la ciutat a comprar el material necessari per a l'ampliació. L'Erica es va quedar esperant el seu marit al cotxe i quan ell va arribar la va trobar amb els ulls closos. Li va fer una suau carícia al seu cabell cobert de reflexos de lluna i la va deixar dormir. A mig camí es va desvetllar perquè tenia un terrible mal d'estómac. Li ho va comentar a l'Àngel i aquest li va dir que no es preocupés perquè probablement era del cansament. En arribar a Solella, l'Erica va anar directament cap al seu llit. Es va tombar i va provar de reposar una estona. Li va ser impossible; cada cop es sentia pitjor. Un dolor terrible s'havia escampat pel cos de l'Erica. El seu rostre de sofrença i els seus ulls petits i brillants pronosticaven aterridors auguris. Va cridar repetides vegades l'Àngel. Tenia una veu rogallosa, aspra. Va tornar a cridar, tan fort com va poder, però aquell gemec era tan dèbil que no tenia suficient força per travessar una paret. El mal la consumia i ni tan sols tenia ganes de plorar. Només li va caure una llàgrima que regalimava lentament per damunt la seva cara dessecada deixant un profund rastre. Sentia com si mil homes l'estiguessin punxant a tots i cadascun dels racons del seu cos. Els nervis i la desesperació rosegaven l'Erica. De cop, es va sentir l'agut i rovellat soroll d'una porta que s'obria. Per uns instants es va calmar, però va tardar poc a descobrir que era el vent qui la venia a veure; ningú més.

El seu home no va arribar fins un parell d'hores més tard. Havia estat ocupat amb el restaurant. Quan va veure l'empiocat aspecte de la seva muller es va preocupar moltíssim i es va sentir molt culpable per no haver-li donat massa importància quan tornaven de la ciutat. La va aixecar minuciosament i amb un seguit de passos lents i silenciosos va arribar al cotxe i la va deixar sobre el seient. Ell va tornar a entrar a casa per agafar una manta. Va tapar l'Erica perquè no passés fred i van marxar, ràpidament, cap a la ciutat. Després de mitja hora d'un dur viatge van arribar a l'hospital. Van tardar una estona a atendre-la. Els metges la van observar i van veure necessari fer-li unes proves. L'Àngel estava esporuguit i pregava cada segon que passava que no fos res greu. Van

haver de passar la nit allà. L'endemà al matí, amb la pell il.luminada per la claror rogent que precedeix la sortida del sol, un metge calb i baixet es va acostar silenciosament cap a l'Àngel i li va comunicar l'estat de l'Erica. Li havien trobat un càncer d'estómac i era impossible aturar-lo; ja era massa tard. El doctor li va donar una esperança de vida de tres mesos. L'Àngel es va posar la mà al front tapant-se gran part de la cara i va tirar-se al terra cridant i xisclant. El seu rostre es va tornar negre i els seus ulls flames de foc. Un verí recorria per dintre seu i aviat va començar a plorar desesperadament. Unes gotes amargues d'aflicció relliscaven amb ràbia per la seva cara abatuda. Un ambient tètric va aclaparar l'hospital i el metge es va convertir en l'aferrissat enemic de l'Àngel. Va agafar fortament el doctor pel braços i el va començar a sacsejar, ple d'ira i cridant fortíssim. L'histèric enfonsament de l'Àngel va tardar a desaparèixer més de cinc hores. Quan va començar a calmar-se una mica va anar a veure l'Erica i va preguntar als metges si ella coneixia la veritat. Efectivament, ja ho sabia tot. Se la veia feliç, tranquil.la, com si estigués descansant com un dia qualsevol. L'Àngel tenia els seus dits entrellaçats amb els seus i se sentia segur al seu costat. Quan l'Erica es va despertar l'Àngel encara era allà, prement-li la mà. L'Àngel no sabia què dir-li per animar-la. Simplement es miraven l'un a l'altre, fixament. Va ser la veu suau de l'Erica el que va acabar amb l'emmudiment d'ambdós i la quietud. Va dir-li a l'Àngel que no patís ni es torturés, que busqués una nova vida amb l'Enric i conegués una altra dona. L'Àngel li responia plorant que ell mai l'oblidaria i que preferia passar-se la resta dels seus dies sol abans d'estar sense ella. L'Erica insistia i l'escridassava que no serviria de res lamentar-se quan ella ja no hi fos. Aleshores, va entrar un metge i els va comunicar que si volien podien tornar a casa perquè ells no podien fer res per millorar la salut de l'Erica. Ella, de seguida, va dir que estava preparada per marxar i que volia viure els últims dies de la seva vida al seu poble, al costat del mar.

Tornant cap a Solella, va regnar, de nou, el silenci. L'Erica volia transmetre fermesa i evitava mostrar-se feble però a la nit, quan tota la seva família ja dormia, ella plorava i plorava sense cessar. De dia, es passava molta estona sola, com si rebutgés la seva funesta malaltia. L'Àngel insistia a fer-li companyia però ella, li contestava enfuriasmada que marxés a treballar i que no expliqués a ningú el que li passava. L'engany es va convertir durant dies en la manera d'allunyar-se de la realitat.

L'Erica es va acostumar a anar cada tarda a contemplar el mar tota sola. Es passava llargues estones observant-lo i passant por.

Va arribar un dia que l'Àngel es va cansar de la farsa i li va dir a la seva dona que no podia ser. De què servia amagar la tràgica veritat si el destí ja estava escrit? L'Erica es va sentir molt dolguda quan el seu home li deia tot això. Van tenir una discussió molt forta tot i que cap dels dos no volia discutir. L'Erica escridassava l'Àngel dient-li que estava desitjant que ella morís i l'Àngel s'enfuriasma pel que pensava la seva dona d'ell. Mentre discutien es va anar formant una acumulació de gent davant de casa seva que escoltava atentament la disputa. Els "espectadors" no es van assabentar del problema de l'Erica però van sentir paraules com mort, final...

Tots van anar marxant cap a casa seva i l'Erica i l'Àngel es van adonar del seu comportament infantil i es van abraçar. L'Erica va explicar a l'Àngel que es sentia fatal i no tenia ganes de fer res i, sobretot, que tenia molta por de morir. No es veia capaç de viure coneixent que la mort l'esperava amb els braços oberts. L'Àngel no podia escoltar-la; es sentia culpable i hagués fet el que fos per estar ell en el seu lloc. L'Enric era un altre problema; el petit desconeixia per complet la greu desgràcia que estava penetrant a casa seva.

El jove matrimoni va intentar portar una vida normal fins el seu darrer dia però es feia difícil dibuixar un somriure quan tot el cos estava immers en la tristesa.

Una tarda, l'Àngel va haver de baixar al poble a comprar estris per al restaurant i durant la seva absència, l'Erica va dirigir-se cap al seu racó, prop del mar, on sentia una trista felicitat.

Feia un preciós dia assolellat. El cel era d'un blau cristal.lí i la mar basculava tímidament. Però de cop, es va girar un garbí fort, i la mar es va encrespar. El seu moviment arrissat topava contra l'aire intranquil. L'Erica estava asseguda damunt un roca ferma, coberta de llenegoses algues que s'amagaven sota una pols fina. Els seus ulls contemplaven la verdor de l'aigua i es tornaven també verds. La seva pell humil es tibava, admirada per la brusquedat de l'arcaic moviment de la mar. Feia pocs minuts que els núvols havien folrat l'últim broll de llum. L'absència del vestit daurat del sol la feia sentir insegura. Ella era l'únic element del conjunt que romania estàtic i canviar aquesta situació l'atemoria. Els seus cabells seguien l'agitació del conjunt i lluitaven com si fossin cascades que intentessin canviar la direcció del seu curs. Tota ella estava encongida. Tenia les cames doblegades i damunt els genolls recolzava la barbeta i amagava gran part de la seva faç aterrida. Duia una roba lleugera que la feia sentir desemparada. Tenia ganes de fugir corrent però,

Clínica Dental

Dra. Irene Capria
ODONTÒLOGA
Col·legiada nº 1768

Mas Sec, 35 Baixos
LLAGOSTERA
Urgències 972 82 14 41
972 80 53 08

Bon Nadal
i feliç any nou !

pintura
decorativa

font pintors, s.l.

pintura industrial
doll de sorra abrasiu

Taller
C/ Indústria, 12 (Sector CAVISA)
Tel. 972 80 54 89 - Fax 972 80 55 61
17240 LLAGOSTERA

Carns i elaboració
d'**Embotits** i preparats
Casolans Bones Festes!
CODINA
Plaça Catalunya, 13 - Tel. 83 01 91
Llagostera

Fotos Vall-llosera

Us desitja Bones Festes

Carrer Sant Feliu, 22 *17240 LLAGOSTERA*
Telf. (972) 83 03 15 *(Girona)*

gm gràfiques maçanet
IMPRESSORS

Migdia, 15 baixos - **Tel./fax 972 16 50 03**
17412 MAÇANET DE LA SELVA (Girona)
e-mail: grafiquesmassanet@tecnogrup.com

GIM 2x4

Bones Festes !

C/. Bon Aire, 1 - B
Tel. (972) 80 50 51
17240 LLAGOSTERA (Girona)

INSTAL·LACIONS
Rufí
Restrudis s.l.
CALEFACCIÓ • AIGUA • LLUM • CLIMATITZACIÓ

Gestrònica
TV-VIDEO-HIFI-ANTENES SAT
C/ Jaume I, 12 - 17240 LLAGOSTERA
Tel. 972 80 50 91 - 972 83 11 76
Fax 972 80 53 07

Granja
Dolors Carreras

LA CREMA

Especialitats en:
Xocolates, Cremes, Entrepans . . .

Us desitja un Bon Nadal!

Joan Maragall, 10
Telèfon 80 54 37
17240 **LLAGOSTERA**
(Girona)

alhora, aquell lloc li agradava. Es sentia dèbil i la feblesa imperava dins el seu cos malaltís. Tenia tan sols trenta-tres anys i es sentia com una criatura petita que tem la nit i també els ocells. Ella sabia que encara no estava preparada per abandonar-se, per deixar d'existir. La seva creixent immaduresa no la deixava comprendre-ho. Por, incomprensió, angoixa, feblesa i més por; aquesta ombrívola combinació de sensacions afectava durament el pensament de l'Erica que cada terrible instant es sentia més desolada.

De cop, l'Erica es va alçar i va tancar els ulls. Es mantigué quieta durant uns instants i començà a avançar. Caminava apàtica, desprenent fredor i paüra i abandonant en cadascun dels seus passos una mortífera suor. Es va detenir damunt l'última roca que hi havia. Va mirar sota i observà un enorme pendís que desembocava al mar. Era un precipici altíssim, immens, d'una profunditat insondable. El gèlid rostre de l'Erica es tornava pàl.lid davant l'aterridor abisme. Les seves lúgubres nines s'engrandien i es tornaven més opaques. L'incerta obscuritat esgotava tota esperança. Tot d'una, l'Erica va sentir una remor i es va atemorir. Va mirar, de nou, la mar i, sense pensar-s'ho, va llançar-se en la recerca de la seva mort prematura. El seu cos va travessar l'aigua d'un cop brusc i va desaparèixer.

Quan l'Àngel va tornar a casa i va comprovar l'absència de l'Erica es va alarmar. Es sentia ansiós i molt preocupat. Va despertar l'Enric, que dormia plàcidament des de feia hores i li va preguntar si sabia on era la seva mare. Però el petit, no li va servir de massa ajuda. Va ser aleshores quan l'Àngel va explicar tota la tràgica veritat al seu fill. L'Enric es va posar a plorar tot i que no era capaç de comprendre què passava realment. L'ingenuïtat de l'Enric va fer afligir l'Àngel i van marxar, tots dos, vers la desesperada búsqueda de l'Erica. Van caminar durant hores però no van trobar-ne ni rastre. La nit ja vestia de negre el dia i l'esgotament vencia l'Àngel i l'Enric. Van caure al terra, anorreats, i es van adormir. Feia una nit calorosa i, tan sols el vent es passejava tímidament pel poble de Solella.

L'endemà, a primera hora del matí, una forta cridòria els va despertar. Tots els solellencs cridaven i corrien cap a la mar. De cop, la fressa va començar a minvar fins a desaparèixer. Havien trobat el fred cadàver de l'Erica, arrossegat per les impetuoses ones, fins la tòrrida arena. Però aquesta dolorosa troballa no es va esdevenir casualment. Un turista que passejava tranquil.lament havia vist el cos mort de l'Erica i, espantat, va córrer cap al restaurant a informar els vilatans del poble. L'impacte de la notícia va causar clamor i tothom va sortir disparat vers el lloc de la tragèdia.

Ningú s'atrevia a pronunciar cap paraula. L'Àngel, guiat pel soroll, va aconseguir arribar fins a la multitud. Quan va veure la seva dona morta, freda i privada de vida, es va llançar damunt seu intentant ressuscitar-la. Va aixecar la mirada a l'encontre del seu fill i només va veure un nen que s'allunyava corrent i plorant.

Aleshores, quan semblava que la fatalitat ja havia assolit els seus límits, a una dona se li va ocórrer pensar que l'Àngel era qui l'havia empentat cap al negre pendís. I va convertir el seu pensament en paraules i començà a cridar assassí, assassí... moltes vegades i, cada cop, més fort. Sorprenentment, tothom va recolzar aquesta idea i el poble sencer es convertí en l'adversari de l'innocent Àngel.

La policia va arribar uns minuts després i va enmanillar l'Àngel, que romania en silenci, deixant-se portar com una joguina. No tenia esma ni per a defensar la seva innocència. El van pujar al cotxe i en arribar a la ciutat va ser empresonat. En cap moment va queixar-se de res i va actuar sempre com si realment fos el culpable de tots els fets.

Passaven els dies i res no canviava. L'home seguia desmoralitzat completament. Fins i tot, pensava que la presó era el millor lloc on poder viure perquè almenys estava aïllat i tenia temps per meditar.

Dues setmanes després, un policia seriós va entrar a la seva cel.la i li va comunicar amb una veu eixuta i gruixuda que era lliure. El cas s'havia investigat i, efectivament, es va veure que es tractava d'un suïcidi. L'Àngel es va aixecar del seu llit i va marxar sense dir res. Abans d'arribar a casa seva es va creuar amb gent de Solella però ningú li va dir res. Quan va ser davant del seu habitatge va obrir la porta molt lentament, recolzant-se en ella i va veure el seu fill assegut en una cadira de fusta vella i bevent un got de llet. Va somriure i l'Enric se li va tirar a sobre, abraçant-lo. No es van dir pràcticament res però tots dos sabien que havien de fugir d'aquell lloc; allunyar-se d'un record que els acompanyaria sempre més. Van fer les maletes i quan van tenir suficient roba i diners van marxar, agafats de la mà vers una nova vida. Van anar a viure a la ciutat, en un petit pis que van poder llogar amb els estalvis que tenien i s'hi van quedar per sempre més.

Marta Pascual Llorens
Il·lustracions: Montse Mayol

Impremta

NONELL

Tel. 972.83.00.45 Fax: 972.80.54.94
C/ Concepció, 27 17240 LLAGOSTERA

DROGUERIA FRIGOLA

C./ Àngel Guimerà, 27
LLAGOSTERA
TEL. 972 83 06 42

Bon Nadal a tots!

Bones Festes

Hostal el Carril

Tel. (972) 83 01 41 LLAGOSTERA (Girona)

JAUME CASTELLÓ MAYMÍ

FUSTERIA
EBENISTERIA
MOBLES D'ENCÀRREC

TANCAT FINESTRES DE FUSTA-ALUMINI

Av. Gironès, 36 - Tel. 83 10 98
17240 LLAGOSTERA

Bones Festes !

EMBOTITS ARTESANS

J. & V. Miquel S.C.

C/ Almògavers,13 - Tel. (972) 83 02 99
17240 LLAGOSTERA (Girona)

Desitja a tothom Bones Festes !

FERROS FORJATS

JOSEP AIGUABELLA

CARPINTERIA METAL.LICA
AMB FERRO I ALUMINI
TANCATS DE TELA METAL.LICA

* * *

Carrer Tossa, 5
Tel. (972) 83 02 70

Bon Nadal !

17240 LLAGOSTERA
(Girona)

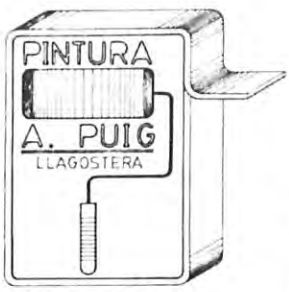

IRUANI, S.L.

Bones Festes !

C. Albertí, 20
Tel. 972 83 09 13
17240 LLAGOSTERA

L'Àgora

Us desitja un bon Nadal!

Centre Educatiu
Carrer Girona, 31

Activitats de lleure i culturals per a infants i joves

Què hi falta i què hi sobra a Llagostera

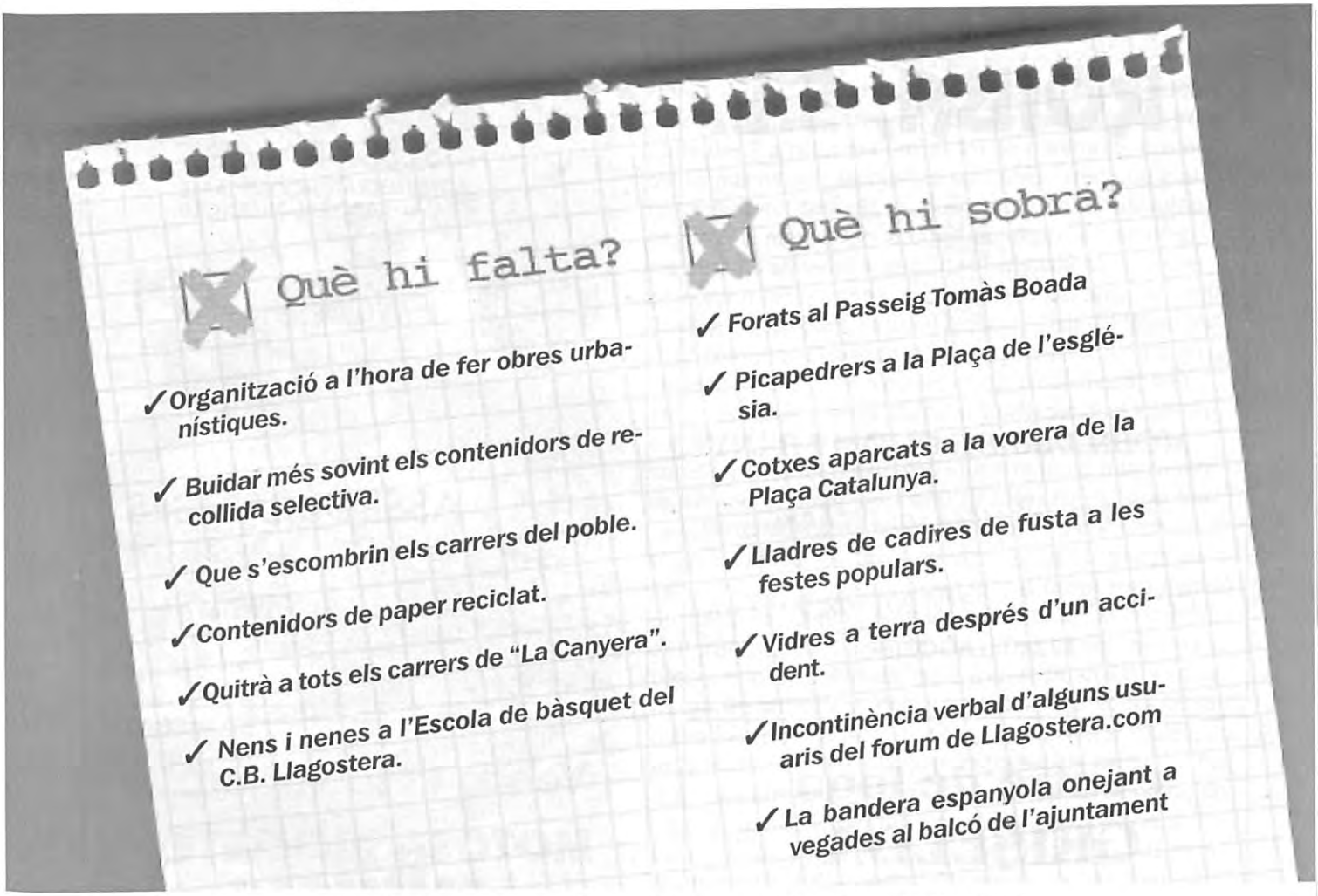

Envieu-nos les vostres suggerències a l'Apartat 76 de Llagostera, o bé a la següent adreça:
C/ St. Pere nº 5 - 17240 LLAGOSTERA
Si ho preferiu, podeu deixar el missatge al contestador (972.83.12.10) o enviar-lo per e-mail (elbutlleti@grn.es)

TABACS
MONTSE PLENSE SENDRA
Bon Nadal!
C. Camprodon, 10
Tel 972 83 05 28
17.240 LLAGOSTERA (Girona)

Menjars i Vins
Cal Degollat
Telf 972831125 / 972830129
C/ Sant Feliu, 55 17240 LLAGOSTERA (Girona)
Bon Nadal a tothom!

Fusteria ROIBA, S.L.

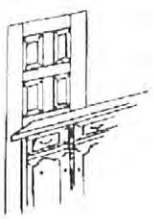

MOBILIARI DE CUINA I BANY

Bones Festes a tothom

C/ Llevant, 1 - Tel. 83 08 20 - Fax: 80 52 69

17240 LLAGOSTERA

VILANOVA

GA GESTORIA

ASSESSORAMENT
ADMINISTRATIU-COMPTABLE
FISCAL-LABORAL-FINANCER

FINQUES API

Col·legiat 204

Col·legi núm. 134

ASSEGURANCES

JAUME VILANOVA I FONT - Reg. E.D.G.S. Clau F. 1.178

Tels. 972 / 83 02 29 - Fax 972 / 80 57 22
Apartat de Correus, 60 - C/ Alvarez, 10
17240 LLAGOSTERA

Centre de loga GRISELDA

Ioga - Relaxació - Gimnàstica correctiva

MATRÍCULA OBERTA
PLACES LIMITADES

Horaris
matí i tarda

- Mals d'esquena, musculars i articulacions.
- Insomni.
- Estrès.

Informació 972 - 83 07 27

Venda i reparació de

MOTOS - BICICLETES i ACCESSORIS

motos jorma - 7

Jordi Rusiñol

Passeig Romeu, 13
Tel. 83 08 12
LLAGOSTERA

La cuina del bolet

Què, com ha anat la temporada del bolet? Bé, no? Home, no fotem, que aquest any no ens podem queixar. D'acord que el setembre va ser una mica fluixet, però a partir del 7 d'octubre i fins el 19 de novembre, quines sis setmanes noi, quines sis setmanes, crec que mai havia disfrutat tant. Sí, sí, disfrutar. Disfrutar entaulat, degustant menús de la Cuina del Bolet, en un dels restaurants adherits a la campanya gastronòmica que es porta a terme, conjuntament, als municipis de Santa Cristina d'Aro, Sant Feliu de Guíxols, Castell-Platja d'Aro i per primer any Llagostera. Què em dius?. Que no ho sabies? Però s'hi se n'ha fet molta propaganda, ha sortit als diaris i a les ràdios d'àmbit nacional i comarcal, s'han passat tríptics per les cases, s'han penjat cartells per tot el poble, fins i tot n'hi havia a la carretera. Bé, no et posis així, tranquil. Mira, aquesta campanya gastronòmica vol potenciar i donar a conèixer diferents productes típics de les nostres contrades en l'època de l'any que abunden més o tenen més tradició de cuinar-se. Com el portem el Peixopalo? Sí home sí, el Bacallà assecat. D'acord que no és un peix que es pesqui a la Mediterrània, però està molt arrelat a casa nostra. Jo recordo que quan era petit, a la botiga de la meva àvia n'hi havia. El tenien guardat rera el taulell, en un armari. No em feia gaire bona espina perquè al ser sec, més que un peix semblava una catifa, però noi, un cop cuinat.... Bé, bé, tornem a la realitat, perquè si t'agrada, del 16 de febrer al 18 de març de 2001 serà el protagonista d'aquesta campanya. No t'agrada? Tranquil, no passa res, a mi sí. Mira, del 6 d'abril al 6 de maig de 2001 tens una altra oportunitat per gaudir. L'oportunitat te la donen les Faves, els Pèsols, i el Suquet d'Escrita. Tampoc t'agraden? Ets una mica llepafils, tu. La teva última oportunitat la tindràs del 18 de maig al 17 de juny de 2001 on el Peix Blau Ganxó serà el protagonista. Que per què és tan tard i no la fan abans? Tu t'enrecordes d'una campanya televisiva que deien "pequeñines no gracias, debes dejarlos crecer". Sí, eh? Doncs ara aquest peix està en veda biològica i l'època que s'ha triat per potenciar-lo és la millor, es quan és més bo. I et diré una altra cosa, t'has fixat amb les dates. Sí, eh. Ets molt trempat. Sí senyor ens atraparan per la Festa Major. Que què vull dir? Que si per la Festa no tens ganes de cuinar, pots aprofitar per convidar la família a un d'aquests restaurants i així mates dos pardals d'un tret; tens més temps per anar a fires i participes a la campanya gastronòmica. Què et sembla la idea?

Santi Soler

Homenatge a Maria Gay

Exposició

Marc Sureda

El passat dia 4 de novembre, es va inaugurar l'exposició "María Gay, una vida y una obra dedicadas a aliviar el dolor y sembrar la paz". Maria Gay i Tibau va néixer a Llagostera el 24 d'octubre de 1813. Maria Gay és la fundadora de las religioses de Sant Josep de Girona. A l'exposició es varen poder veure fotografies de les pintures del pintor cassanec Josep Lloveras i una síntesi de la biografia de la llagosterenca Maria Gay. L'exposició al local social de "la Caixa" va romendre oberta durant els dies 5, 11, 12, 18 i 19 de novembre. Posteriorment, l'exposició ha començat un llarg itinerari per diverses poblacions i països. L'acte va ser organitzat per l'Institut de Religioses de Sant Josep de Girona.

Inauguració del carrer Maria Gay

L'Ajuntament de Llagostera i l'Hospital Residència Josep Baulida van celebar el dia 1 d'octubre a les 13 h. la descoberta de la placa del nou carrer Maria Gay, fundadora de les Religioses de Sant Josep i filla de Llagostera.

Marc Sureda

Hi van assistir l'Alcalde de Llagostera, Lluís Postigo, la Presidenta de l'Hospital Residència Josep Baulida, Montserrat Pla, i la Mare Provincial de les Religioses de Sant Josep, Ester Gutiérrez. L'acte va tenir lloc al mateix carrer Maria Gay, carrer del Sector Fonollerons i paral.lel al carrer Pocafarina.
Seguidament hi hagué un aperitiu per a tots els assistents.

"Els nostres bolets"

El passat dia 4 de novembre, la regidora de cultura Montse Vila, va inaugurar, al Petit Casino, l'exposició "Els nostres bolets" d'Esteve Fa i Tolsanas. 92 rèpliques fetes amb guix, dels bolets que es poden trobar per les nostre contrades formen part de la magnífica col·lecció que el llagosterenc Esteve Fa va realitzar. Tots els bolets estan degudament numerats i catalogats segons el seu nom popular, científic i segons la seva condició de comestibles. L'exposició va romandre oberta del 4 al 12 de novembre.

Marc Sureda

Marc Sureda

Detall del programa

TALLER MECÀNIC
Joan Puig
I FILLS S.L.
Reparació i Venda de tota mena de maquinària agrícola, jardineria i forestal
17240 - LLAGOSTERA
Crta. de Tossa, 13
Tels.: (972) Part. 83 03 89 - Taller 80 56 84

PBS PAVIMENTOS BENITO SERRANO, S.L.
PAVIMENTOS DE HORMIGÓN
- PARKINGS Y PISTAS POLIDEPORTIVAS
- NAVES Y POLÍGONOS INDUSTRIALES
- URBANIZACIONES
PAVIMENTOS DE HORMIGÓN IMPRESOS (DECORATIVOS)
- ZONAS PEATONALES, PARQUES, JARDINES, PASEOS Y PLAZAS
- EXTERIORES DE HOTELES Y RESTAURANTES
Músic Aguiló, 26 E-mail: serranet@mundivia.es LLAGOSTERA
Móviles 649 97 75 51 - 619 70 98 67
Telf. Y Fax: 972 83 09 79

Festa homenatge a la 3ª edat

Un any més, la gent gent gran del nostre poble es van reunir per compartir una agradable vetllada que va començar de bon matí amb una missa, va seguir amb una actuació teatral i un dinar de germanor al local polivalent.

Els més "marxosos" van concloure la festa tot ballant.

Marta Ventura

Marta Ventura

També van assistir a l'acte membres de l'equip de govern que varen compartir la taula presidencial amb la Junta de la llar d'avis.

La Diada de Catalunya

Marc Sureda

Com cada any, senyeres catalanes amb les quatre barres o estal·lades nacionalistes varen penjar de balcons, per animar i donar color a la Diada de Catalunya del 11 de setembre. Potser la més cridanera, va ser la que envoltava la torre del castell, colocada per la JNC i per Convergència Democràtica de Catalunya, que per les seves dimensions es podia veure de lluny.

"La bella i la bèstia"

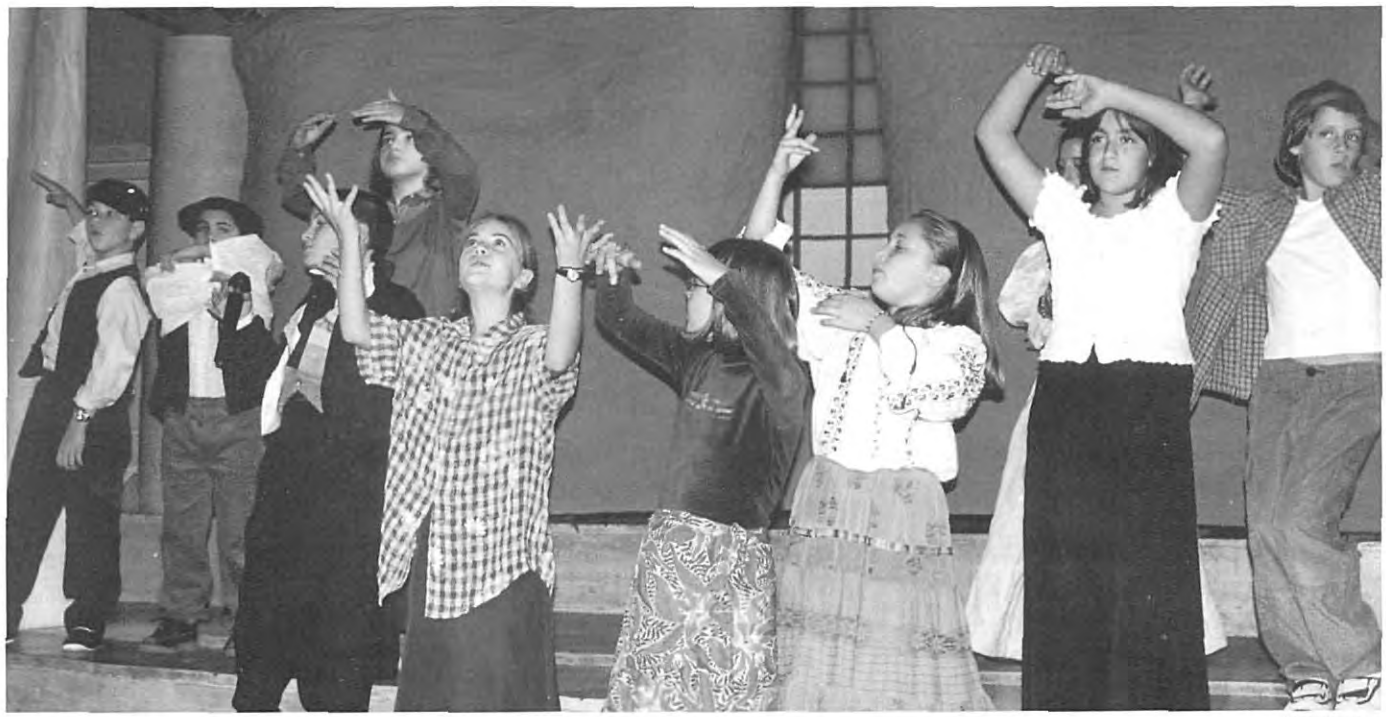

Silvia Cortés

Silvia Cortés

El passat 15 d'octubre la secció infantil de teatre del Casino Llagosterenc va representar, sota la direcció de Quim Planella, "La Bella i la Bèstia". L'obra es va representar al local del Petit Casino i varen assistir unes 160 persones. L'èxit de públic cal afegir-lo també a la gran qualitat de la representació en si, on tots els actors i actrius varen mostrar les seves grans dots teatrals.

Després de l'èxit assolit, i a més ganes de treballar que mai, ja s'està treballant en una altre obra.

Qui sap potser, el dia de demà, esdevindran estrelles de l'espectacle. Ànims!!!

La ruta dels molins de Ridaura

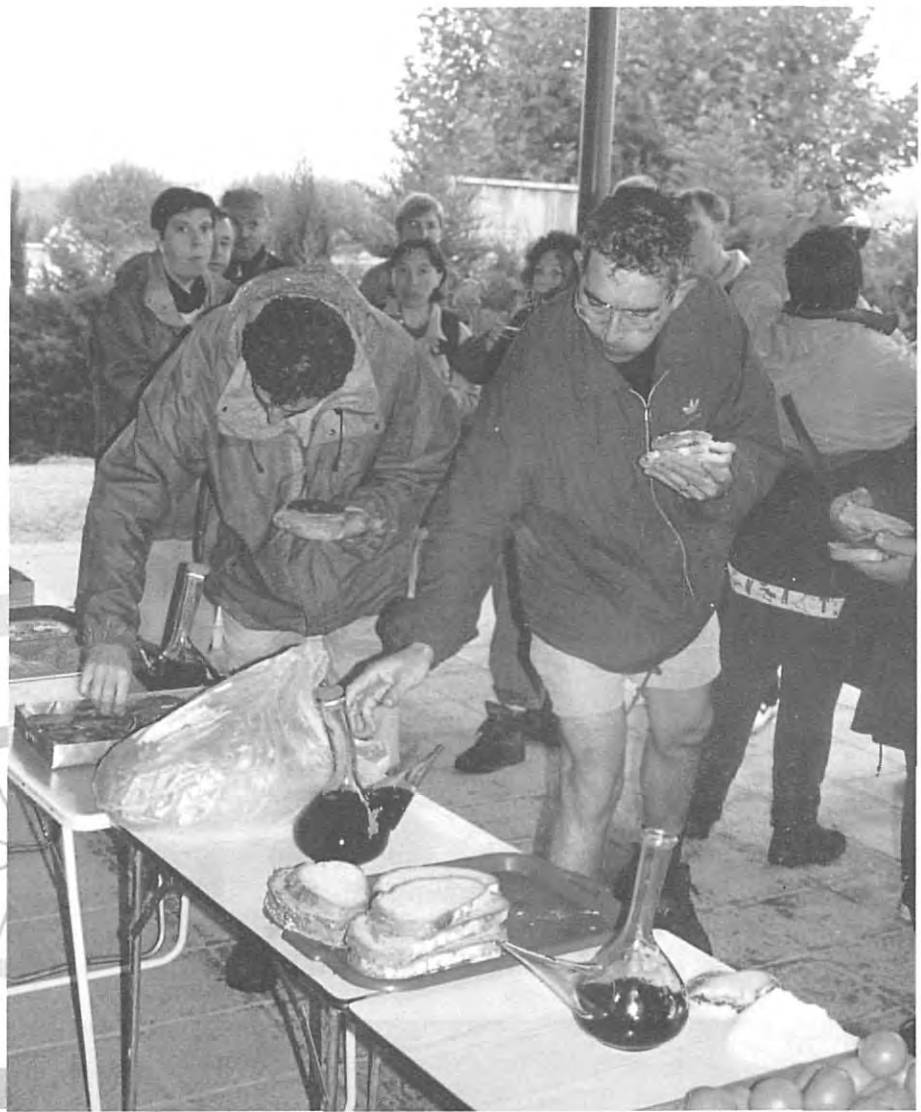

Per segon any consecutiu el grup Excursionista G.E. Bell-Matí va organitzar la 2a Caminada popular Ruta dels Molins, que enguany va tenir poc èxit de participants a causa de la pluja. Els valents que es varen atrevir a sortir varen gaudir de la Vall del Ridaura tot visitant els molins de Can Moner, i el de Can Carreras.Com es pot veure a la foto, el bon esmorzar no va faltar.

Les Filles del Taper

El Casal Parroquial Llagosterenc amb la col·laboració de l'Ajuntament de Llagostera van homenatgar als llagosterencs Pere Parés C. i Martí Llosent posant a escena l'obra "Les filles del Taper". El teatre del Casal Parroquial va quedar petit en les tres representacions de l'obra (4, 5 i 19 de novembre). L'obra reflecteix la història del suro a Llagostera des de la seva època daurada, de finals del segle XIX fins a la seva decadència provocada per l'esclat de la Primera Guerra Mundial. "Les filles del taper" consta de tres actes, representats íntegrament en un petit taller d'un taper. Aquest taller és testimoni de les relaciones amoroses que s'estableixen entre els personatges de l'època i els records melancòlics provocats pel pas del temps. La música que ambienta l'obra i les cançons que si canten, es varen enregistrades en un CD. L'èxit assolit per "Les filles del taper" no queda exclusivament lligat a Llagostera. El passat dia 12 de novembre l'obra va participar al concurs de teatre Rafael Anglada a Santa Coloma de Farners guanyant cinc premis. L'obra va guanyar el primer premi en les categories de votació popular, vestuari, perruquerria i maquillatge, escenografia (Josep Mayol), actor secudandari (Jesus Santamaria) i un segon premi per l'actriu secundària (Èlia Masferrer).

Foto Kim

Foto Kim

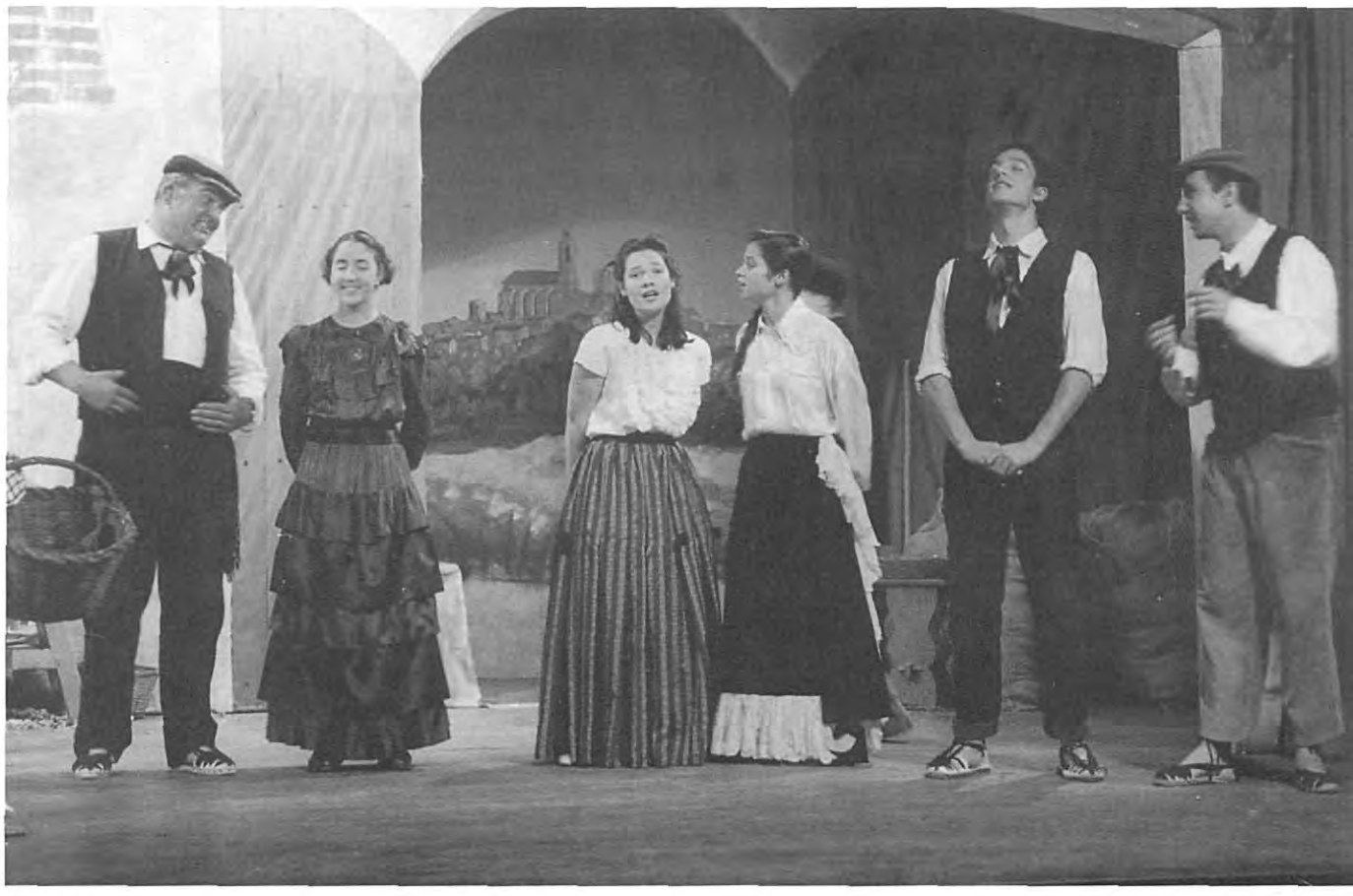

Bones Festes a tots!

PUB L'ENRENOU
Llagostera
Tel. 80 53 97

Sin carnet, con equipamiento completo

Bandeja trasera abatible para modular el espacio interior

Interior cuidado para un confort refinado (Modelo GLX asientos de piel)

Mandos eléctricos de apertura de los cristales y del portón trasero

Guantera con puerta en salpicadero

El Ligier Ambra ha superado la prueba de choque frontal a 49,80 km/h (Directiva europea sobre automóviles modificada 01662)

Salpicadero monobloque con instrumentación completa

Cristales teñidos

Modelo presentado Ligier Ambra GLS

Llantas de aleación de 13 pulgadas

Garatge Emili Roget

Concessionari Oficial Ligier

LIGIER AUTOMOBILES

Ctra. Girona - Sant Feliu, Km.19,5
Telèfon (972) 83 01 67
Fax (972) 83 04 60
17240 LLAGOSTERA (Girona)

Conferències al Casino

El passat divendres dia 24 de novembre va quedar inaugurat el cicle de conferències "Orígens" que el Casino Llagosterenc ha organitzat. Sota el títol de "L'Orígen de l'home", Pere Horts i Font, astrònom i professor de la Universitat de Girona, va donar el tret de sortida a aquest cicle que preten apropar als assistents, els orígens de l'univers, de l'home, de la cultura europea i de Llagostera. El passat divendres dia 15, el cooridanor de les excavacions d'atapuerca i catedràtic de prehistòria de la Universitat Rovira i Virgili, Eudald Carbonell va tractar "L'orígen de l'home: evolució humana i tecnològica". El pròxim dia 2 de febrer, Maria Àngels Vilallonga, doctora en filologia clàssica i professora de la Universitat de Girona, parlarà de "L'origen de la cultura europea: el llegat de Grècia i Roma". Finalment, Elvis Mallorquí, llicenciat en història i professor de l'IES de Llagostera, tancarà aquest cicle d'orígens amb "L'origen de Llagostera: la vida tradicional a Llagostera i a les Gavarres. Totes les conferències són gratuïtes i es fan els divendres a les nou del vespre al Casino Llagosterenc.

Activitats i cursets de l'Ajuntament

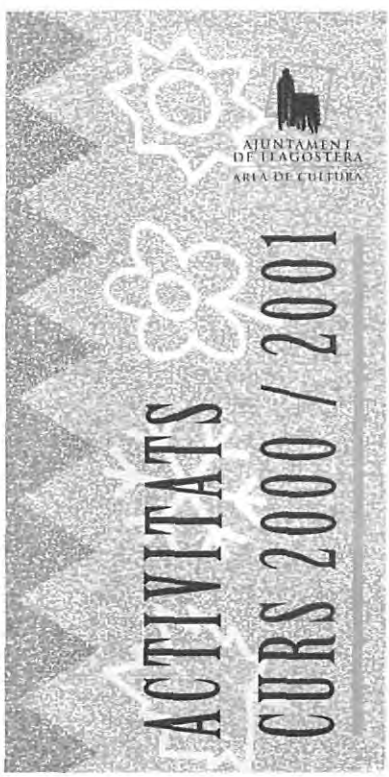

Com cada any l'Ajuntament del nostre poble ha posat en marxa els cusets i activitats pel curs 2000-2001.

Alguns d'ells s'han anul·lat per manca de participants, com per exemple el curs de còmic. Els que si s'han fet o es preveu que es faran són:

- curs de cuina natural i vegetariana
- curs de tast de vins
- curs de tast de vins segon nivell
- punta al coixí
- curs pràtic de jardineria
- sardanes
- ioga
- tallers d'iniciació al dibuix i pintura
- escola d'artesenia
- restauració de mobles
- escola de música del Gironès
- graduat escolar
- català
- iniciació a la investigació històrica d'àmbit local
- activitats a la llar dels jubilats.

L'Ajuntament també va organitzar un cicle de teatre on es varen poder veure les obres:

- *No és tant fàcil*
- *Hi havia una vegada*
- *Final de curs*
- *Parlar per parlar*
- *Xarivari*

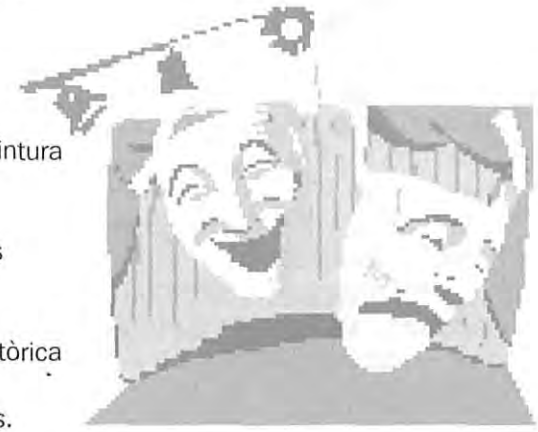

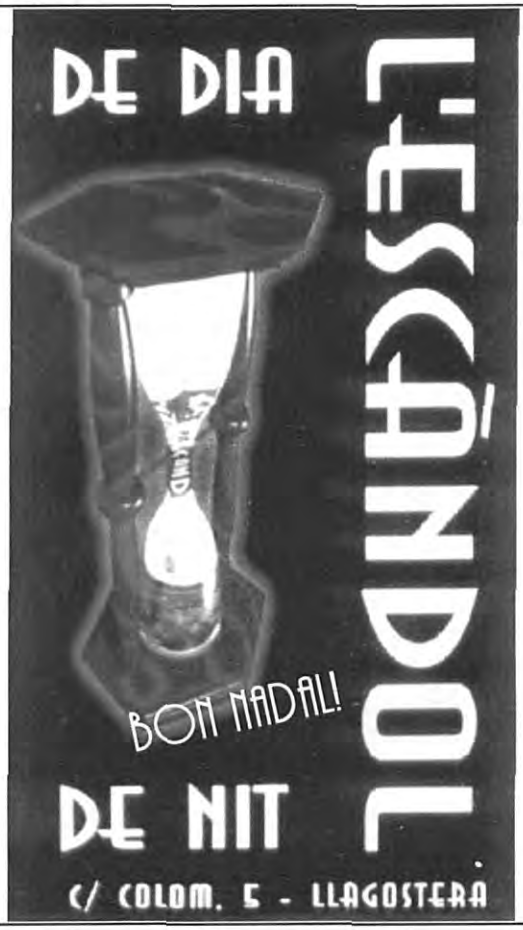

MT3

ASSESSORIA MONTIEL BOADAS, S.L.

- Laboral
- Fiscal
- Jurídica
- Comptable
- Assegurances
- Finques

Bones Festes!

17240 LLAGOSTERA (Girona)
Plaça Barceloneta, 8
Tels. 972 83 03 62 / 972 83 18 18
Fax. 972 80 52 30

MONTSE SURROCA COMAS

ADVOCADA
Col·legiada núm. 2097

DRET CIVIL, PENAL I LABORAL

C/ Marina, 5
17240 Llagostera

HORES CONVINGUDES
Tel. / Fax (972) 831031

Obres Hospital S.L.

Us desitja un Bon Nadal!

Carrer Pocafarina, 21
Telèfon (972) 83 09 45
17240 LLAGOSTERA (Girona)

Foto denúncia

Fa poc l'Ajuntament va impulsar la recollida selectiva de *residus. S'han fet xerrades*, repartit tríptics i contenidors, cercaviles, jornades de medi ambient... La gent sembla que cada cop pren més consciència i poc a poc es recicla més. Una prova és aquesta fotografia. Els més optimistes pensaran que la gent de Llagostera recicla molt i no en fa prou *amb els contenidors existents.* Els més pesimistes pensaran que només reciclen uns pocs i que a més a més no es buiden regularment els contenidors. Potser caldria enviar un tríptic a l'empresa encarregada de *buidar els contenidors.*

Marc Sureda

Trinxeres d'asfalt

Trinxera urbanística al carrer Donzelles. L'enemic no l'hem vist, potser l'hem aixafat

Laits

De forats als carrers sempre n'hi ha hagut i sempre n'hi hauran. D'obres sempre se n'han fet i sempre se'n faran. Només faltaria... El que és inconcebible és que es facin regs al mig del carrer com si es tractés d'un hort o d'una *trinxera. Aquesta foto va ser* presa després de passar per sobre d'aquest forat d'uns 10 centímetres de fondària, amb cotxe. Els pneumàtics i els amortidors van cars!

Dia europeu sense cotxes

El passat dia 22 de setembre va ser el dia europeu sense cotxe. Aprofitant aquesta diada tant especial i sensible amb el medi ambient els alumnes del CEIP i del col·legi Ntra. Sra. del Carme van realitzar vàries activitats. Dibuixos, vinyetes, auques, poesies, rodolins... tot va tenir-hi cabuda. Tot menys el cotxe, és clar.

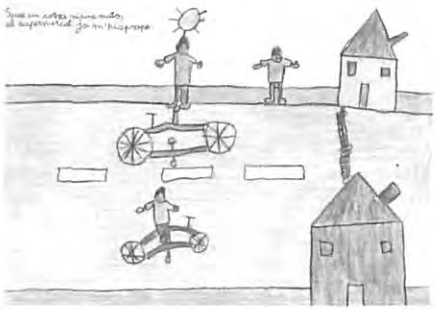

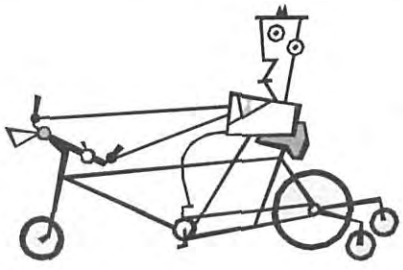

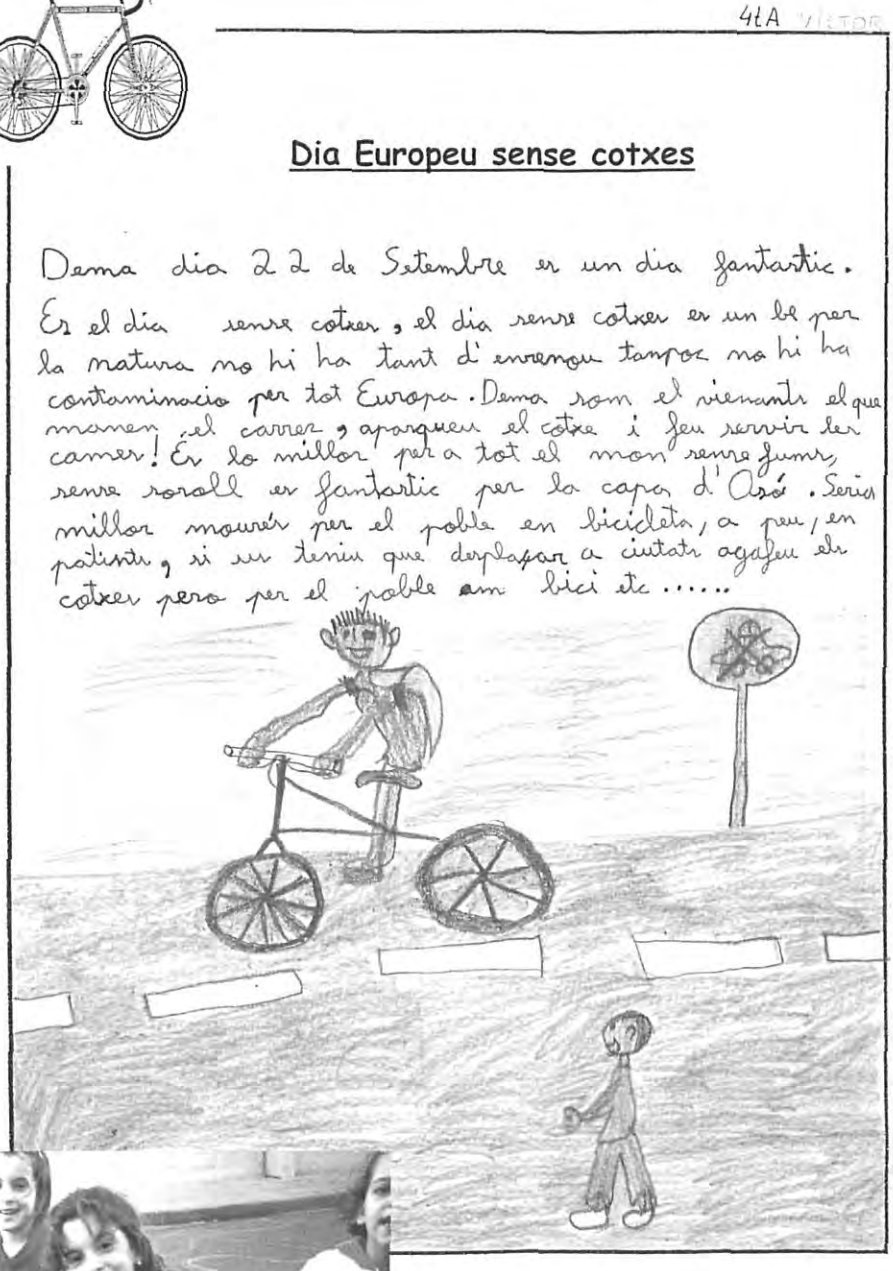

4tA VICTOR

Dia Europeu sense cotxes

Dema dia 22 de Setembre es un dia fantastic. Es el dia sense cotxes, el dia sense cotxes es un be per la natura no hi ha tant d'enrenou tampoc no hi ha contaminacio per tot Europa. Dema som el vienants el que manen el carrer, aparqueu el cotxe i feu servir les cames! És lo millor per a tot el mon sense fums, sense soroll es fantastic per la capa d'Osó. Seria millor mourés per el poble en bicicleta, a peu, en patints, si us teniu que desplaçar a ciutats agafeu els cotxes pero per el poble am bici etc.....

Els nens i nenes van sortir pels carrers de Llagostera i van pintar l'asfalt amb guix.

ESTETICISTES
Donna's
Dolors Pico & Anna Bosch

ISTITUTO COSMACTIVE ABILITATO

METHODE CHOLLEY

. Tractaments facials i corporals
. Depilació a la Cera (un sol ús)
. U.V.A. (Solàrium)
. Manicures i Pedicures
. Permanent i tint de pestanyes
. Cursos personalitzats d'automaquillatge

Bones Festes!

Comte Guifré, 11 - Tel. 83 14 44
17240 LLAGOSTERA

EL BUTLLETI US DESITJA BON NADAL

Telf: 972-83 12 10
E-mail: elbutlleti@grn.es
ww2.grn.es/elbutlleti

Perruqueria MARTA

Bones Festes !

c/ Consellers, 3 baixos - Tel. 83 12 86
17240 Llagostera

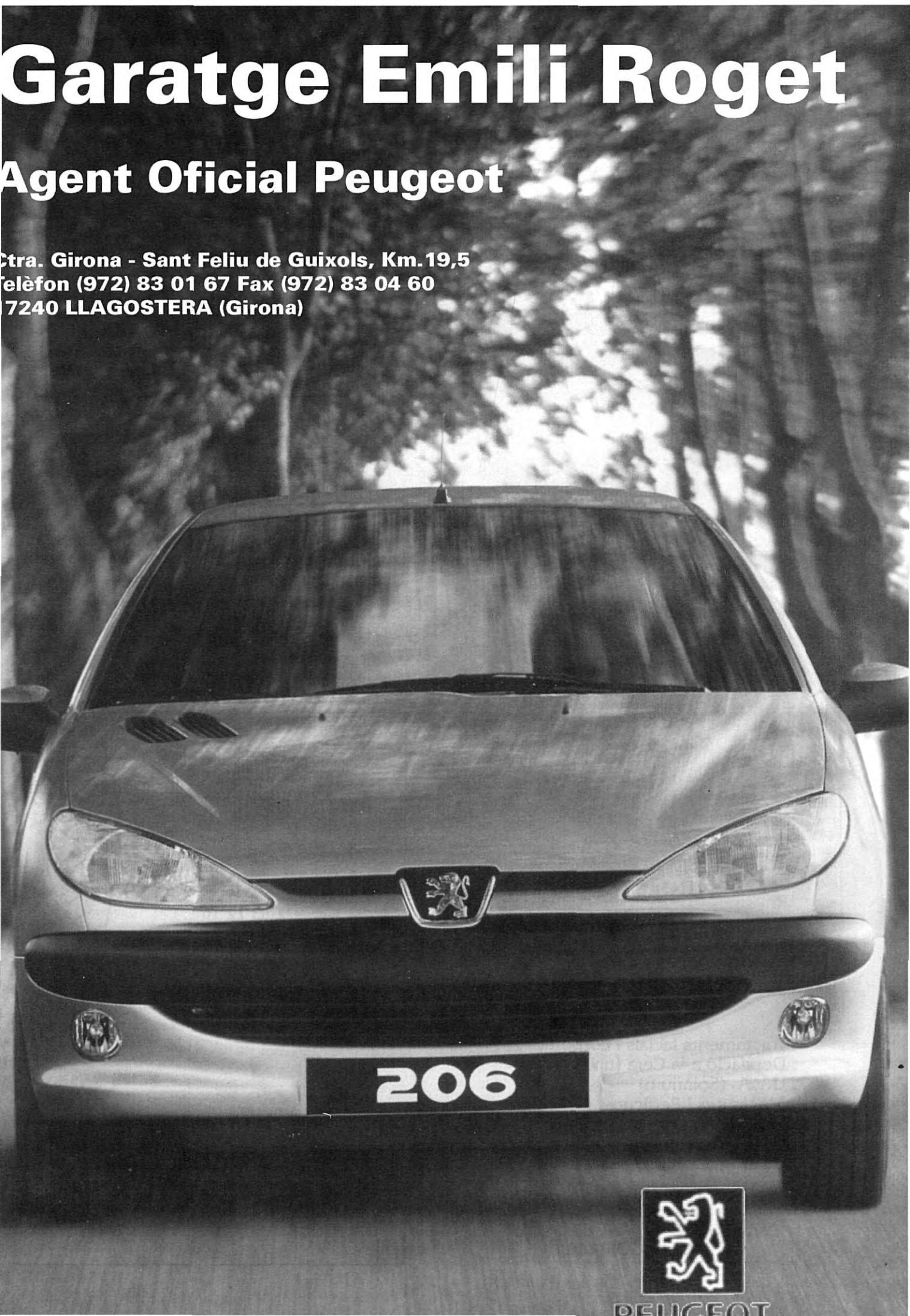
Garatge Emili Roget
Agent Oficial Peugeot
Ctra. Girona - Sant Feliu de Guixols, Km.19,5
Telèfon (972) 83 01 67 Fax (972) 83 04 60
17240 LLAGOSTERA (Girona)
206
PEUGEOT

Elecció de la portada del Butlletí número 20

El Butlletí de Llagostera fa cinc anys i ens agradria celebrar-ho amb una portada especial. Per això vam pensar que el nens i nenes de **1er. i 2n. de primària** pintessin a la seva manera un quadre famós. El quadre escollit ha estat la "Mona Lisa" de Leonardo da Vinci. El premi d'aquest concurs consistia en la reproducció del dibuix guanyador a la portada del Butlletí de Nadal. Les bases del concurs van ser les següents:

-La mida del dibuix ha de ser DIN A4 amb orientació vertical.

-Cal que el dibuix sigui en color i amb tècnica lliure (ceres, colors, retoladors...) i que el color sigui present en la totalitat de l'espai.

-Ens agradaria que els nens i nenes escrivissin amb la seva lletra el nom del quadre: Mona Lisa o Gioconda.

-Caldrà posar un número darrere cada dibuix que identificarà a l'autor. La llista numerada dels autors serà entregada al jurat dins un sobre tancat.

-Un jurat format per membres del Butlletí decidirà el dibuix guanyador entre les obres presentades per les dues escoles (recordem que només hi haurà un guanyador).

En aquestes pàgines reproduïm les obres finalistes.

Atzahara Díaz Montiel

Genís Freixas Gispert

LLAGOSTERA
RADIO
105.7 fm stereo
emissora municipal

TRES RAONS PER COMPRAR EL NOU OPEL CORSA

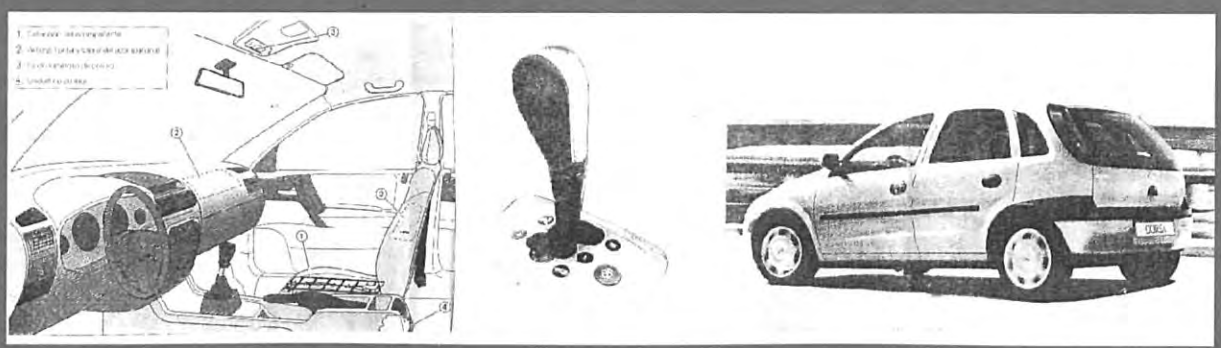

SEGURETAT MANEJABLE DISSENY

TALLER JOSEP SAGUÉ
C. Cantallops, 6 (davant la parada de la TEISA)
Tel 972 83 02 43 - 972 80 56 56
LLAGOSTERA

Álex Sánchez Ferrer

Óscar Mayorgas Gálvez

Josep Payret Julia

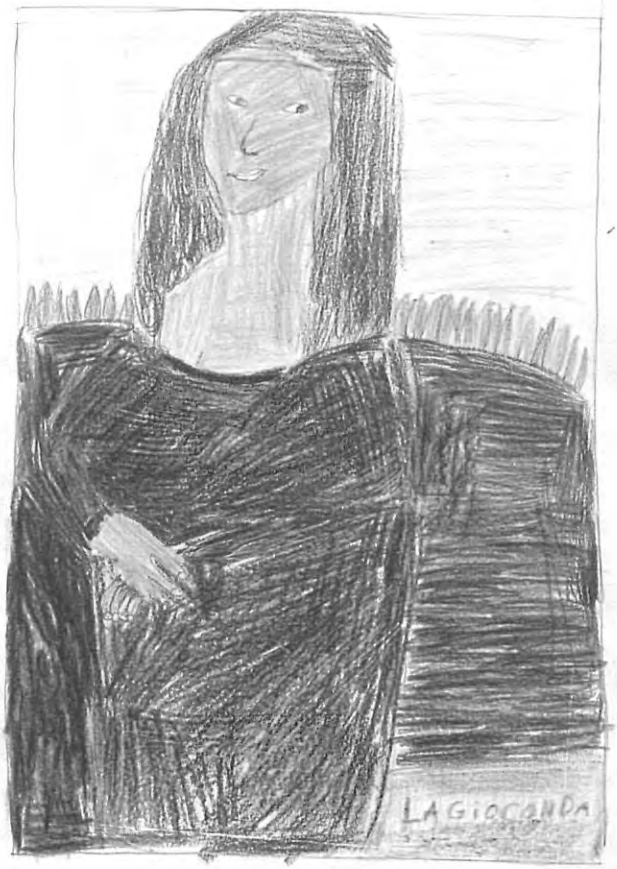

Ferran Mallorquí Ayach

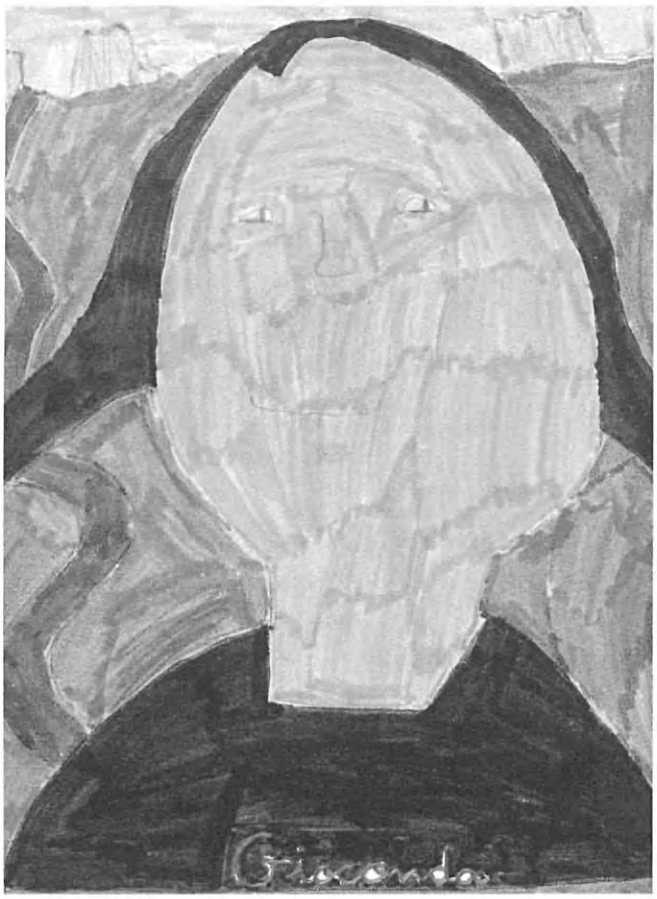

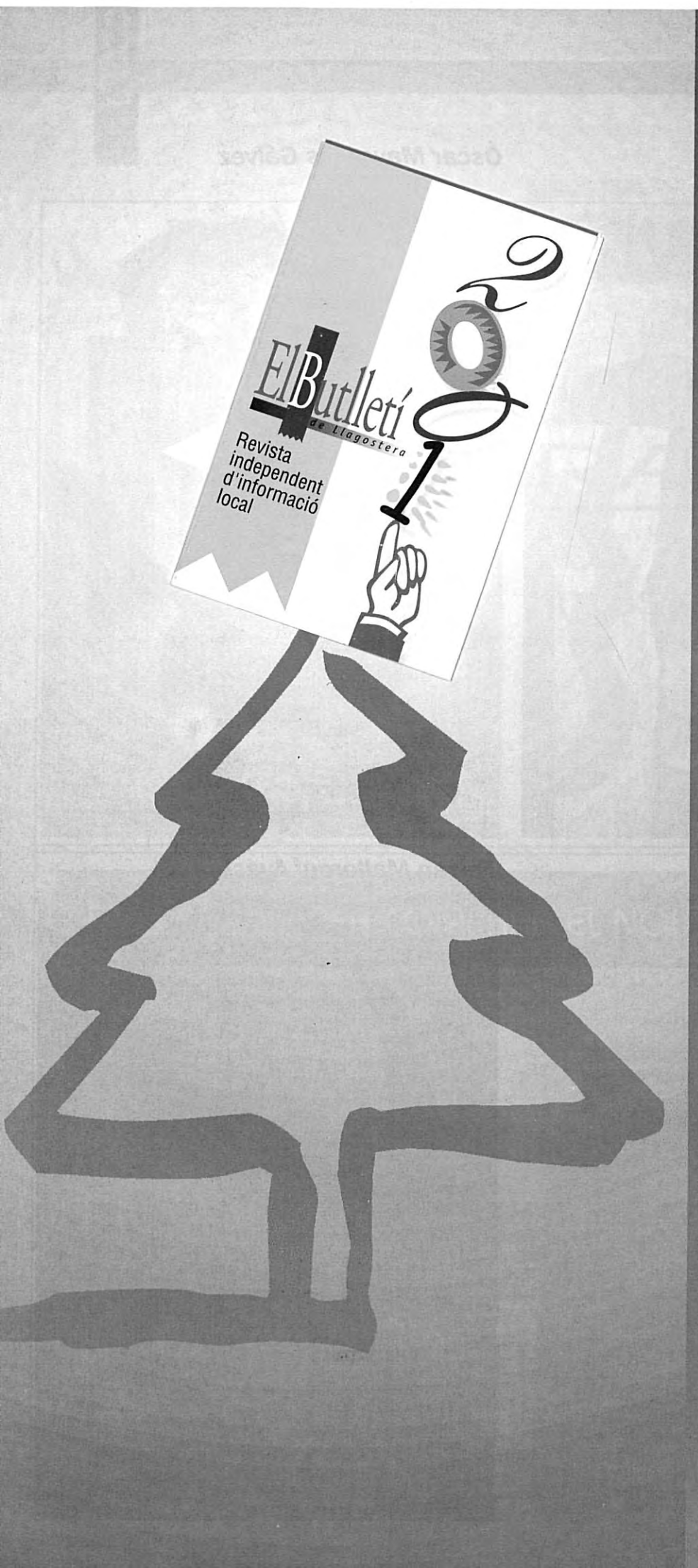

El Butlletí us desitja feliç any nou

LLAGOSTERA a la premsa

Recull en forma de titulars, triats de les notícies més interesants que han aparegut a la premsa relacionats amb Llagostera.
Si algun lector està interessat en llegir alguna de les notícies que surten en aquesta plana, pot adreçar-se a la Biblioteca, on les hi trobaran degudament arxivades.

Ciu vol un ple extraordinari per tractar de la reforma del transport sanitari a Llagostera.
(El Punt, 22 d'agost del 2000)

Ciu de Llagostera dubta que l'Ajuntament pengi la senyera per la Diada i n'ofereix una.
(El Punt, 28 d'agost del 2000)

L'alcalde mana la pressa a M[illegible]acias pels nous accesos a Llagostera.
([illegible] de Girona, 3 de setembre del 2000)

Un grup de joves apallisa un africà a les portes d'un bar de Llagostera.
(Diari de Girona, 3 de setembre del 2000)

Boadella acusa Postigo de manipular el cas d'intent de suborn de Llagostera.
(El Punt, 11de setembre del 2000)

El Butlletí de Llagostera dedica 15 pàgines a l'intent de suborn.
(Diari de Girona, 7 de Juny del 2000)

Enher admet que per acabar la línia de les Gavarres haurà de soterrar alguns dels trams.
(El Punt, 11 de setembre del 2000)

CDC de Llagostera acusa l'Entesa de negligent en els serveis sanitaris.
(Diari de Girona, 12 de setembre del 2000)

"Mai no hem dit que CiU hagi intentat un suborn, la denúncia és contra dues persones".
(El Punt, 17 de setembre del 2000)

Galobardes renuncia definitivament a ocupar la regidoria de CiU a Llagostera.
(Diari de Girona, 20 de setembre del 2000)

Postigo admet que l'escàndol de les escoltes ha paralitzat Llagostera.
(Diari de Girona, 21 de setembre del 2000)

La festa major de llagostera ha tingut un dèficit d'uns 8 milions.
(El Punt, 26 de setembre del 2000)

Pilar Sancho substitueix Cruzate com a delegada d'Ensenyament a Girona.
(Diari de Girona, 27 de setembre)

La policia de Llagostera cronometra el temps que triguen les ambulàncies a atendre ferits.
(El Punt, 29 de setembre del 2000)

Llagostera dedica un carrer a la fundadora de les religioses de St. Josep, Maria Gay.
(Diari de Girona, 3 d'octubre del 2000))

Les darreres pluges fan vessar els lixiviats de Solius al Ridaura.
(Diari de Girona, 18 d'octubre del 2000)

Una juez paraliza el tendido de Enher.
(La Vanguardia, 20 d'octubre del 2000)

Alternativa Verda també demana un major control de l'abocador de Solius
(Diari de Girona, 23 d'octubre del 2000)

La Cambra de Sant Feliu reclama quatre carrils per a la variant de Llagostera
(Diari de Girona, 25 d'octubre del 2000)

La taxa de recollida d'escombraries a llagostera s'ha apujat un 6%
(Diari de Girona, 27 d'octubre del 2000)

Llagostera sabrà els traçats per la línia de les gavarres el mes vinent
(Diari de Girona, 29 d'octubre del 2000)

Des de l'accident mortal a Teià els fangs de la depuradora de Mataró s'enterren a Solius
(El Punt, 2 de novembre del 2000)

Club Patinatge Llagostera

10è. Aniversari del Club Patinatge Llagostera

Aquest any el patinatge de Llagostera celebra el seu desè aniversari. En aquest temps, molts patinadors han passat pel club i tots ens sentim molt orgullosos d´haver-nos fet un lloc, poc a poc, en el món del patinatge, aconseguint participar en diversos Campionats de Catalunya i fins i tot en un Campionat d´Espanya de categoria juvenil.

Actualment, tenim cinquanta-vuit patinadors entre els 5 i els 19 anys. L´estructura del club està formada per sis grups en funció del nivell (P1, P2, P3, P4a, P4b i P5). Els patinadors de P1 són els que participen a l´alta competició i el P5 és el nivell d´iniciació per als patinadors que s´han incorporat recentment a aquest esport. L´Eva Estanyol és la coordinadora del club i, juntament amb ella, fan d´entrenadores la Mireia Malagón i la Cristina Rodríguez. La Junta del Club, on estan representats pares, entrenadors i patinadors, de sempre ha intentat organitzar el màxim d'activitats, acollint competicions de prestigi com ara el Campionat d´Espanya Júnior. Com a novetat, aquest any s´han realitzat les "Jornades de Portes Obertes de Patinatge". Durant els quatre dissabtes del mes d'octubre, tothom qui ha volgut ha pogut gaudir patinant al Polivalent. Ha estat una experiència molt positiva que esperem repetir en properes edicions.

Com molts ja sabeu, anualment el C.P. Llagostera celebra el FESTIVAL DE PATINATGE, on participen tots els nostres patinadors i altres clubs de les nostres contrades. Enguany es durà a terme dissabte 23 de Desembre a 2/4 de 9 del vespre i per commemorar el nostre 10è Aniversari ens hem proposat com a repte, oferir més espectacle que mai. Esperem que sigui tot un èxit, i aprofitem per dir-vos que hi esteu tots convidats. Fins aviat!

Club Patinatge Llagostera

Associació de voluntaris Avora

L'Associació de voluntaris AVORA necessita voluntaris per a les diferents activitats que es realitzen en el poble.

Els interessats us podeu adreçar al C/Saragossa, Nº7 o trucar als 972830534 / 616780746.

Aprofitem l'avinentesa per agrair la col.laboració als socis, els voluntaris i la gent que dia a dia ens està ajudant a fer l'Associació més gran.

Colla Gegantera

L'orgull de dur un capgròs

L'Agrupació de Colles Geganteres de Catalunya, con juntament amb CAPS Capgrossos d'Ellades i el Departament de Cultura de la Generalitat han elaborat una exposició anomenada CAPS nans, capgrossos i esparriots a Catalunya, és per això que dediquem aquest espai de la Colla als capgrossos i especialment als nostres.

Es creu que els capgrossos iels nans són una evolució sobredimencionada de les màscares. El que dóna més fermesa és que hi ha constància de la participació de màscares en processons de Corpus, i els gegants com els capgrossos i nans tenen el seus inicis en aquesta festa. De fet hi ha almenys un poble de Gipúzcoa, ApostolaK d'Oñati on encara ara utilitzen unes màscares per representar els apóstols en les seves processons.

Els documents més antics on es pot entendre que es parla de capgrossos o almenys dels seus predecessors és de l'any 1380. És una llista d'indumentària de Corpus *on consta que s'han d'arreglar i fer de noves unes testes*, al Llibre de Solemnitats de Barcelona de 1467 on es pot llegir "homens vestits de juyeus ab carasses de cabrit..." La primera dada documentada comprovada la trobem al 1589. Es tracta d'un text de la Casa de les Roques de València on es relacionen el vestuari i els abillaments d'una parella de "Enanos" Però a Catalunya, el capgròs m'es antic és el Lligamosques d'Olot, que és de 1760.

Malgrat rondar les 15.000 figures a tot Catalunya als capgrossos no s'els dóna la importància que tenen, dins la cultura popular la història catalana.

Sense anar més lluny els capgrossos de Llagostera, que n'hi ha sis de grans i dos per a nens, surten tots junts per la Festa Major, la resta de sortides un o dos.

Aquesta "discriminació" que han rebut els capgrossos l'hem d'anar a trobar dels anys 60 cap enrera quan sortien els capgrossos arreu de Catalunya, com al nostre poble, per Corpus i altres festes amb un mitjó o un sarró demanat almoina, això els va desprestigiar i fins i tot en un moment donat de la *història eren la riota dels espectadors, clar* que caminar al costat i donant-se la ma amb uns gegants esvelts i majestuosos...

Un altre problema dels capgossos han estat el fet de no anar aparellats, la varietat i falta d'exclusivitat d'una colla. Com poden fer un ball de capgrossos conjunt una vella, un catalanet i un pallasso? No tenen res en comú. Els capgrossos tampoc han arrelat en un poble per la falta d'exclusivitat; els nostres mateixos els podem trobar en una pila de pobles exactament iguals .

El que dóna carisma i exclusivitat a un capgròs és la persona que el porta. No passa el mateix amb els gegants, que ells tot sols ja en tenen una bona part. L'indi de Llagostera no és pas més bonic que el pallasso, però l'indi és més conegut perquè balla, fa uuuu amb la ma a la boca, saluda els nens i fa broma amb els grans, està ben caracteritzat amb un vestit i sobretot una persona que l'encarna.

Actualment a molts pobles estan adquirint un gran protagonisme, se n'estan fent de nous i i una cosa bona és que cada poble fa un capgròs exclusiu i identificatiu, per exemple a Banyoles tenen " el negre".

Bé, a Llagostera encara n'hi ha molts que no surten, podries ser tu qui els passegés pels pobles de Catalunya. Anima't i vine a la colla segur que et trobem feina a fer.

"Jo crec que traginar un capgròs,
fer un quatre de vuit o escriure un llibre
són actes culturals iguals"
Avel·li Artís Gener "Tísner" 1984

PREMI NACIONAL DE CULTURA L'Agrupació de Colles Geganteres de Catalunya ha rebut el PREMI NACIONAL DE CULTURA. Ho vam celebrar tots junts al castell de Vallfordera

Llagostera Ràdio 105.7fm

Què fan ara a la ràdio?

Del dilluns al dijous

	19:00 – 20:00	20:00 – 21:00	21:00 – 22:00	22:00 – 23:00
Dilluns	***Skritx***, amb Joan Codolar. Rock català i música variada.	***Debat obert,*** amb Joan Carles Buhigas. Debat polític	***Parèntesis,*** amb Rafa Hijano, música dance.	
Dimarts	***L'hora de l'esport.***amb Jordi Puig. Informació esportiva de Llagostera.	***Hits Box,*** amb Quim Nogué. Música variada	***Deixeu-vos portar,*** amb Ramon de Arriba, música de sempre.	
Dimecres	***No t'skapis!***, amb Xevi Casas. Música ska, i altres.		***Parèntesis***	***Alta tensió***, amb Carles Teba, música rock, ska i variada.
Dijous		***Hits Box.***	***Deixeu-vos portar***	

El divendres

17:00 – 18:00	18:00 – 19:00	21:00 – 23:00
Nantifenti, amb Jordi Puig, rock català i altres.	***Rocking***, amb Anna Ramírez. Música i informació musical.	***El cap de setmana és nostre***, amb Maria Ortega. Programa musical.

Com podeu observar hi ha hores no citades aquí, però a Llagostera Ràdio treballem 24 hores al dia, i 168 hores cada setmana. Les hores no esmentades, inclouen una selecció musical.

El dissabte

9:00 – 11:00	11:00 – 12:00	13:00 – 14:00	14:00 – 16:00	19:00 – 20:00
1, 2, 3 botifarra de pagès. Eduard Comas, Joel, Joan Codolar, Josep Castelló i Miquel Àngel Codolar. Notícies locals, i moltes coses més.	***Top Llagostera 25 principals***, amb Enric Sánchez, novetats musicals de la setmana.	***Nostra dansa la sardana***, amb Vicenç Ferrer, actualitat sardanista i sardanes.	***Sí o què?***, amb Cristina Boadella. Música variada.	***Lleva 84, 2.0.*** Amb Xevi Casas i Jordi Puig. Música rock, ska, i diversos apartats.

El diumenge

10:00 – 10:15	10:15 – 11:00
La veu de la parròquia, amb Mn Josep Mª Jordà.	***Avui, on podem anar?*** Amb Joan Carles Buhigas, agenda.

Recordeu que en tots els programes podeu col.laborar per telèfon, per demanar música, dedicar cançons, participar als concurssos... El telèfon és el **972 830 212** i la direcció electrònica **llagostera.radio@ddgi.es** I no deixis de visitar-nos a www.llagostera.com/radio.

A partir d'ara retransmetrem els plens en directe. Recordeu que es celebren l'últim dimecres de mes.

Miquel Àngel Codolar

Biblioteca Julià Cutillé

Guia de Nadal

A continuació et donem una relació de llibres per què aquest Nadal passis una bona estona amb una bona lectura. BONES FESTES!!!!

AUTOR: Braddon, Mary Elizabeth
TÍTOL: El Secret de lady Audley
RESUM: Un secret ocult desencadenarà una intriga obsessiva i astutament tramada, en un món de luxe i vanitat, passions i amor romàntic en l'època victoriana.
PÀGS: 374

AUTOR: Camilleri, Andrea
TÍTOL: El Curs de les coses
RESUM: Vito es veu involucrat, per error, en el món de la mafia ... Una història plena de intriga i humor ambientada a la Sicília profunda dels seixanta.
PÀGS: 125

AUTOR: Ellis, Bret Easton
TÍTOL: Glamorama
RESUM: Víctor Ward és un model i actor que es mou amb gran habilitat entre la fauna bohèmia de Nova York. Progressivament, la seva vida pren un ritme vertiginós i es veurà embolicat amb un obscur grup terrorista. L'autor d'*American Psycho* fa un retrat mordaç, divertit i terrorífic de la generació dels noranta.
PÀGS: 653

AUTOR: Guedj, Denis
TÍTOL: El Teorema del lloro
RESUM: ¿i Qui ha dit que les matemàtiques són avorrides?!. El protagonista haurà de fer-ne ús si vol desxifrar el missatge amagat a la carta, plena de referències matemàtiques, que el seu millor amic li va enviar poc abans de morir d'una manera molt misteriosa
PÀGS: 536

AUTOR: Guterson, David
TÍTOL: A l'est de les muntanyes
RESUM: El protagonista d'aquesta novel·la emprèn un viatge a través de les muntanyes, després que li hagin diagnosticat un càncer terminal. Farà un balanç de la seva vida, el dolor que arrossega i els remordiments de no poder complir una promesa.
PÀGS: 286

AUTOR: Nosaka, Akiyuki
TÍTOL: La Tomba de les llumenetes. Les Algues americanes
RESUM: Aquests dos relats de l'autor japonès són escrits amb una duresa i despietat que no deixarà indiferent al lector.Van guanyar el premi Naoki.
PÀGS: 139

AUTOR: Puigverd, Antoni
TÍTOL: La Gàbia d'or
RESUM: Set personatges diferents, set vides diferents, una sola història. A mida que evolucionen els personatges coneixem els secrets *que amaguen cadascú del seu passat i la manera* com s'encreuaran els seus destins.
PÀGS: 326

AUTOR: Saint-Exupéry, Antoine
TÍTOL: Ciutadella
RESUM: Obra pòstuma de l'autor de *El Petit Príncep*. El record de la vida al Sàhara empeny Saint-Exupéry a triar el desert com a unitat de lloc per a la seva meditació. L'autor explora les etapes que vinculen l'individu a Déu: la família, la llar, el treball, la comunitat dels homes ...
PÀGS: 498

AUTOR: Seth, Vikram
TÍTOL: Una música constant
RESUM: Michael Holme és un violinista de gran talent que ha acabat fracassant i sense espectatives en un Londres gris i trist. Un dia *trobarà una pianista que havia estimat feia* temps i Michael intentarà reviure el seu amor. La música i la literatura conflueixen en aquesta novel·la en perfecta harmonia.
PÀGS: 397

AUTOR: Vila i Carreres, Jordi
TÍTOL: Aquell luxuriós estiu del 41
RESUM: Història d'un jove que coneix per primera vegada l'amor guiat per una francesa guapíssima més gran que ell. Uns problemes familiars els portaran al Paris ocupat pels alemanys i allà entren en una espiral d'esdeveniments i aventures que donen un tomb radical a la seva vida i també a la dels que l'envolten.
PÀGS: 157

G.E. Bell Matí

Campament d'estiu a muntanya

Com en els darrers anys, en el transcurs de la tercera setmana del mes d'agost es porta a terme un campament als Pirineus amb la idea de fer algunes ascensions als pics de les rodalies d'on estem instal·lats.

Enguany, la zona escollida ha estat el càmping Alta Ribagorça, entre les poblacions de Pont de Suert i Vilaller. Un indret amb uns cims prou atractius per la seva situació que no tenen res a envejar als clàssics i massificats itineraris de més renom.

Vam poder portar a terme totes les ascensions previstes, començant pel modest Tuc del Port de Vielha que amb els seus només 2.606 metres és un bonic mirador d'aquelles contrades. Malgrat la calitja que ens acompanya tots els dies, tenim boniques vistes de la Vall d'Aran, Ribagorça, Vall de Molleres, Maladeta etc. El segon cim que vam trepitjar va ser la Tuca de Ballibierna i la Tuca de les Culebres de 3.056 i 3.051 metres respectivament i separades uns dos-cents metres per l'anomenat Pas de Cavall i al qual accedim des de l'Estany de Llauset, desfigurat per l'enorme presa construïda per generar energia hidroelèctrica.

L'altra jornada vam remuntar tota la Vall de Molleres des de la boca sud del túnel de Vielha fins coronar el Tuc de Molleres de 3.010 metres, podent gaudir de la impressionant visió de tot el massís de la Maladeta i l'Aneto, que sembla que podem arribar a tocar.

L'última jornada de muntanya l'arrodonim amb la pujada a la Punta Alta de 3.013 metres, cim desconegut per tots nosaltres, al qual accedim des de l'embassament de Cavallers podent-nos delectar amb la contemplació d'una bonica extensió d'estanys a la zona de Colomers – Aigües Tortes, la Cresta de Bessiberris, etc. La participació en totes les sortides, llevat de la del Tuc de Molleres, va ser de tots els 14 components del campament encara que només en l'ascensió del Ballibierna vam poder arribar tots fins dalt. Els participants vam ser: Olga Vidal, Aleix Melero, Marc Coll, Jaume Ventura, Josep Bagué, Ferran Masnou, David, Lluís Casals, Lluís Mateu, Josep Mª Tibau, Pascual Aguilera, Julià Xirgu, Jordi Masnou i Joan Sàbat.

Lluís Casals

LA NOVA JUNTA

El passat 17 de novembre va tenir lloc l'Assemblea General de Socis amb caràcter Ordinari amb el següent ordre del dia:

- Lectura i aprovació de l'acta anterior.
- Resum d'activitats.
- Estat de Comptes.
- Precs i preguntes.

Tots els punts tractats varen ser aprovats per unanimitat després del pertinent debat. Un cop finalitzada l'Assemblea Ordinària es va convocar l'Assemblea General de Socis Extraordinària amb un únic punt de l'ordre del dia, la renovació de la Junta Directiva del Grup. En presentar-se una única candidatura va ser escollida per unanimitat Els integrants de la mateixa, amb la funció a desenvolupar, és la següent:

President: Joan Sàbat Tibau
Vicepresident: Lluís Mateu Bartoli
Secretari: Julià Xirgu Ciurana
Tresorer: Antoni Cano Jimenez
Vocal: Lluís Casals Quer
Vocal: Pascual Aguilera Rodríguez
Vocal: Pau Bassets Pla
Vocal: Miquel Bagudanch Miquel
Vocal: Josep Mª Tibau Hernàndez
Vocal: Joaquim Castelló Boadas

Sardanistes de Llagostera

La nostra dansa

Estructura de la sardana

Com totes les danses la sardana disposa d'un vocabulari propi que ens cal conèixer.

Comencem, doncs, per dir que les parts més diferenciades que hi ha a la sardana són dues: els CURTS i els LLARGS.

Qualsevol sardana es divideix en 10 parts que s'anomenen TIRADES. De les 10 TIRADES n'hi ha 4 de CURTS i 6 de LLARGS.

TIRADA: Ens referim amb ella a tota l'extensió dels temes musicals de curts o de llargs (sense importar-nos el nombre de compassos que té).

TIRATGE: És el nombre de compassos que té cadascun del temes musicals de la sardana (tirada).

Ordre de les tirades:

(Preludi)
1ª. 1 tirada de curts
2ª. 1 tirada de curts
3ª. 1 tirada de llargs
4ª. 1 tirada de llargs
5ª. 1 tirada de curts
6ª. 1 tirada de curts
7ª. 1 tirada de llargs
8ª. 1 tirada de llargs (Contrapunt)
9ª. 1 tirada de llargs (Contrapunt)
10ª. 1 tirada de llargs (Cop final o fora)

Així, dons, les 10 tirades d'una sardana tenen sempre el mateix ordre: dues de curts, dues de llargs, *dues de curts i quatre* de llargs.

PRELUDI o INTROIT: Per definir el preludi hem de dir primer que la sardana està concebuda per ésser ballada primordialment a l'aire lliure, on la gent està dispersa i xerra o juga i cal que se l'avisi d'alguna manera, ja que cal que el sardanista estigui atent al principi, per poder comptar correctament. Així, doncs, podem dir que el preludi és un avís perquè els dansaires es preparin per ballar la sardana.

Els CURTS: Podríem definir els curts com un preludi musical del que serà la sardana, i que al llarg dels curts i els llargs, s'anirà desenvolupant fins a conquerir el final amb la seva conclusió musical.

Els LLARGS: Podríem definir els llargs com aquella part de la sardana en què la música es desenvolupa amb tota la seva intensitat. Els llargs consten, normalment, de tres o quatre parts ben diferenciades que són. El ritme de la sardana normal; una part més airosa, anomenada pels dansaires "aire"; un altre encara més airosa, o més rítmica, anomenada "salt petit" o repunteig; i acaba normalment amb un augment de la intensitat musical anomenada "salt".

Vegem ara una representació gràfica de les tirades d'una sardana:

Curts	/—/	/—/
Llargs	/—/—/	/—//—//—//—/
Curts i llargs	/—/—//—/—//—//—//—//—//—//—/	

El CONTRAPUNT: *Les dues darreres tirades de llargs* van separades per unes notes de flabiol que són anomenades "contrapunt". És una filigrana musical molt semblant a l'introit, però que tenen una durada ben ajustada i determinada. Són els dos compassos amb en què es marca uns moments de repòs, tant per als músics com per els dansaires. Així, dons, els balladors abaixan els braços i després del segon compàs, a principi del tercer compàs, comença una altra vegada la tirada.

El COP FINAL o FORA: Quan la cobla comença els compassos de la sisena tirada de llargs, si poseu atenció, sentireu que el fabliolaire tot girant-se cap a la resta del músics crida "fora" i després d'acabada la sardana tots els instrumentistes emeten una nota en *una sola i sobtada* emissió musical en forma de cop, això es coneix musicalment amb en nom d'ACORD i és el que marca el final de tota la sardana. És l'acord final, més conegut el FORA o COP FINAL. Els dansaires també acaben la sardana amb un acord final, traduït amb un moviment de braços en forma de cop endavant o bé enrera segons l'estil de cada dansaire.

Agrupació Dansaires Sardanistes de Llagostera

Llar d'infants el niu:

L'educació dels hàbits

Podríem definir els HÀBITS com a costums, actituds, formes de comportar-se davant situacions concretes, pautes de conducta i, en definitiva, aprenentatges, que adquireixen els nens en molt bona part abans dels tres anys.

A la llar d'infants les rutines quotidianes ocupen una gran part del temps, i es van repetint dins d'uns horaris estables cada dia. Això dóna seguretat als infants i els ajuda a estructurar-se en el temps.

L'adquisició d'hàbits en les edats compreses entre els 0-2 anys està directament relacionada amb l'inici del desenvolupament de la pròpia autonomia. S'ha de tenir en compte que els nens encara són molt petits i no se'ls pot exigir que facin les coses tot sols, però sí que se'ls pot demanar una certa col·laboració pel que fa a la disponibilitat corporal i a la iniciativa pròpia. A partir del primer any ens podem començar a plantejar petits objectius i anar-los consolidant durant tot el curs, amb la col·laboració indispensable de la família.

Aquests hàbits no s'adquireixen d'avui per demà, sinó que són fruit d'un procés que succeeix de forma progressiva al llarg de la vida. S'inicia a les primeres setmanes de vida i s'estén fins a l'edat adulta. Durant la infància, la imitació és el factor principal d'aprenentatge. L'adult ha de tenir present que ell serà el model que l'infant agafarà com a punt de referència, per això és important que l'adult tingui i valori positivament cadascun dels hàbits que pretén ensenyar als infants. S'ha de donar tanta importància a l'intent com a l'èxit.

Per tal que l'infant pugui anar automatitzant certs hàbits, és molt important que la tasca que es duu a terme a l'escola es complementi a casa. Si no es fes provocaria un estat d'incertesa que el desorientaria i no sabria si allò que fa està bé o malament.

Cal dir que quan l'infant està en l'etapa inicial de qualsevol aprenentatge és molt important la comprensió i la confiança de l'adult cap al nen. Cal donar temps al temps i tenir en compte que a mesura que es va repetint una acció, arriba un moment en què no suposa cap esforç utilitzar-la com a resposta a un estímul concret, ja que l'hàbit es va assolint sense que l'individu en sigui conscient.

Els objectius que es pretenen aconseguir quan es treballen els hàbits en nens de 0-3 anys són : aconseguir una millor autonomia i seguretat del nen perquè es formi una imatge positiva d'ell mateix i dels altres, i també fomentar l'adquisició d'uns comportaments que li permetin seguir tot el procés de socialització dins i fora de l'escola.

Els hàbits que des de l'escola es pretén que assoleixin els infants són:

-Hàbits en el vestir: col·laborar quan l'adult el vesteix, treure's i posar-se peces senzilles, posar-se les sabates encara que no sigui en el peu correcte, adonar-se que té els cordons descordats ...

-Hàbits d'alimentació: manifestar que té gana o set, valorar rentar-se la cara i mans abans de menjar o quan estan brutes, estar assegut mentre menja, agafar la cullera i mostrar iniciativa per menjar tot sol...

-Hàbits d'higiene personal: col·laborar corporalment quan se'l renta, distingir entre estar net i estar brut, satisfacció per sentir-se net ...

-Hàbits d'ordre: col·laborar en la recollida de joguines i materials diversos, localitzar on es penja el seu abric i la seva motxilla, llençar els papers a la paperera ...

-Hàbits de responsabilitat: respondre davant la prohibició i davant els missatges de l'adult, complir encàrrecs senzills, valorar els desplaçaments en silenci, desplaçar-se per l'escola sense córrer ...

-Hàbits de relació: acceptar la companyia de l'educadora i dels nens i nenes, compartir les joguines i els materials de la classe, mostrar afecte envers els altres amb la mirada i el somriure, saludar i acomiadar-se ...

Equip d'educadores de la Llar d'infants El Niu

CEIP Lacustària

Experiències a la "Web de l'Aula"

Des de l'inici d'aquest curs, el CEIP Lacustària té una mostra d'algunes de les experiències dutes a terme pels nostres alumnes a la "WEB DE L'AULA" del Centre de Recursos Pedagògics del Gironès (CRPG). Aquesta mostra té per objectiu participar en un recull d'experiències de diferents escoles de les comarques gironines, per tal de compartir-les entre tots els centres i, si es desitja, assessorar-se sobre aquells treballs que més hagin interessat per poder dur-los a terme en una altra escola. A part d'aquest procés d'intercanvi, el llistat d'experiències restarà en el catàleg de la pàgina web del CRP on tothom pot accedir-hi. Els projectes que hem presentat són: **Taller de cuina: "Els rellotges d'en Dalí", Taller de plàstica "El meu cap gros, una disfressa total de Carnaval", "Exposició de flors de la Festa Major" i Mil·lenium Teatral: "Mil històries de la Història".**

La castanyada

La Fageda d'en Jordà

Gaix sobre la colada de lava del volcà del Croscat, l'última erupcia volcanica que hi va haver a Catalunya ara fa 11.500 anys.
Es un bosc molt gran quasi tots els arbres són faigs el faigs fan 40 metres d'alçada. També s'hi pot trobar roures i alguna alzina.
Vam veure al volca Croscat, una part del volcà hi ha arbres i l'altre part vam trobar pedres volcàniques. Dins la Fageda vam veure un pessebre i també una bambolla molt gran i pel voltant n'hi ha de petites. És un lloc molt maco per anar a veure.

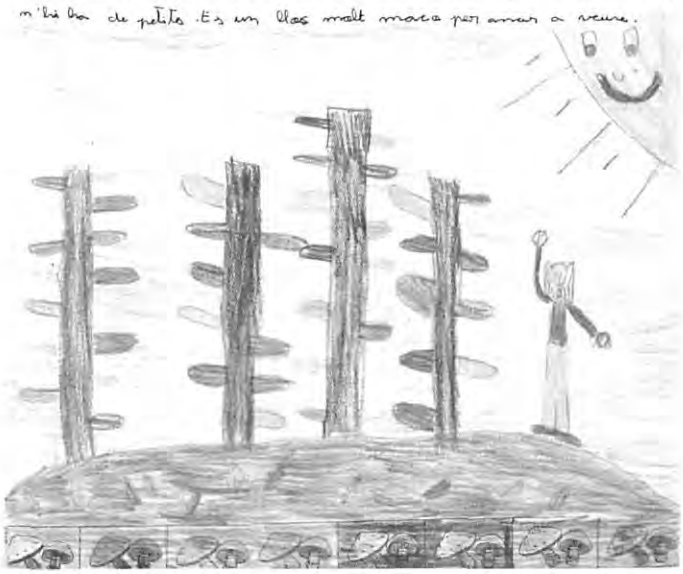

Excursió dels alumnes de 1r. a La Bisbal

Bones Festes!
LOVERAS
OBRES i CONSTRUCCIONS S.L.
Tels. 80 52 98
609 36 32 30
610 25 63 82

IMPREMTA OFFSET TIPOGRAFIA
RODAS
Camprodon, 24
Telèfon i Fax: 83 02 10
LLAGOSTERA

L'ESTIL
moda
Bones Festes !
Plaça Catalunya, 16
Telèfon 83 09 08 LLAGOSTERA

BON NADAL!
CARN
AGUSTÍ
EMBOTITS
C/ Consellers, 2
tel. 830257
LLAGOSTERA

Dietètica,
Herboristeria
Cosmètica natural
la natura
Passeig Pompeu Fabra, 46 - Llagostera
Tel. 972.80.56.13 - 972.83.10.39

JOSEP ANGLADA
MANEL MOLINA
LLAGOSTERA
Josma
pintura ··· decoració
Tel 80 52 08 - 46 35 78

LAMPISTERIA
J. FA
Es fan instal·lacions de gas i les revisions obligatòries
Passeig Pompeu Fabra, 49 - Tel. (972) 83 03 64
LLAGOSTERA

Llibreria - Material escolar
Bones Festes !
RAMONA FRIGOLA
C/ Ganix, 14 - Tel. 972 83 03 84 - LLAGOSTERA

Arxiu Obert

Activitats

L'Hospital , 500 anys. D'Hospital de pobres a geriàtric.

El dia 16 de desembre es va inaugurar *l'exposició L'Hospital , 500 anys. D'Hospital de pobres a geriàtric.*

Es tracta d'un recorregut per la història de l'Hospital des de la primera notícia coneguda l'any 1557 fins a l'actualitat. L'exposició inclou un racó molt especial dedicat a l'època actual i a les persones que dia a dia treballen al centre.

L'exposició estarà oberta els dies 17, 23, 24, 26, 30 i 31 de desembre i 1, 6 i 7 de gener de 12h. a 14h. i de 18h. a 20h.

La sala de consulta de l'Arxiu permet treballar amb tranquil·litat

Biblioteca

Aquestes són les darreres publicacions incorporades a la biblioteca de consulta de l'Arxiu, en les quals es fa referència a algun aspecte de la història de Llagostera:

MALLORQUÍ, Elvis, *Les Gavarres a l'edat mitjana. Poblament i societat d'un massis del nord-est català.* Girona, 2000.

BORRÀS, Mercè *Refugiats/des (1936-39),* Quaderns de la Revista de Girona, 87 Diputació de Girona, Girona, 2000

DDAA *El carrilet de sant Feliu de Guíxols a Girona. Valors actuals d'un traçat*. Girona, 1998

Publicacions

Crònica , núm. 20

Acompanyant l'exposició dedicada a l'Hospital-Residència Josep Baulida , aquest desembre ha sortit el número 20 de la revista **Crònica**, titulada **L'Hospital**, en la qual es tracten aspectes fins ara desconeguts d'aquesta institució.

Breus

Està a la venda :

·Crònica núm. 20, ***L'Hospital***

Preu de venda 400.-

Preu per als subscriptors 300.-

·Pòster Privilegi de Jaume I

Preu de venda 300.-

Tríptic informatiu

S'ha presentat el nou tríptic informatiu de l'Arxiu municipal.

Amb un disseny informal el full explica quines tasques realitza l'Arxiu i quins serveis ofereix als ciutadans.

Marta Albà i Espinet
Arxivera municipal

1. Sala de treball intern
2. Dipòsit documentació
3. Sala d'exposicions i conferències
4. Sala de consulta per al públic

Ford

TALLER R. COROMINAS

Telf.: 972.83.05.78 - LLAGOSTERA

"Perquè busques alguna cosa més"

GEMMA

PERFUMERIA

ESTÈTICA

COMPLEMENTS

Bon Nadal!

ÀNGEL GUIMERÀ, 28 - TEL./FAX (972) 83 15 82
17240- LLAGOSTERA (GIRONA)

Casal Parroquial Llagosterenc

Els arbres trontollen, les branques es mouen empeses pel fort vent que les empeny i el remor que sentim no és només d'aquest moviment sinó de les rialles que un gran número de nens i nenes del nostre Casal Parroquial proclamen sense parar.

Hem tingut aquest estiu un total de 260 nens, amb un gran número de monitors i *premonitors motivats* amb un interès engrescador en fer trontollar aquest gran grup.

Ramon Soler

Foto Kim

Des de tres anys fins a catorze anys, han passat moltes hores d'esplai (*jocs, piscina*, platja, colònies, acampada, gimkana, xocolatada, Festival d'actuacions,...) i per què no, també de feina i de preparació.

El nostre **Casalet** de matins i el **Casal** de tardes, no pretenen res més que potenciar uns valors humans enriquits per la comprensió, el companyerisme, el joc en equip,... adaptats a les necessitats i edats de cada nen.

Aquest any el Casal Parroquial us vol oferir també, les primeres Colònies de Nadal, adreçades a infants entre set i dotze anys, els dies 27 al 30 de desembre omplertes amb jocs, tallers, danses, i molt bon humor, ubicades a Ca l'Aldrich i portades a terme per un grup de monitors molt engrescats. Animeu-vos-hi!

També voldria fer esment que en la **Tallada de Troncs** d'enguany es va estrenar en aquest Casal, una gran cuina exterior, feta amb molt bon gust i que resta a la vostra disposició per anar-la a visitar quan vulgueu i com no, participar en els exquisits àpats que hi tindran lloc.

Foto Kim

No pot faltar esmentar el màgic teatre interior que tenim, on s'hi ha representat amb gran opulència tres funcions de: "**Les Filles del Taper**"; els seus protagonistes ens han conduït en una altra època i amb la seva força de representació ens han fet gaudir per tres vegades als espectadors de la sala. Aquesta obra, ha iniciat una gira de representacions a Santa Coloma, Hostalrich, Palamós i Palafrugell. A tots ells, un fort aplaudiment!

En aquest teatre tenim ja en cartellera, les tres funcions per representar els Pastorets d'enguany, en els dies 26 de desembre a les 6h. tarda, 30 de desembre a les 10 h. vespre i el 7 de Gener a les 6 h. tarda. A tot l'equip desitjar-li un fort encoratjament per una gran tasca i felicitar-los per endavant per la il.lusió de portar-la a terme. Us hi esperem a tots!

I convidar-vos també a participar en totes aquelles activitats que el nostre Casal Parroquial prepara amb gran força per poder anar creixent dia a dia cada cop més, gràcies a la col.laboració de tots.

Ma. Àngels Rosselló Bagudanch.

L'AGENDA

DESEMBRE

CONCURS DE PESSEBRES, APARADORS I CARRERS
Inscripcions: fins al dia 20 de desembre a l'Ajuntament (Tel. 972830218 / 972830375)
Organitza: Escola d'Artesania - Àrea de Cultura de l'Ajuntament (programa a part)

Dissabte, 16
NADAL AL COL·LEGI NOSTRA SENYORA DEL CARME
PASTORETS
Jornada de portes obertes i quadres plàstics a càrrec dels nens d'educació infantil
Lloc: Col.legi Ntra. Sra. del Carme
Hora: de 17'30 h. a 18'30 h.

Diumenge, 17
FESTA DE NADAL DEL CEIP LACUSTÀRIA
Amb motiu de l'Any Internacional de la Matemàtica, els alumnes del CEIP Lacustària organitzen "Festamàtic". Una festa amb xocolatada i jocs adreçats als pares i nens.
Lloc: CEIP Lacustària

Diumenge, 17
ELS PASTORETS al Col·legi Ntra. Sra. del Carme.
A càrrec dels nens de primària.
Lloc: Sala d'Actes del centre
Hora: 17'30 h.
Direcció: Jaume Romo

Dissabte, 23
FESTIVAL DE PATINATGE
Lloc: Pavelló Municipal d'Esports
Hora: 20,00 h.
Organitza: Club de Patinatge - Patronat Municipal d'Esports

Diumenge, 24
CAGATIÓ
Hora: A partir de les 17,00 h.
Podeu participar-hi trucant a Llagostera Ràdio, al telèfon 972 83 02 12
Organitza: Llagostera Ràdio

PESSEBRE VIVENT
Lloc: Plaça del Castell, c/ Olivareta i c/ Processó
Hora: sortint de la Missa del Gall
Organitza: G.E. Bell-Matí

BALL DE NIT DE NADAL
Lloc: Edifici Polivalent
Hora: 1'30 h. matinada, després de la Missa del Gall.
Organitza: Penya Barcelonista de Llagostera

Dilluns, 25
PESSEBRE VIVENT
Lloc: Plaça del Castell, c/ Olivareta i c/ Processó
Hora: de les 18,00 h. a les 20,00 h.
Organitza: G.E. Bell-Matí

Dimarts, 26
ELS PASTORETS
Lloc: Casal Parroquial Llagosterenc
Hora: 18,00 h.
Direcció: Joan Turon

PESSEBRE VIVENT
Lloc: Plaça del Castell, c/ Olivareta i c/ Processó
Hora: de les 18,00 h. a les 20,00 h.
Organitza: G.E. Bell-Matí

QUINA
Lloc: Casino Llagosterenc (Cafè)
Hora: 19,00 h.
Organitza: Casino Llagosterenc

EL TRENCANOUS, espectacle musical infantil
Lloc: Teatre Municipal Casino Llagosterenc
Hora: 18,00 h.
Organitza: Casino Llagosterenc

21ª. CURSA POPULAR DE
SANT ESTEVE
Lloc de sortida: Pavelló Municipal d'Esports
Hora: 11,00 h.
Preu inscripció: 700 ptes.
Organitza: Club d'Atletisme Llagostera i Patronat Municipal d'Esports

Dissabte, 30
ELS PASTORETS
Lloc: Casal Parroquial Llagosterenc
Hora: 22,00 h.
Direcció: Joan Turon

QUINA
Lloc: Casino Llagosterenc (Cafè)
Hora: 22,00 h.
Organitza: Casino Llagosterenc

RECOLLIDA DE CARTES
ALS REIS
Espectacle infantil a càrrec de SIM SALABIM.
Lloc: Teatre Municipal Casino Llagosterenc
Hora: 11,30 h.

A continuació els patges reials recolliran les cartes dels nens i els lliuraran un petit obsequi.
Cal escriure al dors de la carta el vostre nom complert i la vostra adreça, el més clar possible !!!
Organitza: Comissió de Reis i Àrea de Festes de l'Ajuntament

Diumenge, 31
SOPAR I REVETLLA DE CAP D'ANY
Lloc: Edifici Polivalent
Hora: El buffet lliure s'obrirà a les 21'30 h.
Preu sopar i ball:
7.500,-ptes per persona
3.000,-ptes, nens fins a 12 anys
Preu ball: 1.000,-ptes, només ball.
Reserva el tiquet trucant a l'Ajuntament, al pub l'Enrenou o al Bar Modoni.

GENER

Dilluns, 1
ELS PASTORETS
Lloc: Casal Parroquial Llagosterenc
Hora: 18,00 h.
Direcció: Joan Turon

Divendres, 5
CAVALCADA DE REIS
Sortida de la cavalcada: Pl. del Carril
Hora: 19,00 h.
Organitza: Comissió de Reis i Àrea de Festes de l'Ajuntament (programa a part)

Dissabte, 6
QUINA
Lloc: Casino Llagosterenc (Cafè)
Hora: 22,00 h.
Organitza: Casino Llagosterenc

Dia pendent de confirmació
CONCERT DE NADAL DEL COR PARROQUIAL LLAGOSTERENC
Lloc: Església Parroquial
Hora: 20,00 h.
Organitza: Cor Parroquial Llagosterenc

Diumenge, 14
FESTA DE SANT ANTONI ABAT (programa a part)

FEBRER

CARNAVAL. Dies 23, 24 I 25 (programa a part)

EXPOSICIONS

"L'HOSPITAL, 500 ANYS. D'HOSPITAL DE POBRES A GERIÀTRIC"
Inauguració: 16 de desembre, a les 20 h.
Lloc: Sala d'exposicions de l'Arxiu Municipal
Organitza: Arxiu Municipal – Àrea de Cultura de l'Ajuntament de Llagostera
L'exposició estarà oberta els dies 17, 23, 24, 26, 30 i 31 de desembre i els dies 1, 6 i 7 de gener.
Horari: de 12,00 h a 14,00 h. i de 18,00 h a 20,00 h.

"ROBA ANTIGA"
Inauguració: 23 de desembre, a les 20 h.
Lloc: Sala de Plens de l'Ajuntament
Organitza: Ajuntament de Llagostera
L'exposició estarà oberta els dies 24, 25, 26, 29, 30 i 31 de desembre i 1 de gener
Horari: de 12,00 h a 14,00 h. i de 18,00 h a 20,00 h.

"EL CANT DE LES BALENES"
Exposició amb les il·lustracions del conte "El cant de les balenes" i parc infantil amb activitats diverses per a la mainada.
Inauguració: 23 de desembre, a les 11,00 h.
Lloc: Local Social "La Caixa"
Organitza: Ajuntament de Llagostera
L'exposició estarà oberta els dies 23, 24, 29, 30 i 31 de desembre i 4 i 5 de gener.
Horari: d'11,00 h a 14,00 h. i de 16,00 h a 19,00 h.

"DE LLENYA A CARBÓ. MEMÒRIA D'UN ANTIC OFICI"
Lloc: Museu Etnològic
L'exposició estarà oberta els dies 23, 24,25, 26, 30 i 31 de desembre.
* Els dies 24 i 31 de desembre l'exposició només estarà oberta de 12,00 h a 14,00 h.
Horari: de 12,00 h a 14,00 h. i de 18,00 h a 20,00 h.

"UNA MIRADA AL MÓN"
Del 26 de gener al 4 de febrer.

Naixements

2 juliol	Nouhayla Charkaoui Azeggaghe
20 juliol	Halima Cmara Jaitheh
25 juliol	Enrique Martín Urbano
31 juliol	Biel Guinó Comas
1 agost	Raül González Gómez
5 agost	Héctor-Miguel Pérez Tarrida
10 agost	Aida Teixidó Barea
18 agost	Francisco-Javier Martín Pulido
17 agost	Najwa El Mourabiti Lamkadmi
26 agost	Bintou Jabbi Dukuray
3 agost	Caterina-Elena Olbrich
31 agost	Redouane Ondouh El Khattaabi
5 setembre	Raúl Bermejo Pérez
10 setembre	Coral Ramírez Esteller
16 setembre	Abril Fernández Martí
8 setembre	Tomàs Lloveras Badía
22 setembre	Omar El Ghaddar Chadri
26 setembre	Sandra Cebrian Ortega
1 octubre	Hassan Soultana El Baz
9 octubre	Guillem Roget García

Abril Fernández

Coral Ramírez Esteller

Raúl Bermejo

Tomàs Lloveras

Matrimonis

Data		Nom i cognoms
5	agost	Antoni García Tomàs i Jordina Chaves Albareda
26	agost	Miguel Gratacòs Capella i María-Eugenia Llinàs Tarrés
2	setembre	César-Mariano Galiano Royo i Olga Llobet Guevara
3	setembre	Víctor González Mainegre i Mónica Ribas Bou
10	setembre	Pedro Serra Carreras i Maria-Eugènia Llinàs Tarrés
1	octubre	Faustino Martínez Cabezuelo i Sandra Llach Vicens
8	octubre	David Alcalde Andrés i Dordie Aileen Hester
14	octubre	David Puig Riera i María del Carmen González Romero
14	octubre	Salvador Subirós Clará i Maria Glòria Brossa Montiel

Defuncions

1 agost	Concepción Bou Riera	90
2 agost	Carmen Ciurana Gascons	80
5 agost	Jaime Fa Tolsanas	67
11 agost	Ricardo Jovanet Barti	93
12 agost	Remedios Burch Soler	75
13 agost	José Mauri Vila	64
14 agost	Leonardo Soler García	73
16 agost	Joaquin Maruny Solés	71
24 agost	Elisa Solà Valentí	78
26 agost	Issam Hida	19
30 agost	José Portal Ruiz	53
2 setembre	Fermín Navarro March	68
6 setembre	Laura Raurich Puig	90
19 setembre	Crescencia Gandol Roqueta	87
26 octubre	Maria Aubó Ferrer	77

Secció coordinada per Cristina Càceres, Marta Genoher i Pilar Ventura

Si voleu que aparegui una fotografia en qualsevol de les seccions del Registre Civil, feu-la arribar a l'apartat de Correus 76, o bé al número 40 del carrer migdia. Si voleu que us vinguem a retratar deixeu-nos el missatge al contestador (972 83 12 10) o a l'adreça electrònica: elbutlleti@grn.es.

FINANCIEM LES SEVES COMPRES
FINS A 12 MESOS SENSE INTERESOS

RELLOTGERIA COMAS JOIERIA

ESPECIALISTES DES DE L'ANY 1860 • TALLER PROPI
C/Barraquetes, 13 - Tel. 972 46 32 29 • 17244 CASSÀ DE LA SELVA (Girona)

CONCESSIONARI OFICIAL

SANDOZ

VICEROY
Since 1951

Us desitgem a tots
molt Bones Festes!

JAVERNA
De Que

*Plats combinats

*Tapes variades
i entrepans

*Bon ambient

... Un lloc diferent
per anar

C. Àngel Guimerà, 29
"ANTIC DORADO"

Tel. 972 830664
LLAGOSTERA

Museus a Llagostera

Durant l'alcaldia que regia en Josep Puig, assessorat per l'Esteve Fa, els afeccionats a l'arqueologia van aconseguir, amb una agrupació d'uns trenta socis, la legalització oficial d'un Patronat de Museus, i amb una minsa ajuda de la Generalitat van poder reconstruir la Quadra d'en Ribes i l'antiga estació com a locals de museus d'arqueologia, etnologia, història i arxiu. Així es van formar unes col·leccions interessants de les seves especialitats, i es va erigir un monument a Jaume I, que havia atorgat els cèlebres Privilegis a aquest poble.

El Museu d'Arqueologia era polivalent i exposava material arqueològic de l'edat de pedra, sílex, ceràmica, de l'edat ibèrica, fòssils i minerals, que van aportar molts particulars del poble. Aquesta barreja d'elements era molt interessant, ja que tots els donants estaven contents de veure exposades les seves aportacions, i això incitava a portar més materials i a fer visites periòdiques. Aquestes col·leccions eren prou conegudes, perquè cada setmana vingueren grups d'escolars de les diferents províncies catalanes elogiant el que hi havia exposat, i les autoritats i els especialistes de les matèries varen felicitar moltes vegades els organitzadors.

Però en venir l'alcaldia d'en Narcís Casas, com que es dedicava a moltes activitats, va delegar competències als seus companys de consistori, i els va donar carta blanca en les respectives responsabilitats. Per desgràcia, la secció de cultura va recaure en una persona que veia l'exposició d'arqueologia massa plena de pedres. Amb aquesta idea, prescindint del Patronat, va contractar uns especialistes d'arqueologia de Girona que eren molt entusiastes però que no coneixien el territori del poble i menys els seus monuments prehistòrics, i varen escombrar barroerament els cuidadors del museu. També varen canviar les claus perquè els delegats del Patronat no hi poguessin entrar.

Els de Girona varen despenjar tots els cartells al·lusius a l'evolució de l'home i els canvis de les diferents èpoques de la humanitat, i van treure tots els materials de les vitrines que van guardar en capses al magatzem; per sort no les varen tirar a les escombraries.

Seguidament van canviar el títol del museu que van anomenar Museu del Dolmen, sense tenir cap coneixement que a la demarcació de Llagostera no n'existeix cap, de dolmen, solament hi ha menhirs i coves sota blocs de pedres que segurament els habitants d'aquella època feien servir com a tombes, com si fossin dòlmens.

A les parets del local hi van posar molts dibuixos de paisatges i alguns rètols explicatius, i a les vitrines, quasi buides, hi van quedar molt poques peces autèntiques. Només hi ha fotografies de dòlmens d'altres comarques i, cosa sorprenent, hi ha altres pedres que són imitació de dòlmens fets amb pedretes de riu, a més de trossos d'ossos i un esquelet humà. No van tenir en compte que en el territori de Llagostera no s'hi poden trobar ossos antics perquè el terreny té acidesa i descompon tot el que és orgànic.

El resultat de tot aquest despropòsit és que la gent no visita el museu, no té cap interès científic ni curiositat. Els forasters no hi veuen cap al·licient, i els afeccionats del poble, molestos per ser expulsats de manera tempestuosa, es dediquen a tenir col·leccions particulars i no porten cap element nou al museu.

El Museu Etnològic també era polivalent, hi estaven exposats objectes de diferents activitats artesanals. Era

interessant veure eines i utensilis d'oficis avui dia sense servei, i també tenia l'al·licient que moltes persones del poble hi havien aportat alguna cosa que veien exposada al públic.

Durant el consistori de la Pilar Sancho, el Museu Etnològic va ser escombrat. Es va portar el material a l'antic escorxador i es van exposar solament eines d'agricultura amb la bona idea de fer exposicions parcials i rotatòries. Els antics organitzadors, en sentir-se menyspreats, han deixat d'aportar-hi més objectes. Ara és una exposició sense al·licients perquè la rotació no es verifica i, per tant, no té interès per a ningú.

El Museu Vilà de pintura, en ser de propietat privada, sembla que ha tingut més sort, ja que ha seguit el camí que els seus propietaris han volgut donar-li i han procurat conservar tota la col·lecció inicial.

Tenint en compte l'estat deplorable dels museus de Llagostera, és necessari reestructurar-ne el contingut, retirant totes les peces artificials i postisses exposades i col·locant-hi les autènticament antigues, avui arraconades al magatzem; reimplantant l'esperit inicial de la seva inauguració que, per cert, va ser un èxit extraordinari que convindria repetir per tornar a aconseguir el renom que abans s'havia guanyat i així poder ressaltar el prestigi cultural del poble.

Emili Soler i Vicens

Transportes
JAPIC PETIT, S.A.
TRANSPORTES INTERNACIONALES Y NACIONALES
Bon Nadal !!
Calle Girona, 18 - Tels. (972) 83 03 04 - 80 52 57 - FAX 83 05 55
17240 LLAGOSTERA (Girona - España)

Mas Maiensa
vivers
jardineria
V.Bruguera 7
17240 LLagostera Girona
Tel 972 83 07 45

LLIBRERIA
PAPERERIA
MALLORQUÍ
FOTOCOPIES
OBJECTES DE REGAL
I JOGUINES
Passeig Pompeu Fabra, 21
Telèfon 83 03 33
LLAGOSTERA

Sara
Merceria - Perfumeria
C/ Donzelles, 6 - Telèfon: 83 11 15
17240 LLAGOSTERA
Bones Festes a tothom

MP
I
R
PERRUQUER
Bon Nadal !
C/Consellers, 19
17240 LLAGOSTERA
Tel. 649 749557

Mobles Cateura
Bon Nadal !
* MOBLES EN GENERAL I A MIDA
* MOBLES DE CUINA
* TAPICERIA
Exposició i Venda:
Carretera Tossa, 7 - Tel. 83 09 95
17240 LLAGOSTERA
(Girona)

PS
PAUHER SCHOOL
Idiomes
Angel Guimerà, 7 bis
Tels. 80 51 63 - 32 12 24
17240 LLAGOSTERA

PEIXATERIA
PLANA
PEIX FRESC DE PALAMÓS
CONGELATS
Cristòfol Colom, 7 - Tel 972 830258 - 972 805195
LLAGOSTERA

El Campaner d'Arbúcies

Sóc el millor campaner
I el més gran tocacampanes
Faig cants i filigranes
Com al món cap ho sap fer

Enterros i funerals
Se fer tocs sentimentals
Bateigos i festes anuals
Se fer tocs per alegral's

I quan passo pel carrer
Si el carrer m'ha sentit bé
M'aplaudeixen xics i grans
Que vinguin per molts anys

Bones festes de Nadal
Us desitja el campaner
Amb gorra de general
Salut i fins l'any que ve.

(Vers original del
campaner d'Arbúcies)

Salvador Masnou

De Poètica informal

LA MARE...!!

Nom excels: "La Mare"
ser vivent que amaga
un "lloc" i un "llumí",
reflex
de la procreació humana.

Tothom sap qui és
una amiga, una esposa,
una germana,
però: ¿i una Mare...?

Per l'infant, la Mare
és la que cada dia el desperta,
el renta, el vesteix,
li fa fer "pi"...,
i li fa un petó a la cara.

Amanyaga el llenguatge
dels seus crits, dels seus plors,
dels seus somriures...
la qui el comprèn
si no parla encara.

La Mare, és àngel en la Terra
acollidora dels fills febles,
la que és tot sentiment,
la que compta les estrelles,
la que estima intensament
i el seu cor...
es perd en el lluny
del seu "magne" pensament.

Tornant a començar,
però: ¿què és la Mare...?

- una cosa que quan de petits,
s'estima; una vegada grans,
"hom"oblida.

- un ser neguitós
que no es cansa i confia
amb la raó emergent
d'aquell "llumí" fructuós
que òbviament
la identifica.

- la que sap llegir
en una sola mirada
tot el "món" immers
del fill...
sortit de ses entranyes.

- un nom símbol
el de: ¡Mare!
és síntesi eloqüent
que condensa...
un irreversible referent...!!

Tardor any 2000.
Fins sempre.

Guillem Sureda i Gironès

TECHNAL
RED D'INSTAL.LADORS
Serralleria
CASTELLÓ - MARTÍ, S.L.
CARPINTERIA METÀL.LICA EN FERRO I ALUMINI
i ALUMINI AMB RUPTURA DE PONT TÈRMIC
C/ Indústria, 10 (sector CAVISA)
Tel. (972) 83 06 27
Fax (972) 83 10 65
17240 LLAGOSTERA
(Girona)

Bones Festes!
superAvui
FRUITES
PUIG
El nom dels bons aliments !
CAN MUNTANER

Bones Festes!

RENAULT

Ramon Gurnés Vall-llosera

Ctra. Tossa, s/n LLAGOSTERA

83 09 07
80 54 03
Fax 83 10 66

TRANSPORTS
FONT S.L.

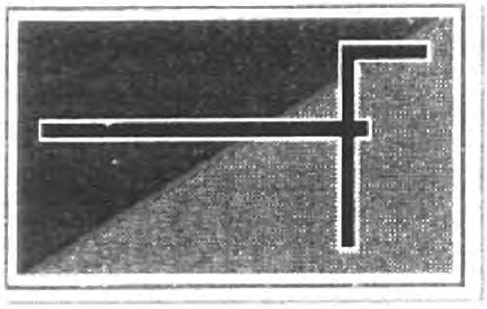

C/Joan Maragall,11 - 17240 LLAGOSTERA
Tel. (972) 830005 - Fax (972) 805055

C/Progrés, s/n -Tel./Fax (972) 504313
17600 FIGUERES

Estació Renfe Mercaderies - Tel. 2 38810 - Fax 239977
17180 VILABLAREIX

Pl. Sant Joan, 13 Tels. 320248 - 321683
17220 SANT FELIU DE GUIXOLS

Pernils i embotits
COMERCIAL MIQUEL-VALENTÍ, S.L.

Bon Nadal a tothom!

C. Fivaller, 14
Tel. 972 80 50 17
17240 LLAGOSTERA
(Girona)

BON
NADAL !!

BAR MUSICAL CAFE

MODONI

LLagostera 83 01 17

Quart 46 80 10

Dels Gots a l'emperador Carlemany

Segle VI d.c.

Els romans, en quedar arraconats pels bàrbars a tota la Península i a les Gàl·lies, amb forces procedents de Constantinoble aguantaren les seves posicions d'Andalusia; aquesta operació és anomenada "ocupació bizantina".

La noblesa espanyola, la majoria d'arrels romanes, tenia exèrcits particulars formats pels seus pagesos, treballadors i esclaus. Els monestirs tenien grans propietats i utilitzaven els seus esclaus, dones i criatures per al treball i la guerra.

Acabada la presència romana a Catalunya, els visigots, dominadors sobre les altres tribus invasores, imposaren la seva religió ARRIANA que, tot i ésser cristiana, xocava amb la dels bisbes del país, els quals estaven vinculats al Papa de Roma. Al final, el rei got Recared es va convertir al cristianisme de Roma i perseguí els jueus.

Els bàrbars necessitaren 300 anys per dominar el país i, per aconseguir-ho, mesclaren les seves famílies amb les dels espanyols d'aquell temps (celtes, romans i ibers) i elevaren alguna gent del país a comtes, vescomtes, senyors, bisbes i abats que, en conjunt, s'anomenaren VISIGOTS.

El general got POULOS amb una rebel·lió va destronar WAMBA i va coronar-se a Girona amb la corona que el rei RECARED havia donat com a ofrena a l'església de Sant Feliu. Més tard, el 673, el rei Wamba, vencedor en la lluita contra l'usurpador, va restituir la corona a la tomba de Sant Feliu de Girona.

Els bàrbars no deixaren gaires mostres de la seva presència a Catalunya, ja que solament es dedicaren a administrar per cobrar impostos i a fer guerres per dominar el país, particularment els difícils gallecs i bascos. A la Península tingueren més de vint reis que es mataven recíprocament per aconseguir el poder.

Per obtenir més rendes, implantaren els regadius amb canals, sínies, catúfols i rosques; els rics importaven ceràmica fina, joies, bronze, i pasta de vidre del nord d'Àfrica i Bizanci. A la part d'Astúries i a Toledo, on tenien el govern militar i religiós, es guarden encara esteles funeràries, objectes religiosos, escrits literaris, religiosos i musicals. A la resta de la Península va quedar la religió CÀTAR, derivada de la jueva i la cristiana.

Emili Soler

SASTRERIA · CONFECCIONS
J. CAPDEVILA
c/ Comte Guifré, 6
Tel. (972) 83 00 88
17240 LLAGOSTERA

Telf. 972 83 18 69
sine materia

L' objectivitat: virtut escassa o inexistent

En el moment present de la parà bola personal de molta gent que ja fa anys que observen el comportament humà i per això mateix estan curats de filies i fòbies, trobar un cert grau d'objectivitat i rigor en les coses els causa una sensació de benestar de la qual poden gaudir molt escassament, sobretot en el camp de la política i de les idees que es posen al servei de la política.

Si agafem el volum corresponent de la denominada Gran Enciclopèdia Catalana i busquem *Sis d'Octubre* veurem que diu: *Nom amb què és conegut el moviment insurreccional del govern autònom de Catalunya contra la involució conservadora del règim republicà, el 6 d'Octubre de 1934, realitzant així una mena de pronunciament civil, pacífic, estrictament republicà, que pretenia aturar la trajectòria reaccionària del règim i tornar-lo a l'orientació esquerrana de 1931.*

Això és una mostra clara de falta d'objectivitat. Tot el text és un elogi implícit al cop sediciós que tant de mal va fer a la mateixa República, reconegut posteriorment per molts dels propis autors dels fets, com el mateix Tarradellas. Expressions com: "contra la involució conservadora" o "que pretenia deturar la trajectòria reaccionària del règim i tornar-lo a l'orientació esquerrana de 1931" vénen a dir que dins la vida política de la Segona República només tenien dret a governar les esquerres. Aleshores, per què fer eleccions?

En canvi, una aproximació a la realitat i a la neutralitat ideològica (de la qual la Enciclopèdia Catalana té poques dosis) hauria estat explicar que el sis d'Octubre va representar un acte antidemocràtic en no acatar el resultat electoral que va donar lloc a la legítima constitució del Govern Radical-Cedista, si bé cal comprendre, fins a cert punt, aquesta actuació antidemocràtica situant-la en el context de l'època, en què alguns partits conservadors o democratacristians europeus d'orientació similar a la C.E.D.A. tendien perillosament cap al feixisme.

En el dia a dia de l'actuació política dels partits trobem escassament mostres d'honradesa intel·lectual, de reconeixement dels fets i de la realitat, d'humilitat, de respecte a l'adversari, de voler dir la veritat o de callar abans de mentir. Fa pocs dies, el nou Secretari General del Partit Socialista José Luís Rodríguez Zapatero, que ve acreditant notables dots de moderació, objectivitat i sentit comú, va sol·licitar respectuosament i humilment als dirigents del Partit Popular que, amb l'objecte d'afermar la mútua confiança que ha d'existir en la lluita comuna contra el terrorisme, reconeguessin, encara que fos suaument, que no van actuar bé en l'època del Govern de Felipe González, quan van explotar a fons el cas GAL amb fins electoralistes per desgastar el Govern, anteposant els interessos de Partit a l'interès nacional que ara es demana al P.S.O.E. que practiqui. Era una petició, la de Zapatero, ben raonable i lògica i hagués honrat el P.P. reconèixer humilment els fets. En lloc d'això van tornar a retreure el cas amb sentit inculpatori, potser per treure uns quants vots de més als propers comicis, practicant una actitud miserable i, per egoisme sectari, sense cap intel·ligència política, ja que allà dalt es necessiten mútuament (si mes no per enterrar els morts d'uns i altres)

En el cas GAL una de les persones que va demostrar la seva condició d'estadista va ser el President Pujol, quan va imputar precisament falta de sentit d'Estat als dos grans partits d'àmbit nacional, assenyalant que en qualsevol altre país europeu de ben pregona tradició democràtica el tractament polític i judicial hauria estat ben diferent. Crec que la major responsabilitat recau en el Partit Popular, que mai hauria hagut d'utilitzar el tema per fins partidistes en assumptes que han de ser sagrats per a tothom, però segurament també a Felipe González, que tantes coses

Gabinet Terapèutic

TERÀPIES MANUALS
RECUPERACIÓ FUNCIONAL
QUIROMASSATGE DIPLOMAT
QUIROPRÀXIA DIPLOMAT
DRENATGE LIMFÀTIC

RENART - PONT

C/ Mas Sec, 53 - 17240 LLAGOSTERA
Tel. 972 - 83 10 07 - Fax 972 - 83 13 67

TEIXITS I RETALLS trini

Es fa a mida
tota classe de roba.

Es ven roba feta,
també de talles especials.

També hi trobareu
servei de TINTORERIA.

Sempre al
vostre servei

C. Albertí, 16
Tel. 83 09 83
LLAGOSTERA

positives va realitzar durant la seva dilatada etapa de Govern, li va faltar sentit d'Estat per assumir les responsabilitats que li corresponien com a màxima autoritat executiva.

La seva dimissió oportuna hauria desactivat l'ofensiva mediàtica i partidista contra el Govern del P.S.O.E., evitant-se així en gran manera la crispació política i judicial que es va produir amb greu dany a les institucions de l'Estat, i ell personalment hagués vist reforçada la seva autoritat moral i grandesa històrica pels serveis prestats al país, rebent la comprensió i la simpatia dels ciutadans.

La sessió d'investidura del Govern actual que va tenir lloc l'abril passat ens va oferir una mostra d'objectivitat totalment inexistent a càrrec dels nacionalismes testimonials (sembla que els petits salten perquè se'ls vegi bé). Si fos cert que el senyor Aznar és l'encarnació del mal absolut fins al punt que vol mantenir Galícia en la misèria total, ofegar Catalunya, estrangular econòmicament Andalusia i sepultar en l'oblit els pobres aragonesos, tots els altres diputats dels diferents partits que representen el noranta per cent dels ciutadans d'aquests territoris serien uns cruels criminals per no denunciar l'intent.

L'Alfred Reixach, que a part de ser un gran entenedor en vins, posseeix una notable capacitat per enjudiciar els fets envoltada de fina ironia deia al dia següent, en comentar la festa, que per governar aquest país més que sapiència el que cal és tenir una infinita paciència.

Es pot pensar que predicar a favor de l'exercici de rigor i l'objectivitat en el món polític és demanar la pura utopia. Potser és així, però encara és possible trobar persones que per la seva moderació i categoria humana sempre tendeixen més a l'acostament a la realitat que altres, anul·lades pel fanatisme o per la seva insignificança personal. Per exemple, si l'actual President del Parlament de Catalunya el Sr. Rigol diu una cosa, podem apostar que hi ha grans possibilitats que sigui certa. Si la diu el Diputat Puigcercós, amb la seva expressió permanentment avinagrada, que transforma el Ministeri de defensa en Ministeri de la Guerra, amb la connotació demagògica que el canvi de nom comporta, perquè així convé als seus interessos partidistes, les possibilitats són totalment contràries.

Joan Pinsach Arché

Apologia sobre el "Joc d'escacs"

Es diu que el joc d'escacs és el més intel.ligent, variat i apassionat que la fantasia humana ha concebut fins el present. Doncs bé, voldríem exposar avui les diferents fases del joc que al llarg del temps milers de persones en tot el món han assimilat els seus fonaments i la conseqüent pràctica. En són elements bàsics el "tauler" format per vuit fileres horitzontals i vuit verticals de 8 caselles cadascuna. Les caselles són alternativament clares i fosques, permeten distingir la seva condició. El tauler consta de 64 caselles en total. Les clares s'anomenen "blanques" i les fosques "negres". Són bàsiques també les 16 peces per banda, unes de color clar i les altres de color fosc, que igualment es classifiquen en "blanques" i "negres".

El joc d'escacs 'és practicat per dos adversaris que mouen les peces alternativament. L'objectiu: capturar el Rei del contrari. Quan comença el joc, cada jugador disposa de les forces següents:

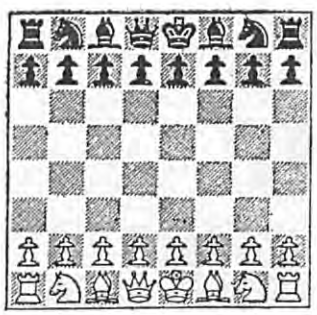

Diagrama 1

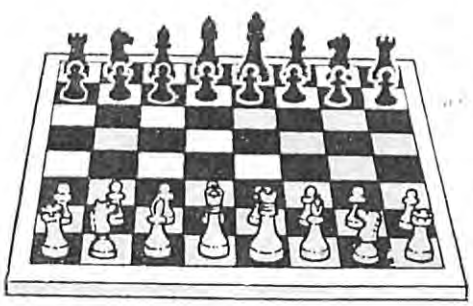

en un determinat ordre, tal i com indica el Diagrama 1 i la següent fotografia.

Les regles del joc o normes amb les quals avui dia es practica són:

que cadascuna de les sis figures diferents en què es divideixen les 16 peces de cada bàndol tenen un moviment específic, a saber:

El REI pot moure's en totes direccions i a una casella de qualsevol color, però només d'una en una. Com que l'objecte del joc consisteix en la captura del Rei, aquest no haurà de moure's a una casella on pogués ser pres per una peça del contrari.

La REINA o DAMA és la peça més poderosa del joc i pot recórrer quantes caselles vulgui i en totes direccions. No pot però saltar altres peces.

La TORRE pot desplaçar-se quantes caselles vulgui tant horitzontalment com verticalment. La Torre no pot fer ambdós moviments en una mateixa jugada.

El CAVALL és l'única peça que pot saltar per sobre les altres, tant del seu color com del contrari. El cavall es desplaça dues caselles hortizontalment o verticalment a un costat i altre formant angle recte.

El PEÓ es mou endavant per les caselles d'una en una, exceptuant la jugada inicial en què pot avançar dues caselles. El peó només pot predre una peça que es trobi a la seva diagonal. Quan un Peó arriba a una casella de l'última fila del tauler, el jugador pot substituir-lo per la peça que prefereixi, sempre que no sigui el Rei.

Quan una peça en pren una altra de l'adversari com a conseqüència del joc, aquesta última quedarà retirada del tauler, doncs en una mateixa casella no pot haver-hi mai dues peces.

ENROC, és un moviment especial que cada jugador pot fer una sola vegada en qualsevol moment de la partida. Les peces que fan l'enroc són el Rei i la Torre. Pretén assegurar les defenses del Rei. El mecanisme és senzill. El Rei es mou dues caselles a la dreta o a l'esquerra i la Torre al costat oposat al Rei, sempre que estiguin en les seves caselles inicials i no hi hagi altres peces, el Rei no estigui essent atacat, ni passi per cap casella amenaçada i no hagi fet cap moguda. L'enroc amb la Torre al costat del Rei s'anomena "enroc curt", i amb la Torre de Dama "enroc llarg". El procediment d'enroc és igual per blanques i negres. Quan el Rei és amenaçat es diu que està "en jaç" i ha de ser advertit pel seu adversari i, si és possible, escapar de l'"escac-mat". Si no pot, l'objectiu final del joc es compleix i el jugador atacant guanya. El joc pot quedar en "taules" si un dels jugadors no pot fer "escac-mat" a l'altre; quan ambdós jugadors decideixen donar per acabada la partida; també en produeix "taules per ofegat" quan el Rei no està en joc i no pot fer cap moviment lliure. Feta aquesta inicial explicació dels mecanismes que conformen els coneixements elementals del joc dels "escacs", voldríem extendre'ns sobre l'expansió i el seu desenvolupament universal que ha tingut, doncs, grans professionals en la seva tasca periodística que han definit com a molt complexe i difícil escriure novetats sobre el que suposa un tractat útil del "joc-ciència" que realment ompli un buit en la literatura escaquística.

Molt s'ha escrit sobre "Escacs" i moltes són les definicions que s'han donat d'aquest espectacular joc, però una que ha merescut la nostra atenció és l'anunciada per primera vegada per l'escaquista rus BUGAEFF, doctor en Ciències Exactes de la Universitat de Moscú, gran filòsof i notable jugador, que pot concretar-se de la següent manera:

El joc d'escacs consisteix en portar un nombre constant d'elements d'una posició determinada a altres

que donin satisfacció a certes condicions i això a ritme d'un nombre quasi ilimitat de combinacions".
Examinat un per un tots els termes d'aquesta definició, és evident que "els elements en nombre constant" a què es refereix la fórmula, no són ni més ni menys que les trenta-dues peces del joc, meitat blanques i meitat negres, que juntament amb les *seixanta-quatre caselles del tauler* formen el joc d'Escacs pròpiament dit. De igual manera la "posició determinada" no és més que l'inicial de tals peces en el tauler al començar la partida, i per tant, es dedueix lògicament que les "posicions" que han de complir "certes condicions"són les que ha de procurar realitzar cadascun dels contrincants per arribar a les "posicions de mat".

L'últim terme de la fórmula és de poder arribar-hi gràcies a un il·limitat nombre de combinacions.

Deduïm doncs que el problema que es planteja a cada jugador és el d'agrupar els elements de què disposa en forma tal que pugui determinar una posicdió de "mat" per l'adversari, en la que també hi prenen part les condicions innates dels contrincants (imaginació, concentració, intuició, etc...)

Cal tenir present als que vulguin començar l'estudi d'aquest noble joc la importància que tenen les evolucions que hom implica si desitja arribin a feliç terme les seves partides, doncs: en moltes ocasions una partida que pot tenir un ràpid i fàcil desenllaç s'eternitza i sovint succeeix que es transforma en "taules" o es perd, malgrat ser factible guanyar per la sola aplicació, per dir-ho així, mecànica, d'aquests coneixements elementals.

I com a colofó d'avui, unes interessants consideracions afegides:

El joc d'escacs exercita l'hàbit o recerca de l'atenció i l'encert en la presa de decisions.
El seu origen es perd en la llunyania del temps i no obstant resulta sempre d'avui.

Persegueix constantment un tornar a començar. Un pensament que no porta a cap lloc. Una matemàtica que no estableix res. Un art que no deixa "pòsits". Una arquitectura sense matèria. I malgrat tot això, ha demostrat ésser més durader, a la seva manera, que molts llibres o qualsevol altra classe de monuments. Aquest joc únic pertany a tots els pobles i a totes les èpoques.

Un nen pot aprendre fàcilment les seves normes. Una persona qualsevol pot aventurar-se en ell i aconseguir la "saviesa" o "mestria" d'un gènere únic, absolut; és a dir, que pot fer-se objecte d'un "dó" providencial que a la vegada li permeti una visió penetrant de les coses, i el descobriment de troballes a l'estil d'aquelles que s'aconsegueixen a través de la inspiració: com en matemàtiques..., en art..., en poesia... o en música!!

En una altra oportunitat, si és possible, aprofundirem en noves definicions del joc d'escacs. En la "simetria", en els "moments psicològics" *o en l'"evolució dels mètodes"*.
Mentrestant, fins sempre.

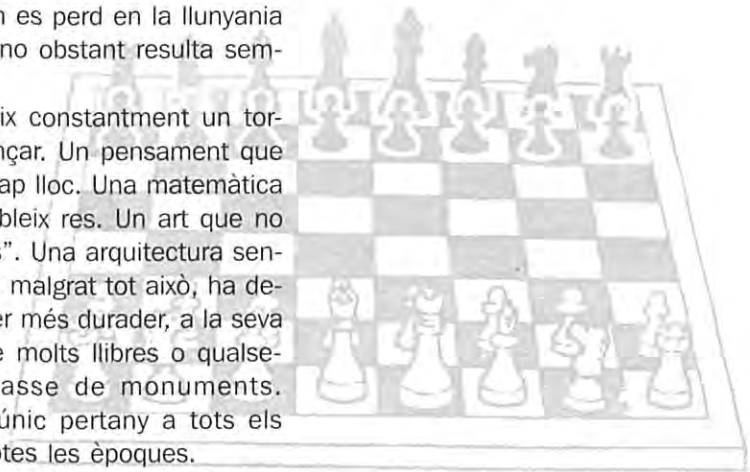

Guillem Sureda i Gironès

Joieria Rellotgeria
Català
Taller Propi
Dissenys Exclusius
Àngel Guimerà, 7 17240 LLAGOSTERA
Telèfon 972 80 52 90 (Girona)

J C
T d'A
JOSEP COMAS
TALLER D'ARQUITECTURA LLAGOSTERA (Gironès)
C. Migdia, 36, baixos esq. Tel 972 83 15 61 - Fax 972 83 18 64

GRN
SPORT
GESTIÓ ESPORTIVA
Guarderia mòbil per esdeveniments (opció lloguer).
Festes infantils (privades, restaurants, campings, etc...).
Festivals escolars.
Organització d'esdeveniments esportius i lúdics per la joventut i la tercera edat.
Organització d'activitats esportives en empreses.
Disseny gràfic i maquetació.
Catàlegs d'empresa i revisteria.
Papereria en general.
Fotografia industrial i digital.
Reportatges foto digital (al moment).
Reclams publicitaris. Regals personalitzats i exclussius.
Imatge corporativa, logotips.
Promoció interactiva.
Nikon
Study
Graphic Comunications

Horòscop

per Madame Merduix

ÀRIES
del 22/3 al 20/4

Amor: No és el moment de fer canvis, no us precipiteu o després us en podeu penedir !!!

Feina: Esteu ben considerats dins la vostra empresa, però no esteu en posició d'exigir massa.

Salut: No presumiu de la vostra forma física, perquè tot i que esteu bastant bé no podeu fer massa excessos.

TAURE
del 21/4 al 21/5

Amor: Solters d'aquest signe, s'acabat el vostre avorriment. D'ara en endavant no tindreu cap dia lliure per mirar la televisió.

Feina: Ara és un bon moment tant per buscar feina si no en teniu com per pujar de categoria aquells que ja en tingueu.

Salut: Teniu una salut de ferro no cal que patiu per a res.

BESSONS
del 22/5 al 21/6

Amor: Passareu unes quantes setmanes que no lligareu per més que us hi esforceu, mala sort!!

Feina: En aquest terreny sí que tindreu sort, rebreu ofertes de feina per triar i remenar.

Salut: Alerta amb els sopars de feina o de compromís, no mengeu massa o acabareu al llit.

CRANC
del 22/6 al 23/7

Amor: Ara és el moment més faborable per trobar la persona amb la qual us trobareu millor.

Feina: Vigileu amb el vostre cap; últimament no para de corregir-vos en tot!

Salut: Caldria que us cuidéssiu una mica més.

LLEÓ
del 24/7 al 23/8

Amor: Les aventures estan bastant apagades per ara, us tocarà esperar el vostre torn.

Feina: Felicitats!! rebreu una oferta immillorable.

Salut: Us trobareu milor que mai i veureu les coses amb molt d'optimisme.

VERGE
del 24/8 al 23/9

Amor: No us poseu nerviosos quan aquell/a noi/a us vingui a parlar, perquè tot pot passar.

Feina: Això no és el vostre fort, aquest és un tema que us preocupa ben poc.

Salut: Esteu cansats i no en trobeu el motiu? Això és que esteu passant uns moments de poca energia.

BALANÇA
del 24/9 al 23/10

Amor: Sembla que les coses de parella van força bé, no us heu d'amoïnar per a res.

Feina: En aquest camp seguiu com sempre aneu fent sense cap novetat.

Salut: Alerta amb els nervis, ultimament els teniu massa alterats.

ESCORPÍ
del 24/10 al 22/11

Amor: Potser fa massa temps que esteu en la mateixa situació, ja ha arribat l'hora d'un gran canvi.

Feina: Aquí també hi trobareu grans canvis, però sempre per millorar.

Salut: Notareu que teniu més energia per fer les coses. Això vol dir que la vostra forma física és excel·lent.

SAGITARI
del 23/11 al 22/12

Amor: Les coses han canviat força en els últims temps, però els canvis seran positius.

Feina: Aquest és un altre tema difícil però mai impossible.

Salut: Com cada any mengeu massa torrons i després sempre quedeu massa farts.

CAPRICORN
del 23/12 al 20/1

Amor: Aprofiteu bé aquestes dates per conèixer molta gent, potser trobareu una persona molt especial.

Feina: Si ja en teniu no cal que patiu, però si no és així ja cal que correu o us passaran al davant.

Salut: No us amoïneu si aquests dies us engreixeu una mica, a tothom li passa el mateix.

AQUARI
del 21/1 al 19/2

Amor: Sou els "cracks". La festa està feta per a vosaltres i les vostres aventures.

Feina: Si hi poseu ganes i interès aconseguireu aquella feina tan desitjada.

Salut: Procureu no fer massa excessos, no us van gens bé.

PEIXOS
del 20/2 al 21/3

Amor: tot us anirà més que bé en aquest aspecte.

Feina: Si ja esteu cansats de la feina que feu, per què no canvieu? Ara és el moment.

Salut: Aneu amb molt de compte si patiu de l'esquena i no la forceu massa o en patireu les conseqüències.

RECADER
JOAN XIRGU CIURANA

Recaderia i paqueteria de dilluns a divendres, matí i tarda

Bon Nadal!

Agència a Girona:
Cooperativa de Recaders **Tel. 23 39 61**
A Llagostera:
C./ Concepció, 45 **Tel. 83 01 57**
Mòbil 630 07 33 07

mobles soler

Joan Soler i Rissech

MOBLES D'ENCÀRREC
CLÀSSICS I MODERNS

Bones Festes!

C./ Àngel Guimerà, 6
Telèfon 83 00 44
LLAGOSTERA

Bon Nadal!

Pinsos Viñas de Llagostera, S.L.

Crta. Sant Feliu, Km. 22 Tel: 83 01 90
17240 LLAGOSTERA (Girona) Fax: 80 54 53

Us desitja Bon Nadal !

M.ª Carme Valentí
PERRUQUERIA

Passeig Pompeu Fabra, 36 17240 LLAGOSTERA
Telèfon 83 06 20 (Girona)

PLANXISTERIA i PINTURA
ALBERT

Albert Mallorquí i Guich

Bon Nadal!

Ctra. Tossa, 45
Tel. 80 53 09

17240 LLAGOSTERA

PLANTES FRUITERES
PLANTES ORNAMENTALS
Interiors i Exteriors

FALGUERAS

Bon Nadal !

A LLAGOSTERA
C/ Camprodon, 39
Carretera Girona a Sant Feliu
Tels. 972 83 07 72 i 972 80 55 79

Servei de pneumàtics
Nacionals i d'Importació
Llantes d'Alumini
Cargols Anti Robatori
Recautxútats

pneumàtics
CASA BLANCA

C.I.F. G-17217688

Tel. 80 50 85
C/. Ramal, s/n 17240 LLAGOSTERA (Girona)

PRODUCTOS DE CORCHO AGLOMERADO S.A.

Carrer Lleida, s/n
Telèfon 83 00 20
LLAGOSTERA

La Pinça

Exercici previ a la pràctica de la pinça paschimottanasana

Amb aquesta lliçó iniciem l'estudi d'una postura complexa en la qual la totalitat de l'esquena i la part posterior de les cames es troben rigorosament sol·licitades.

Si bé és veritat que la pinça "paschimottanasana" (postura de l'extensió dorsal) és una de les postures clàssiques del ioga, la seva pràctica no deixa de representar la superació de moltes dificultats, sobretot per als occidentals que desitgen practicar-la correctament. Si els observem practicant aquesta postura, constatarem quasi sempre, que els genolls romanen doblegats, o bé que l'espatlla no treballa correctament.

Per aconseguir realitzar la postura segons el seu significat, les cames han d'estar ben alineades contra l'estora. Amb poques paraules, dels talons a la nuca, tota la musculatura ha de ser allargada, estirada passivament.

La pedagogia oriental no es preocupa gaire d'explicar detalladament el mecanisme anatòmic consegüent a una postura; es limita a dir com s'ha de fer i recordar el seu nom. Així doncs, per a la majoria dels mestres de l'Índia, "Paschimottanasana" no representa cap tipus de problema, es tracta de doblegar el cos posant el tronc sobre les cames, d'aferrar el dit gros de cada peu amb el dit del mig de cada mà. Estirar de ple amb totes les forces durant la fase dinàmica i després deixar que el temps passi mantenint la més total immobilitat, 10, 20, 30 minuts o més. Però, per altra banda, aquesta tècnica elemental "rigurosament correcta", no està pensada per a les malmeses esquenes de la majoria dels practicants occidentals que en alguns casos fins i tot podria resultar ser força perillosa.

Per a la pràctica correcta de la "pinça" en qualsevol de les seves variants, l'occidental s'ha d'esforçar a establir uns "punts de referència estables" i respectar-los escrupulosament. Hem de comprendre que l'estructura raquídia de l'home, especialment si està malalt, és una cadena d'anelles de registència molt desigual, bloquejades en certs llocs, fins i tot, desgastades per l'àcid úric. Les nostres columnes són amb massa freqüència tan dèbils i estan tan adolorides, que no ens podem permetre doblegar-les ni estirar-les de qualsevol manera, per això és necessari establir els punts de referència esmentats. "Si hem d'imitar als loguis de l'Índia, ¿per què no comencem per posar els aliments sobre una fulla de plàtan i mengem amb els dits, asseguts al terra?."

Punts de referència

-Els ísquiums: Asseguts al terra procurarem que el contacte d'aquests dos ossos (ísquiums) amb el terra sigui un punt de referència que no hem de deixar de percebre durant l'exercici.

Posem ara les mans al terra quasi tocant les natges, amb els dits mirant cap endarrera. En aquesta posició farem 5 o 6 respiracions procurant relaxar la cintura pelviana i les cames, hem de sentir el contacte dels ísquiums, ens trobarem bé amb els seu contacte el qual ens servirà per a poder equilibrar el pes del cos sobre les natges.

-Cames i pelvis: Els peus miren cap a l'exterior, les natges estan relaxades i les articulacions coxo-femorals es troben suficientment fluixes com per permetre el moviment cap al davant de la pelvis.

*Els genolls es troben doblegats.

*Tenim les cames obertes.

*Les cuixes entan relaxades.

La pelvis està paral·lela al terra. Les mans les tenim tocant quasi les cuixes, facilitant així el moviment cap endarrera de les espatlles. Les espatlles es troben girades cap endarrera. Tenim el ventre entrat. La barbeta entrada fa que les cervicals es col·loquin en línia amb les dorsals. Observem com l'esquena queda ben recta, com si fos tota ella d'una sola peça.

Aquest exercici és previ a la pràctica de la pinça.

Amb l'ajuda d'aquest exercici, esperem haver aconseguit les bases necessàries, suficientment precises i entenedores, per a una "assana" que exigeix un estirament dorsal complet.

L'esforç és recompensat amb escreix quan es vol penetrar en els autèntics secrets de la ciència iòguica. Però calen firmesa i constància, ja que els bloquejos musculars i psíquics pels mals costums adquirits, són imponderables.

Griselda García

El Cirerer d'Arboç

L'arboç ja vivia pels extensos boscos del Mediterrani quan uns del nostres abans passats, els romans, van arribar a les costes catalanes. Però també el van trobar els cowboys quan van colonitzar l'Oest Americà i molts europeus ja en feien melmelada per aquells temps, quan els productes del bosc s'aprofitaven per la supervivència. El cirerer d'arboç és una espècie molt extesa arreu del planeta que es diu arbutus. El seu nom botànic prové del llatí i s'anomena *Arbutus Unedo*. A la vegada és parent del bruc perquè pertanyen a la mateixa família ericaceae.

El fet de formar part d'aquesta família fa que s'adaptin millor a terrenys ben drenats i de tipus àcid, conviuen molt bé amb azaleas, rododendrons i brucs ornamentals, als quals pot guarir amb la seva ombra, tan necessitada per aquestes plantes.

L'arboç és una planta que no es valorava gaire en jardineria per ésser molt comú al medi que ens envolta, però cada dia s'introdueix més en els nous jardins que incorporen varietats adaptades i autòctones. L'Arbutus unedo s'adapta molt bé a les estacions seques i no requereix gaire manteniment. A més a més podem triar-lo en forma arbustiva o en forma de petit arbre amb tronc i capçada.

És una planta ideal per utilitzar-la en jardineria per les seves característiques ornamentals i per la diversitat de color que presenta durant tot l'any. Les seves fulles perennes, de color verd fosc lluströs, de forma ovalada i serrada, conjuntament amb la seva floració blanca o vermellosa a la tardor, i l'escorça del seu tronc que és molt apreciada per la seva coloració taronja-vermellosa que es desfila, donen contrast al paisatge. A més d'aquestes peculiaritats tenim el fruit, que apareix a finals d'estiu i a part del seu gust singular i el seus possibles usos per fer melmelades, atrau els ocells del qual s'alimenten, el que fa que ens visitin i ens acompanyin amb les seves cantarelles. Per tot això, si teniu un racó assolellat al vostre pati o jardí planteu un arboç que li donarà vida i alegria. Bon Nadal a tothom.

Teresa Puértolas L.

Ris D'or
Perruqueria Unisex
Tractaments dermocapil.lars

HORARI:
Dilluns Tancat
Dimarts De 4 a 8 tarda
Dimecres De 9 a 1
Dijous Tancat
Divendres De 9 a 1
Dissabte De 8:30 a 19:30

Pl. Mas Sec, 1 - LLAGOSTERA
Tel 972 83 14 39

nogue Assessoria Laboral i Fiscal
Corredor d'Assegurances
C/ Almogàvers, 21
17240 LLAGOSTERA (Girona)
Tel. (972) 83 01 35
Fax (972) 83 01 01

El Fucus *(Fucus Vesiculosus L.)*

El fucus és una alga molt abundant en les costes de molts mars i oceans en què les aigües no arriben a temperatures massa elevades.

La seva utilització a nivell popular és molt antiga.

Aquesta alga, com moltes altres de la seva espècie acumula importants quantitats de iode.

Una de les seves aplicacions és per al tractament de l'hipotiroidisme causat per dèficit de iode.

A causa a l'augment del catabolisme que produeix, és molt adient en el tractament de l'obesitat i l'excés de pes. Els mucílegs (substància gomosa que contenen algunes plantes) que conté li atorguen una lleugera propietat laxant, i les sals potàsiques activitat diürètica. També per l'acció dels mucílegs i si es pren abans dels menjars, redueix la gana i augmenta la sensació de sacietat.

Dins la seva composició la laminària(polisacàrid de reserva)

Es comporta com a hipocolesterolemiant i Hipolemiant i per tant s'aprofita per controlar les disfuncions del metabolisme gras, colesterol lípid etc.

El Fucus és també molt específic en el tractament del reflux esofàgic i l'esofagitis (inflamació de l'esòfag). Gràcies a l'àcid alguínic i a l'alguinat de sodi que té forma un gel viscós i adherent que regula l'acidesa i protegeix la mucosa. A més, aquesta alga queda com flotant sobre el contingut de l'estómac i evita el reflux fent com de tap. Gràcies a aquest efecte i juntament amb reguladors digestius adequats pot ser un instrument de gran valor per problemes com l'hèrnia d' "hiatus".

L'alt contingut de minerals del fucus el fa molt aconsellable per a processos de desmineralització.

Els extractes d'aquesta alga formen part de la composició de molts cosmètics que hi ha actualment al mercat, aportant sals minerals i mucílegs per a la protecció de la pell.

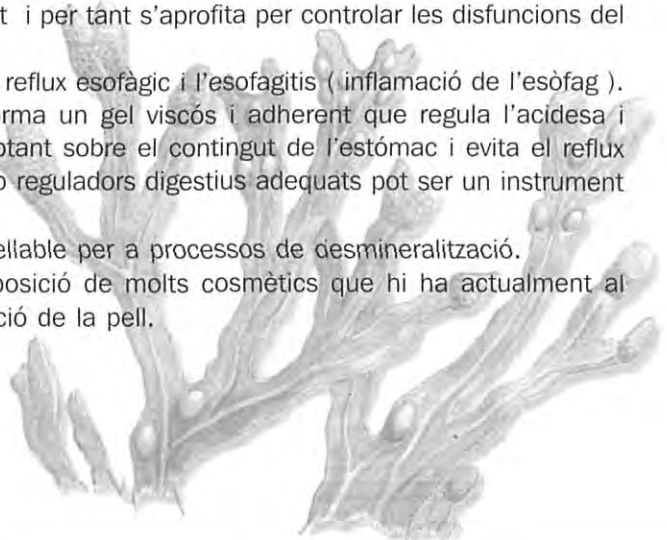

(part utilitzada; la tija)

PROPIETATS

Ús intern
Estimulant de la Tiroides
Laxant
Remineralitzant
Protector digestiu
Diürètic
Depuratiu
Hipolemiant
Hipocelesterolemiant
Antimicrobià
Ús extern
Antifugicida

INDICACIONS

Ús intern
Hipotiroidisme
Control de pes
Restrenyiment
Reflux esofàgic
Hèrnia de " hiato "
Gota
Bulímia
Colesterol
Ús extern
Ferides
Úlceres

DOSIFICACIÓ

Ús intern

Decocció: 10 a 20 gr de tiges seques per litre; deixar bullir 5 minuts; prendre 3 vegades al dia abans de menjar.

Pols: 0.5 a 2 gr tres vegades al dia.

Ús extern

Decocció: 20gr/ litre i s'aplicarà amb compreses.

Pols: es tirarà directament sobre la ferida.

EFECTES SECUNDARIS

Lleuger augment de la pressió arterial.

CONTRAINDICACIONS

Hipertiroidisme, hipertensió, al·lèrgia al iode.

OBSERVACIONS

Aquesta planta ha estat presentada com a una panacea per a la pèrdua de pes i no és més que un bon coadjuvant per a la dieta. No s'aconsella utilitzar-la de forma continuada ni de forma indiscriminada.

Sílvia Cortés

topgironès 103.1 FM
CASSÀ

Tota la informació de la nostra Comarca

- De Dilluns a Divendres a les 13 Hores i a les 19 Hores, Informatiu Local i Comarcal.
- Els Dissabtes a les 12.30 Hores, **Parlem-ne.** Per tractar a fons tota la informació que ens és més propera.

Ens fem ressò de tot el que passa a Llagostera

La millor música dia i nit

- Els èxits musicals dels anys 70 80 i 90, les 24 hores del dia amb so digital.

topgironès 103.1 FM .

Plaça de la coma 3 Ap Cr. 39
17244 Cassà de la Selva
Tel. Estudis i Administració 972 463777
Telèfon Publicitat 617 59 35 25
Fax 972 463888

La ràdio de la comarca.

Email: topgirones@topgirones.com
Web: www.topgirones.com

xey MUEBLES DE COCINA

Mobiliari de Cuina Integral

on deck

- Mobiliari de cuina integral Xey
- Electrodomèstics integrables
- Exposició de 100m2
- Projectes realitzats per un Arquitecte Tècnic
- Pressupostos sense cap compromís
- 5 anys de garantia en mobiliari de cuina

C/ GARBÍ, 5 17240 LLAGOSTERA / TEL. 972 80 52 64
CARRETERA GIRONA - PALAMÓS AL COSTAT DEL TALLER CASAS MASGRAU

La invasió dels bàrbars virtuals

Un afer el qual ara no recordo els detalls però que juraria que estava relacionat amb l'enregistrament d'unes cintes, em va conduir, seguint l'ímpetu de la meva curiositat, cap el **Forum de la Web Llagostera.com**. Des d'aleshores quan les circumstàncies són propicies procuro fer-hi una visita. Amb el temps, i després de transitar-hi durant hores com un turista accidental, m'he convertit, i ho afirmo sense cap vanitat, en un profund coneixedor d'aquest paratge penjat del cèlebre laberint virtual. He visitat els seus suburbis més tensos, on és habitual que a la segona rèplica hagin insultat barroerament tota la teva família i a la tercera t'amenacin d'esquarterar-te, i també zones residencials on elegants espadatxins hi aboquen extenses, carregoses i documentades argumentacions.

Fins el moment d'actes 260 usuaris hi ha dipositat 1430 missatges. És molt probable però, que els usuaris reals no superin el mig centenar i que, aprofitant que la laxitud de les regles del joc permet l'ús de pseudònim per participar-hi, molts es multipliquin en successius desdoblaments de personalitat, per a desesperació de tots els que, identificant-se valerosament amb el seu nom i cognoms autèntics, els neguiteja debatre amb gent emmascarada. Accepto que és més honest polemitzar a cara descoberta i oferir el testimoni de la transparència i el comportament en la vida real com a primer argument, però per altra banda, únicament l'anonimat, o la disfressa, permeten que qualsevol sigui ell mateix sense les seves circumstàncies, i que hi participi des de la més absoluta llibertat. I això, quasi sempre, anima i enriqueix el fòrum. Encara que no sempre. En aquests darrers mesos l'atmosfera de convivència que, en general, es respirava fins i tot quan els temes tractats havien estat més espinosos, l'oasi de civilització que no impedia el debat apassionat i alguna que altra insolència, s'han vist desbaratats per la fogosa irrupció d'una trepa de joves vàndals que semblen sorgits d'una pel·lícula d'Alex de La Iglèsia. El desordre hormonal propi de l'edat, la seva irreductible tendència a la transgressió, la fascinació que senten per l'atreviment, la insolència o directament la temeritat, animada per la lògica de grup, ha inundat el fòrum de matons virtuals i ara els insults i de la persistent amenaça de traslladar la violència del món virtual al real són moneda corrent. Tant ha estat així que han forçat els Administradors a prescindir de la seva condició

sobrenatural i baixar a la palestra a reconvenir-los i censurar els seus textos. És una llàstima perquè la censura mai és recomanable i perquè tot això fatiga i desanima els altres participants i empobreix els continguts.

Sé que, tot i que òbviament en el futur augmentarà, en l'actualitat només una ínfima part dels llagosterencs hi participa. Això però no impedeix adonar-se de les immenses possibilitats que ofereixen els fòrums per internet . Són espais vius, còmodes, àgils, i a la vegada permeten la reflexió, el distanciament o el joc; ideals per el debat de les idees i la comunicació en general.

Només per si un dia es senten especialment inquiets i audaços i decideixen viatjar-hi, em permeto recomanar els meus fòrums preferits:

- *Com podem viure amb faxes?* (sic). Un debat que a partir d'unes primeres intervencions que inviten a abandonar el món i abraçar l'eremitisme, ha derivat cap a un exhaustiu tractat de història política nacional i internacional.
- *IES de Llagostera*. Interessant mostra de debat juvenil que inclou sucoses valoracions del professorat que malda per sobreviure-hi.
- *Referèndum línia Enher*. Indret des d'on el contumaç Ampelit de Panedes s'ha proposat iniciar una campanya per sotmetre la línia d'alta tensió a un referèndum.
- *18,22 o més, quina és la mida ideal?* Aportació llagosterenca a un dels temes més debatuts al llarg de tota la història de la humanitat.
- *Debat de Llagostera Radio*. Prova de les possibilitats que el Fòrum ofereix per afrontar les polèmiques locals.
- *Visca la mala llet*. Pàgina embogida on els usuaris irascibles poden insultar-se amb absoluta llibertat i a més gaudir-ne. Una espècie de catarsi amb pretensions terapèutiques. I per últim:
- *Els de convergència l'han ben cagat*. Anomenat el Megafòrum, del qual ara, per més que m'esforci, no aconsegueixo recordar-ne el contingut.

Enric Ramionet

D'amics i bolets

D'amics i bolets

Els amics són com els bolets, n'hi ha de tota mena. Uns són excel·lents, els altres ni carn ni peix, i també n'hi ha que són desaconsellables per la salut. Què és un amic? La persona amb la qual has fet camí des de l'adolescència? La persona amb la qual has compartit aspectes transcendentals de la vida? La persona amb la qual pots compartir els secrets més íntims?... Tothom pot tenir el seu concepte de l'amistat, la seva definició exacte, o si res més no, la que cadascú es pot fer a mida. La meva explicació aniria més en la línia d'aquell murri empordanès que deia que tenia amics, coneguts i saludats. Al poble puc afirmar que hi tinc un bon grapat d'amics, molts coneguts i, cada vegada més, saludats. La fesomia de la població va canviant i malgrat que hi vinc sovint i que només ens separen vint quilòmetres entre Girona i Llagostera, gairebé només puc mantenir els lligams de quan anàvem en pantalons curts, i, amb els col·lectivistes de la primera època del Butlletí.

Amb els amics de l'adolescència i de primers amors, ens veiem poc sovint. Però n'hi ha una bona colla que tenim una cita anual a ca l'àvia Lola, en un sopar preludi del Nadal, aquestes dates que cada cop més, perden la religiositat i s'obren de bat a bat, al consum desmesurat. També són motiu d'àpats de tota mena: per feina, amb els amics del cap de setmana, amb antics companys de col·legi, amb els membres de l'entitat a la qual pertanys, etc. Qualsevol excusa és bona per trobar-nos davant una taula ben parada.

El sopar de ca l'àvia Lola

El sopar de ca l'àvia Lola és una altra història. Arranca del 79 o el 80, quan encara l'avi Joan (en Brugulat) era viu . Ens trobàvem cinc o sis, mentre ell feia la seva a la cambra del costat. Quan li semblava que era l'hora, venia a passar una estona amb nosaltres i ens explicava alguna història divertida i ens cantava cançons de la Vall d'Aran. Era tot un personatge l'avi Joan. Quan creia que ja n'hi havia prou se n'anava a dormir, allà just al costat, com si res. En el meu record, només un any hem faltat a la cita i va ser en el 82, quan el desig de noves experiències amb va portar a terres mexicanes. En el retorn, a ell li quedava just un mes de vida però encara vaig poder gaudir unes estones de la seva bonhomia.

El sopar de ca l'àvia Lola va anar augmentant de personal vam passar a ser deu, dotze i així fins a els disset o divuit d'ara. Això sí, tots del sexe masculí, potser per això sempre fem el mateix menú: uns entrants per picar i un segon amb bona vedella de Girona que ens porta l'amic Albert, regats amb el vi i el xampany d'en Berto. Ens hi passem cinc o sis hores fins just anar a tancar l'Enrenou per no perdre velles costums. Però la vianda és el de menys, l'important és recordar antics embolics, episodis celebrats i cada vegada més llunyans, i algunes novetats viscudes en el decurs de l'any que sempre ens fan petar de riure. Ens ho passem bé amb ben poca cosa, la conversa mai és sobre política, ni futbol, ni treball, i gairebé sempre les dones són protagonistes. Els maldecaps personals els deixem per una altra ocasió, i com a molt es comenten les absències puntuals per malaltia o altres compromisos, i és que, quan vam començar teníem poc més de vint anys i ara ja estem ben entrada la quarantena. Al llarg del temps, hem tingut convidats ocasionals, com en Ricard Viadiu, que ens cantava uns cançons delicioses, o en Lluís Cabarrocas, un cuiner excel·lent. La trobada no té cap altra mena de continuïtat al llarg de l'any, i per a molts, és l'única ocasió en què ens veiem. És aquest un model d'amistat? Crec que sí, perquè ens uneixen els anys adolescents, els que ben segur tots guardem amb més zel en el racó de la memòria dels bons moments.

Reigs i pinetells

Començàvem parlant de bolets i, tot i que no és una bona temporada, aquest any he recuperat la il·lusió per anar a caçar bolets, una d'aquelles aficions que duren una vida. Un parell de vegades he pujat cap a can Crispins i can Cabanyes per intentar trobar alguns dels exemplars més preuats pels bons menjadors de bolets: els majestuosos ous de Reig. Localitzar-los no és complicat, si l'anyada és bona, però requereix una bona caminada i endinsar-te en les boscúries. En una d'aquestes sortides havia plogut i vam quedar xops com ànecs i mai més ben dit. Però, precisament, perquè són visibles i perquè són els primers en treure el

cap, el Reig és molt buscat i és difícil poder omplir el cistell.

Un dels secrets dels bolets és conèixer bé les diferents espècies, de manera que si el Reig no es deixa veure, puguis completar la collida amb ciurenys, cualbres, bolets de soca, ruissinyols, escarlets, i altres varietats que, lamentablement, ja no conec. Encara que per aquesta zona, el rei és el pinetell (per nosaltres) o rovelló (per la resta de mortals), bolets apreciats tant a la brasa, com guisats, com salats, com a la vinagreta. El pinetell requereix més experiència i una gran intuïció. Però ja fa temps que els mal buscadors es carreguen tot el sota bosc, hi hagi o no bolets. És una mala praxis que no té aturador, però que dificulta enormement trobar-ne allà on han passat aquests desaprensius.

De petit, com que els avis vivien a pagès i els Ventura eren molts germans, en vaig aprendre ben aviat, sobretot pel mestratge de la tia Pilar, una dona que se n'enduria tots els títols de bon buscador de bolets. A més, té la virtut de no ser egoista amb el seu coneixement. És sabut que qui coneix la clapa (lloc on cada any es fan bolets) ho té com un secret més ben guardat que un tresor. En canvi, la Pilar sempre li agrada anar acompanyada d'algú novell i ensenyar on se'n troben i fa omplir el cistell, fins i tot en anys dolents. És d'una generositat extrema i de la mateixa manera que m'acompanyava a mi de petit, ho ha seguit fent tota la vida amb tothom que li ha demanat.

Perquè anar a caçar bolets també és una manera de desconnectar dels neguits quotidians. Fins i tot massa. Per exemple, el dia que m'he passat unes quantes hores amb la mirada concentrada sobre el bosc, quan vaig dormir encara visualitzo les imatges i m'adormo resseguint els matolls (ah, i a vegades, encara en trobo!). No arriba a l'obsessió perquè a l'endemà ja ha desaparegut, però és ben curiós que una recerca esdevingui una pantalla de televisió que es pot veure amb els ulls tancats.

A reveure, Lluch

Aquesta setmana, la ceguesa d'una minoria ha segat la vida del professor i polític Ernest Lluch. No puc pas dir que hi tingués amistat, però si l'havia escoltat més d'una vegada aquí a Llagostera mateix en els inicis de la democràcia. Aquests dies s'ha vist que era un home estimat i reconegut, un talent prodigiós estroncat inútilment. Com diu en Raimon, no creiem en les pistoles, sinó que l'home per a la vida s'ha fet... Sento en l'ànima, que aquests assassinats donin arguments a la postura autista del govern del PP davant el conflicte del País Basc. No sé què pretenen, però l'únic camí és el diàleg, i dialogant s'arriben a les negociacions, i negociants als acords, i amb els acords a la pau. De tant senzill és tan antic com el món.

Joan Ventura
Novembre 2000

Àlbum de Fotos

Primera Comunió 1951-52

Foto cedida per Pilar Sureda

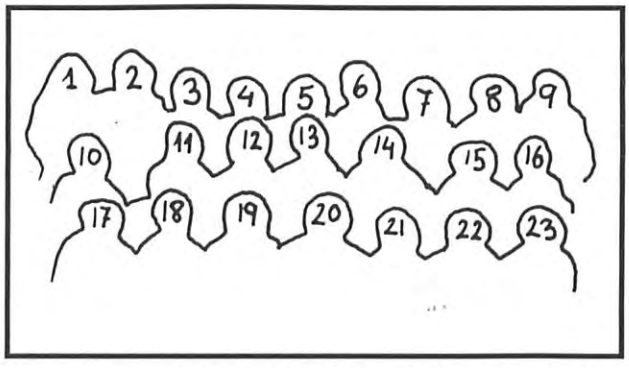

1-Maria Fors
2-Enriqueta Pla
3-Quimeta Puig
4-Pilar Gotarra
5-Dolors Rigau
6-Anita Rodas
7-Conxita Vall-Llovera
8-Enriqueta Puig
9-Mercè Virgili
10- ?
11-Rosa Bustins
12-Montserrat Llinàs
13-Leonor Peracaula
14-Mercè Mestres
15-Carmen Pèrez
16-Pilar Sureda
17-Angelina Collell
18-Fina Pascual
19-Nuri Llagostera
20-Maria Gallostres
21-Carme Piella
22-Catalina Albertí
23-Pilar Gabarron

Secció coordinada per Núria Capdevila

Per fer aquesta secció ens cal la teva ajuda. Si tens alguna foto antiga de gent del poble que creguis que pot ser interessant, truqueu-nos al 83 12 10. El Butlletí en farà una còpia i us retornarà l'original. Gràcies.

Llagostera, _____ de _____ de ___

Estimats Reis Mags:

Signatura,

_____

B

FEM-TENT:

B

PALAU REIAL

MELCIOR ☐

GASPAR ☐

BALTASAR ☐

50 Famílies ja han confiat amb Master

LLAGOSTERA

UNA SITUACIÓ IMMILLORABLE

Augusta
Lacust-àrea
Lacustària
Lacust-era
Lagostera
Llagostera

Si al llarg de dos mil anys una cosa tan important com el nom del nostre poble ha evolucionat, també el món de l'habitatge està canviant.

MASTER LLAGOSTERA. INFORMACIÓ I VENDA D'HABITATGES DE PROTECCIÓ OFICIAL

- Planta baixa amb pati/jardí privat
- Planta primera
- Àtics dúplex amb estudi i grans terrasses.

▸ Tots amb pàrquing i traster inclosos.

Disseny avançat, sol tot el dia, obra vista gris/beix, teulada especial tecnologia alemanya, orientació immillorable, aïllaments tèrmics i acústics, fusteria exterior d'alumini lacat blanc, ascensor hidràulic, calefacció individualitzada a gas, terres gres i aixetes Roca, cuines Xey, porta d'entrada blindada, vidres amb càmera, estucats, edifici adaptat a la nova llei de telecomunicacions. ***Tot això i més per aconseguir una millor qualitat de vida.***

Finançament concertat amb **CAIXA DE GIRONA**; vivendes acollides al Nou Pla d'Habitatge 1998-2001. Mensualitats des de ***36.200 pts/mes*** fins a ***53.125 ptes/mes***. Durada d'hipoteca 20 anys.

L'informarem personalment de la millor oferta del mercat qualitat/preu/finançament, directament a l'Oficina del Master. ***VISITI'NS.***

CORPORACIÓ MASTER SERVEIS IMMOBILIARIS

c/ Garbí, núm. 1 i 3 Oficina - 17240 LLAGOSTERA (Girona)
Tel. 972 83.16.15 - Fax 972.83.02.39
Horari: Laborables de 9 a 14 hores i de 16 a 19 hores.
Dissabtes i festius, visites concertades.

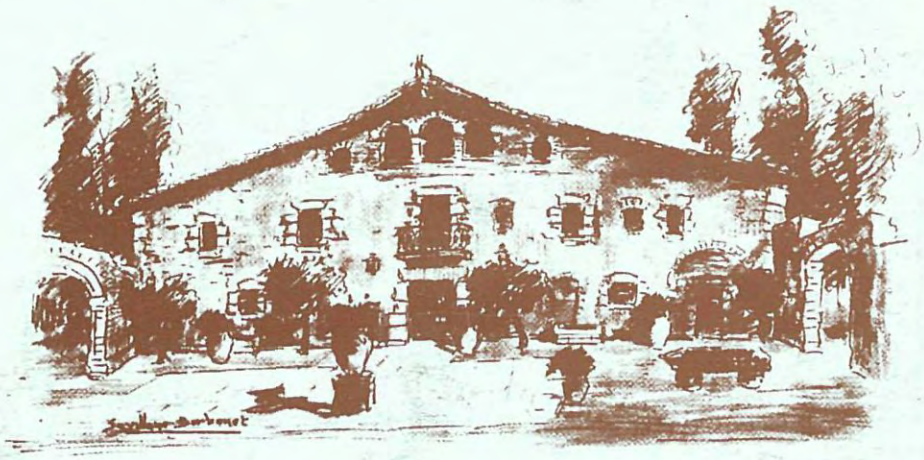

Per Nadal tots a casa!
Per Festes.....

Restaurant
Mas Roure

T'ESPEREM!!!

Gran Revetlla de Cap d'any

Per a reserves al tel.: 972 83 12 02

Ctra. de Vidreres a St.Feliu - 17240 LLAGOSTERA
Tel. 972 83 12 02 - Fax. 972 80 51 02
e-mail: rourem@teleline.es